

Süreyya'nın Sesi

Süreyya Yıldız Kız Kur'an Kursu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi

Yıl-2 Sayı-2 Mayıs 2013

**EĞİTİMCİ YAZAR HALİME
DEMİREŞİK İLE ROPÖRTAJ**

**"AYET ve HADİS
IŞIĞINDA AİLE"**

**BAĞLILIK MI
BAĞIMLILIK MI?**

**SÖZÜM
MECLİSTEN İÇERİ**

DİL YÂRESİ

**O NUR (s.a.v.)
İLE NURLANDIK**

**NEREYE
AİTSİNİZ?**

**DEĞİŞEN ZAMAN
MI İNSAN MI?**

**İLİM ve ALİMİ
SEVMEK**

% 30 Pesin 30 Ay Vadeli Uygun Ödeme Seçenekleri

**ile Sizlere Meram Yakada Kaliteli
Yaşami Sunuyoruz.**

KONYA

BEĞEN İNŞAAT

1977'den Beri Güvenle

Beyşehir Caddesi Sürgülü Sk. No : 1 Meram / KONYA
www.begenbaharevleri.com www.begeninsaat.com.tr

0332 **323 28 23**

İÇİNDEKİLER

04

HZ.PEYGAMBER VE
İNSAN ONURU

08

RABBİM HAYRETİMİ ARTIR

09

NEREYE AİTSİNİZ

10

YARATAN RABBİNİN
ADIYLA OKU

11

DEĞİŞEN ZAMAN MI İNSAN MI?

12

HAREMDEN BÜYÜYEN MEDENİYET

14

AMİN ALAYLARI

16

BİZ İLİM TALEBELERİYİZ

17

BİTMEDEN ÖZLEDİK...

18

İLİM VE ALİMİ SEVMEK

20

İŞİN SIRRI

22

SONSUZ BİR DERYA: İLİM...

24

DOST DOST DEDİĞİN

26

AYET ve HADİSLER IŞIĞINDA AİLE

30

SÖZÜM MECLİSTEN İÇERİ

32

TEBESSÜM

33

HAZIR CEVAPLAR

34

MÜSLÜMAN MUCİDLER

36

DİL YARESİ

37

DİLİNE SAHİP ÇIK

38

BAĞLILIK MI BAĞIMLILIK MI?

39

AKNE (SİVİLCE)

40

HOCALARIMIZIN SIKÇA
KULLANDIKLARI SÖZLER :) :)

41

SÜREYYA'NIN BİRİCİK
HOCALARINDAN DUALAR

42

ONUR TABLOMUZ

43

ZEKA SORULARI

44

BULMACA

46

HÜNNAP

48

ETKİNLİK FOTOĞRAFLARI

50

BULMACA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Yine Yeniden...

Yıl:2 Sayı:2

**Süreyya Yıldızı Eğitim Kültür Sosyal
Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği
Adına İmtiyaz Sahibi**

Eyüp TİĞLİ

Süreyya Yıldızı Eğt. Kültr. Sos. Yard. Day.
Derneği Başkanı

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Zehra SERT

Editörler

Zehra SERT

Şerife KADIOĞLU

Reklam ve Halkla İlişkiler

Eyüp TİĞLİ

Danışma Heyeti

Yard. Dr. Durmuş SERT

(İlahiyat Fakültesi Emekli Öğretim Üyesi)

Salih ODABAŞOĞLU

(Konya İmam Hatip Liseleri Okul Aile Birlikleri
Platformu Başk.)

Öğrenci Komisyonu

Emine Nur SAMANCI

Havva CERAN

Maşide KEPİR

Sevde Nur Zeynep KAPCI

Sultan UÇAR

Zeynep ÖZYOL

Zeynep Sümeyye ÇALIŞKAN

Yönetim Yeri

Yorgancı Mh. Dibekbaşı Sk. No:28

Meram/KONYA

Tel:332 325 10 00 - 325 18 88

www.sureyyayildizikizkurankursu.com

Basım Yeri:

Damla Ofset A.Ş.

Büsan Org. San. Kosgeb Cd.

10631 Sk. No: 4 Karatay/KONYA

Tel: (0332) 345 00 10

www.damlaofset.com.tr

Sertifika No: 14972 / MAYIS 2013

YEREL SÜRELİ YAYIN

Kıyamet kopmadan sizlerle bir kez daha
buluştuğumuz için mutluyuz!
Maya takvimi söylentilerine göre
dünyanın kıyameti kopmadı ama; bir
milletin kıyameti, yine o milletin eliyle
nasıl çabuklaştınlır bunun üzerinde
duracağız bu sayıda.

Nitekim; kendi öz kültüründen, dilinden,
dininden fire vermeye başlayan milletin
kıyametinin ayak sesleri de duyulmaya
başlamıştır.

Değişen ve gelişen dünyada millet olarak
bizi biz yapan değerlerimize ne olduğu
sorusuna cevaplar bulmaya çalışacağız
birlikte...

Dünya tarihinde Asr-ı Saadetten
sonra bir milletin erişebileceği belki
de en müstesna medeniyet seviyesine
ulaşmışken, bize ne oldu ki "medeniyet"
diye diye batıya özenir olduk?

Batıdan sadece teknolojiyi almamız
gerekirken ve hatta bu teknolojik
buluşların mucidlerinin de Müslüman
bilim adamları olduğu gerçeği niçin
dikkatimizden kaçtı?

Türk milletinin tarih boyunca kaynaştığı
uygarlıklardan beslenerek ortaya çıkan
öz Türkçesinden neden rahatsız olduk da;
uydurukça kelimeleri lisanımıza katmaya
çalıştık?

Eğitim ve uygarlığın zirvesini
yaşamışken; bin bir güzellikleri ihtiva
eden an-anelerimizi toplum olarak ne de
çabuk unuttuk?
Mana alemindeki eşsiz güzellikleri bilip
dururken, değer yargılarımız hangi ara
köreldi de; maddenin sahte ışıklarında
gözlerimizin feriden olduk?

İslam dünyasında sayısız model şahsiyet
varken; toplum olarak neden kimlik

bunalımına düştük?

Güncel bir dergide ifade edildiği gibi;
sosyal meydandan vazgeçip neden sanal
medyayı tercih eder olduk?
Sevgili Peygamberimizin gül kokulu aile
hayatı bize örnek teşkil edip dururken;
sevgi ve saygıdan uzak, güvensizlik, kin,
kan nefret kokan aile dizilerini neden
evlerimize misafir eder olduk?

Aziz Okuyucu!

Maksadımız ümitsizlikle ye'se düşmek
ve düşürmek değil, geçmişten ve bizde
bıraktıklarından ibret alıp, zamanın fitne
fesadına karşı uyanık olmak ve geleceğe
emin adımlarla ilerleme bilincine kapı
aralamaktır.

Nitekim toplum olarak geçirdiğimiz
tüm bu çetin imtahanlara rağmen,
göğsümüzdeki iman gücü dimdik ayakta
elhamdülillah!..

Bu yılki Kutlu Doğum ana teması
"İnsan Onuru" idi... İslam âleminde
tüm dünyaya Âlemlere rahmet O NUR'
un(s.a.v.) insanlığı nasıl da nurlandırdığı
ve onurlandırdığı mesajı verildi. Dünyanın
çeşitli yerlerinde eziyet gören insanlar
için, onurları ayaklar altına alınan insanlar
için dualar, niyazlar yükseldi semaya...

O NUR' u(s.a.v.) anmakla ve O'na(s.a.v.)
olan muhabbetimizi tazelemekle bir kez
daha oNURLandık.

Böyle bir kardelen mevsiminde bizi
okuyucuyla buluşturan Rabbimize sonsuz
hamd-ü senalar olsun!
Niyazımız; kökü maziye, dalları geleceğe
uzanan ulu çınarlar gibi sağlam nesiller
yetiştirebilmektir..

Gayret bizden, tevfiğ Allah'tan...

Zehra SERT

HZ. PEYGAMBER VE İNSAN ONURU

MERAL ÜNLÜ
SÜREYYA YILDIZ KIZ KUR'AN KURSU İDARECİSİ

Diyanet İşleri Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı tarafından 1989 yılından beri her yıl 14-20 Nisan tarihleri arası Kutlu Doğum Haftası olarak kutlanmaktadır. Bu kutlamalarda her yıl bir konu ön plana çıkmaktadır. Bu yılki konu ise Hz. Peygamber ve İnsan Onuru'dur. Bizler de Süreyya Yıldız Kız Kur'an Kursu idaresi olarak dergimizin bu sayısında bu konuya değinmeyi uygun bulduk.

İnsan kainatın en şerefli varlığı; Eşrefi

Mahlukat: Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah'ın "Biz insanı en güzel biçimde yarattık" (Tin 95/4) buyurduğu Eşrefi mahlukat.

İnsanlık hiç şüphesiz gerçek değerini İslam'la bulmuştur. İslam tarihine baktığımızda ilk Müslümanların genellikle fakirler ve kölelerden olduğunu görürüz. Bunun sebebine gelince bu kimselere daha önce kimse değer vermemişti, insanlık onurları sürekli ayaklar altına alınmıştı. Sözleri dinlenmemiş, meclislerde de kendilerine

yer bulamamışlardı. Onlar İslam'la gerçek değerlerine ulaştılar. Kimi Peygamber Efendimiz(s.a.v.)'in müezzini oldu, kimi ordu komutanı.

Diyanet İşleri Başkanımız Sayın Prof. Dr. Mehmet GÖRMEZ beyin 20 Nisanda Kutlu Doğum münasebetiyle Konya'da yaptıkları konuşmada da değindikleri gibi; Cafer b.Ebi Talib'in Habeşistan Necaşisi' ne yaptığı konuşmadan da bu durumu anlamamız mümkündür. Cafer b.Ebi Talib Habeşistan'a ikinci hicret

edenlerin başkanıydı. Kureyş müşrikleri hicret eden Müslümanlara iltica hakkı tanınmaması ve onları ülkesinden çıkarması için Amr b.As ve Abdullah b.Ebi Rebia'yı birtakım hediyelerle Habeşistan Hükümdarı Necaşi Ashame'ye elçi olarak gönderdiler. Hükümdar elçilerin taleplerini dinledikten sonra muhacirlerin ifadesine başvurmayaya karar verdi. Muhacirleri temsilen Cafer b.Ebi Talib konuştu:

- Ey Hükümdar! Biz bilgisizlik ve barbarlık içinde yaşayan cahiliye halkı idik.Putlara tapıyor,ölü eti yiyor,ahlaksızlık yapıyor,akrabalık bağlarını çiğniyor ve komşuluk haklarını tanımıyorduk.Güçlülerimiz zayıflarımızı eziyordu.Biz böyle bir yaşantı içindeyken ,Allah bize aramızdan soyunu,doğruluğunu,güvenilirliğini ve namuslu olduğunu bildiğimiz bir Peygamber gönderdi.Bu Peygamber bizi ,Allah'ı bir bilmeye ve ona ibadet etmeye,bizim ve babalarımızın taptığı taşları ve putları bırakmaya çağırdı. Bize doğru söylemeyi,emaneti sahibine vermeyi,akrabalık bağlarına saygı göstermeyi,komşuluk haklarını tanımayı,cinayetten ve kan dökmekten vazgeçmeyi emretti.....1

İslam dininin temel ilkesi eşitlik ve adalettir. Eşitlik ve adalet ise insan onurunu ayakta tutan iki temel unsurdur. Bu konuda birkaç Ayet-i Kerime zikredebiliriz:

"Ey insanlar, doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiiden yarattık. Sizi, sırf birbirinizle tanışmanız için büyük büyük cemiyetlere ,küçük küçük kabilelere ayırdık.Şüphesiz ki sizin Allah katında en şerefliiniz takvaca en ileri olanınızdır."2

"Ey insanlar, sizi bir tek candan yaratan, ondan da eşini var eden ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinize karşı gelmekten sakının."3

"İnsanlar bir tek ümmetten başka (bir

şey)değildi. Sonra ayrılığa düştüler."4

Hz. Peygamber (s.a.s)'in hadis-i şeriflerine baktığımızda da aynı durumu görürüz.

"Arabın Arap olmayana , beyazın siyaha takva dışında üstünlüğü yoktur."5

Veda hutbesinde de aynı prensibi şöyle ifade etmiştir.

"Ey insanlar! Rabbiniz birdir, atalarınız tektir, hepiniz Adem' densiniz. Adem ise topraktan yaratılmıştır. Allah katında en değerliniz, takvaca en üstün olanınızdır."6

İslam'ın geneline baktığımızda insan onurunu zedeleyen davranışların yasaklandığını görüyoruz. İbn-i Ömer R.Anhüma' dan rivayet edilen bir hadiste Peygamberimiz Efendimiz (s.a.v.)şöyle buyurmuştur: "Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu tehlikede yalnız bırakmaz. Kim kardeşinin ihtiyacını görürse Allah da onun ihtiyacını görür. Kim bir Müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da o sebeple onu kıyamet gününün sıkıntısından kurtarır. Kim bir Müslümanı örterse, Allah da onu Kıyamet günü örter."7

Hadis-i Şerif'te İslam kardeşliğinin nasıl gerçekleşeceği belirtilmektedir. Görüldüğü üzere Müslüman, iman kardeşine karşı bazı vazifelerle mükellef durumda: Zulmetmeyecek, tehlikeye atmayacak, sıkıntısını giderecek, yardımına koşacak ve örtecek. Rasulüallah (s.a.v.) örtme işini mutlak bırakmıştır. Bu sebeple şarihler "Bedenini örtmek, ayıbını örtmek, ihtiyacını örtmek, gıybetini yapmamak suretiyle kusurlarını örtmek v.s."diye her çeşit örtmeyi anlamışlardır.8

Başka bir hadiste de Peygamberimiz(s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Mü'min bir kişi insanları kötülemez, onlara lanet etmez, kötü söz söylemez

ve çirkin davranış sergilemez"9

İnsan hayatının kutsallığı konusunda da Peygamberimiz(s.a.v.): "Bu günleriniz nasıl kutsal bir gün ise, bu aylarınız nasıl kutsal bir ay ise, bu şehriniz(Mekke)nasıl mübarek bir şehir ise canlarınız, mallarınız, namuslarınız da öyle kutsaldır. Rabbinize ulaşacağınız güne kadar her türlü tecavüzden korunmuştur."10buyurmuştur.

Hz. Peygamber (s.a.v.) herkesi onurlandırdı. Ama kadını, çocuğu, yetimi, yaşlıyı, köleyi daha çok onurlandırdı. İslam'dan önce genel olarak kadınlar insani haklara layık görülmez, mirastan pay alamazken11 İslam'la şereflelenip evlerinin hanımefendisi mevkiine yükselmiş, Cuma ve bayram namazlarına erkeklerle beraber katılmış, erkek topluluklarında, istedikleri gibi soru sorup İslam'ı öğrenemediklerini anlayınca, Hz. Peygamber(s.a.v.) den kendileri için özel bir gün belirtmesini istemişlerdir. Nebi(s.a.v.) onlara haftada bir gün belirtti ve o günde yalnız hanımların irşadı ile meşgul oldu.12

Peygamberimiz(s.a.v.) ashabına ve kıyamete kadar gelecek müminlere de kadınlara iyi davranılmasını emretti."Dikkat edin! Kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum13. Çünkü onlar sizin ehlinizdir"14Başka bir hadislerinde de şöyle buyurmuştur. Ben size iki kişinin hakkının çiğnenmesini(özellikle) yasaklıyorum: Yetim ve kadın.15

Kendisi de bir yetim olarak büyüyen ve içinde yetiştigi toplumda yetimlere yapılan kötü muameleye şahit olan Hz. Peygamber(s.a.v.)'in üzerine titiz bir şekilde eğildiği, toplum kesimlerinden biri, belki de en başta geleni yetimlerdi. Yetimlere karşı tutumunun en güzel örneğini de ünlü sahabe Enes b. Malik'e olan davranışlarında bulmak mümkündür. Enes Hz. Peygamberin(s.a.v.) vefatına kadar on yıl onun hizmetinde

bulunduğu halde, O'ndan bir defa bile azar işitmediğini söylemiştir. Hz. Peygamber(s.a.v.) bir hatası yüzünden Enes'i ikaz edecek olan hanımlarına¹⁶"Bırakın çocuğu"¹⁷derdi.

Hz. Peygamber(s.a.v.) yaşlılarla ilgili olarak da "Küçüklerimize merhamet etmeyen ve büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir"¹⁸buyurmuştur.İki Cihan Serveri (s.a.v.)'nin sözlerinde ve uygulamalarında yaşlıların saygın bir statüsü vardır. O, gençleri yaşlılara saygı göstermeye teşvik etmiştir¹⁹.Konuyla ilgili bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur: "Herhangi bir genç, yaşından dolayı biri htiyara saygı gösterirse, Allah da ihtiyarlığında ona hizmet edecek kimseler yaratır."²⁰

Mekke'nin fethinde Hz. Ebu Bekir yüz yaşına yaklaşmış babası Ebu Kuhafe'yi Hz.Peygamber(s.a.v.)'in huzuruna getirir. Hz.Peygamber "Yaşlı babanı buraya kadar yormayıp evinde bıraksaydın, ben onu ziyaret ederdim "der. Buna karşılık Hz.Ebu Beki "Onun size gelmesi daha uygundur" şeklinde cevap verir.Hz. Peygamber (s.a.v.)in yaşlı Ebu Kuhafe'ye karşı bu nazik davranışı Hz.Ebubekir'e karşı iltifatının yanında ,yaşlı insanlara duyduğu saygının bir ifadesi olarak değerlendirilmelidir.²¹

Sevgili Peygamberimiz(s.a.v.)'in kölelik konusundaki hadis-i şeriflerine gelince...

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki; köleliği İslam icat etmemiş tam tersine Müslümanlar çok eski dönemlerden kalan ve bütün dünyaya yayılan bu müesseseyi devralmışlardır.İslam açısından kölelik ne bir cezalandırma yolu ve ne de ekonomik amaçlarla kendisinden faydalanılan bir savaş ganimetidir.Eskiden köleler insan yerine konulmazken İslam'la birlikte kimliklerine kavuşmuşlardır.²²İbnu Ömer R.Anhuma anlatıyor:"Bir adam Rasulullah(S.A.S)a gelerek "Hizmetçiyi ne kadar affedeyim?"diye sordu. Aleyhissalatu vesselam susup cevap vermedi.Adam tekrar: "Ey Allah'ın Rasulü ! Hizmetçimi ne kadar affedeyim ?"diye sordu.Bu sefer "Her gün yetmiş kere affet"²³cevabını verdi.

Bu çağın insanı olarak yapmamız gereken şey; Kur'an ve sünnetin öğretilerini günümüze taşıyarak, onuru zedelenmiş insanlara onurlarını iade etmek, gönlü kırıklara merhem olmak için canla başla çaba sarf etmektir.

Süreyya Yıldız eğitim kadrosunun amacı da, nefisini edele terbiye eden, büyüklerini sayan, küçüklerini seven, gıybet- dedikodudan uzak, insan onurunun dokunulmazlığının farkında; Allah'ın yarattığına değecek bir hayat yaşayan, iyi bir eş, iyi bir anne adayı

olmaya hazır, ibadetlerini, dinin emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçan, şüpheli şeylerden uzaklaşmayı kendine ölçü edinmiş onurlu bir nesil yetiştirmek. Bunu gerçekleştirmek için tüm Süreyya Yıldız kadrosu olarak gece gündüz canla başla çalışmak şiarımız. Bu yolda bize desteklerini esirgemeyen başta İl Müftümüz Şükrü ÖZBUĞDAY ve Meram Müftümüz Ahmet ÖZKAN olmak üzere herkese sonsuz teşekkürlerimizi sunar, siz kıymetli halkımızın dualarıyla daha nice onurlu nesiller yetiştirmeyi nasip etmesini Yüce Rabbimiz'den niyaz ederiz.

KAYNAKLAR

- 1-Prof.Dr.İbrahim SARIÇAM ,Hz.Muhammed ve Evrensel Mesajı
- 2-Hucurat suresi 49/13
- 3-Nisa Suresi 4/1
- 4-Yunus Suresi10/19
- 5-Ahmed b. Hanbel cilt 5/shf 411
- 6-Ahmed b. Hanbel cilt 4/shf 32
- 7-Ebu Davud Edeb 46 Tirmizi Hudud 3
- 8-Prof.Dr.İbrahim CANAN Kütüb-i Sitte Tercüme ve Şerhi
- 9-Tirmizi Birr 48
- 10-Buhari Hac 131
- 11-1.dipnot

- 12-Prof.Dr.Hamdi DÖNDÜREN Delilleriyle Aile İlmihali
- 13-Münavi Feyz'ül Kadir 1/502
- 14-Tirmizi Rada 11
- 15-Hakim Müstedrek 1/ 131
- 16-1.dipnot
- 17-Buhari 3/195
- 18-Ahmed b. Hanbel cilt 2/shf 185
- 19-1.dipnot
- 20-Tirmizi 4/372
- 21-1.dipnot
- 22-1.dipnot
- 23-Ebu Davud Edeb 133,Tirmizi Birr 31

EFENDİM

Arzu ettim iki satır yazmaya,
Kalem durdu, kalam durdu söz durdu.
Hasretimi satırlara dizmeye
Alem durdu, adem durdu öz durdu.
Kaleme kağıda sığar mı sevgi?
Haydi anlat O'na benzer bir dengi,
Gözünün, kaşının, saçının rengi
Ela durdu, siyah durdu, beyz durdu.
Yüzüne bakanlar alırdı nuru,
Gülmesi tebessümdü, saf dupduru,
İçi dışı birdi emin ve doğru,
Yüreğ durdu, seveda durdu, köz durdu.
Ne kıvrıkcıktı, ne düz saçları,
Hilali andırırdı kalem kaşları,
Kar tanesi gibi inci dişleri,
Bahar durdu, sehar durdu, güz durdu...
Bir boy kı, kıskandı selviler O'nu.
Nazıktı yumuşak Kuran'dı huyu,
Örnekti herşeyde İbrahim soyu,
Kurban durdu, bıçak durdu, söz durdu...
Aişe'de bir güldü, Hatice'de bir gonca,
Fatıma'ya babaydı, yumuşak ve ince,
Hasan'la, Hüseyin'e dede olunca,
Hasret durdu, yaşlar durdu, göz durdu...
Mekke hep ağladı, Medine güldü,
Alem O'nunla İslamı buldu,
Gönüller hicret etti, yol bu yoldu,
Yalan durdu, talan durdu, köz durdu...
Miraç'ta vardı ilahi nura,
"Bakma" dedi, ümmetimde kusura,
"Kavseyn'i geçti vardı huzura,
Melek durdu, Burak durdu, söz durdu...

RABBİM HAYRETİMİ ARTIR

SEHER KÜMÜŞ
SOSYOLOG – PSİKOLOG

'Yol yok, iş yok... Ama yalnız değildik. Yol yordam da bilirdik üstelik. Elektrik yoktu ama yüreklerimiz alabildiğine aydınlık...

Bisküvi yoktu, pasta yoktu, çay yoktu, sırtımız pek değildi ama muhabbetin en iyisini, en alasını yapardık. Patatesler lezzetli idi. Az bulunurdu bunlar ama cömertlik az bulunan cinsten değildi. Mis gibi kokardı çavdar ekmeği. Herkeste kanaat... Her evde huzur... Her sofrada bereket... Televizyon yoktu. Gazeteyi kimse bilmezdi, internetin ismi dahi anılmazdı. Çanak deyince insanlar uydu antenini değil evdeki çanak çömleği hatırlardı.

İdare lambalarının aydınlığında büyüklerin anlattığı hikâyeler, hatıralar, hortlak hikayeleri... En azından hortumcu hikayelerini dinlemekten çok daha iyiydi. Sakızları, balonları köye gelen çerçi sayesinde öğrendik. İlk önce ciklete veda ettik çam sakızının kokusu varken. Sonra çarşıdan gelen beyaz ekmekler çavdar ekmeklerinin kokusunu çaldı hanemizden. Domatesler, salatalıklar kokusunu yitirdi. Önce tarlalar bozuldu, sonra ağızlarımızın tadı.

Sonra... Sancı malum. Yukarıda okuduğunuz satırlar bir taraftan hasret kokarken güneze, doğala, temize karşı, diğer taraftan da yaşadığımız çağın kolaylık adına bize sunduğu yabancılaşmayı anlatıyor. Hem de öyle bir yabancılaşlık ki kalabalıklar içinde yapayalnız kaldık, yetim, öksüz kaldık. Ve evet sonrası malum... Kullanılan antidepressanlar, televizyon (kontrol kutusu) ekranında yaşanan hayatlar, internette kurulan arkadaşlıklar... Anlamıyorum, anlayamıyorum. Evimizin içine karşı konuşuruz bile yabancı diye almazken, her gün yüreğe kişiyi sanal ortamdaki internet ortamında değil evimize, yüreğimize, beynimize sokuyor. Komünizm değil cömertlik. Aynı zamanda gençler karşı yabancılaşıyor. Çığır

odasında bilgisayar başında, kız odasında cep telefonunda, anne mutfakta dizi izliyor, baba oturma odasında maç izliyor. Sonrası mı?... Sonrası malum...

New York Psikiyatri Enstitüsü ve Kolombiya Presbyterian Tıp Merkezi'nin 40 bin kişi üzerinde yaptığı depresyon araştırmasının sonucu oldukça düşündürücü: Çağın hastalığı depresyon ve bu hastalık zaman ilerledikçe ilerliyor. 270 milyon nüfuslu ABD' de 2002 yılı içerisinde 200 milyon kişiye antidepressan ilaç verildiği açıklamalar arasında. Ve araştırmanın diğer bir ilginç sonucu depresyonun sebepleri üzerinedir: İnancın zayıflaması, ölümden sonra yaşam inanışının ortadan kalkması, kadınların baskılar nedeniyle kendilerini güzel olmak zorunda hissetmeleri, evlilik ilişkilerinin çatırdaması, aile içi iletişimin yerini televizyon ve bilgisayara terk etmesi. (1)

Yine ilginç ve düşündürücü olan başka bir araştırma sonucu: Duke Hastanesinde yapılan bir çalışmada 'Yaratıcının kendilerini sevmediğini düşünen hastaların iki yıl içerisindeki ölüm oranı, diğerlerine göre yüzde 28 daha yüksek çıkmıştır. (2)

İnanmak, inanabilmek... Şeksiz, şüphesiz inanabilmek. Ve bilinsin ki inandığın kadar mutlusun, inandığın kadar sağlam bir ruh yapısına sahipsin.

'... Siz beni anın ki bende sizi anayım.' (3)

'Kullarım beni senden soracak olurlarsa, bilsinler ki ben (onlara) pek yakınam. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm.'(4)

İsteyebilmek, çılgınca, bilmeden, usanmadan, vazgeçmeden isteyebilmek. Yüreklere titreterek, her an, her yerde isteyebilmek.

O çılgınca Rabbinden isteyenlerden biri

-Bayezid-i Bestami- diyor ki: 'Ben ki sana muhtaç kulun Ey Rabbim! O halde seni sevmemde gariplik yoktur. Asıl sen hiçbir şeye ihtiyacı olmayan yüceler yücesi bir Malik iken beni seviyorsun ya, işte buna hayret ediyorum. Ne kadar istiyorsun, yüreğin ne kadar istiyor? Dilin ne kadar istiyor ve istediğine ne kadar inanıyorsun?

İstemek, isteyebilmek. Bu muhteşem bir duygu. İstedikçe istiyorsun. İstedikçe hücrelerin canlanıyor ve eyleme geçiyorsun... Oturamıyorsun, uyuyamıyorsun. Ve işte o duyguyu yakaladığında ne zaman, ne mekan, ne kişiler, ne söylenenler... Çılgınca istemek: çelik gibi iradeyi getirir, diline sahip olmayı getirir, kontrol mekanizmasını güçlendirir. Zihnini, duygularını, dilini, bedenini, kontrol etmeyi gerektirir.

● Allah katında duadan daha değerli bir şey yoktur' (5)

● Allah ısrarla dua edenleri sever' (6)

Ve öyle bir noktaya gelirsin ki ' Hayret edersin. İslam peygamberi (as) bir duasını duyduğumda zihnim, alt üst olmuştu, yüreğim titremişti: 'Rabbim! Hayretimi artır.'Yaşama sürekli hayretle bakabilen, her an bir şeyler öğrenebilen, zihin hastalanır mı? Sürekli Yaradan'ından isteyen ruh yorulur mu?

İmanı güçlü biri her gün dua ediyordu. Bir gün iblis ona: 'Bütün bu yalvarmalarına rağmen Allah'tan hiçbir cevap gelmiyor. Neden boşu boşuna dua ediyorsun?' dedi. Adamın morali bozuldu. Uykuya daldı. Rüyasında Hızır: 'Neden dua etmekten vazgeçtin?' diye sordu. Adam dualarının cevapsız kaldığını söyledi. Bunun üzerine Hızır ona 'Senin ya Rabbi demen, O'nun sana olan cevabıdır. Senin arayışın, O'nun seni kendisine çağırmasıdır. Senin sevgin, O'nun lütfatını kavrmasıdır. O seni vermedikçe hiç kimse dua etemez' dedi. (7)

Rabbim Hayretimi Artır

NEREYE AİTSİNİZ

SERİFE AYDIN
NLP VE KİŞİSEL GELİŞİM UZMANI

Hiç düşündünüz mü siz nereye aitsiniz? Ya da şöyle soralım "Nereye ait olmak isterdiniz? Şimdi biraz düşünün! Ve ait olduğunuz yeri bulun sonra da nereye ait olmak istediğinize karar verin..

Evet, **NEREYE AİTSİNİZ?**

Siğinacak bir liman buldunuz mu kendinize...?

İnsan "...fihi min ruhi.." (ruhumdan üfürdüğüm zaman) sırrından sonra beklemiş, beklemiş ve bir bedende mükemmeliyetini görmek için can bulmuştur.. Bu can güneşi hiç sönmeyecek bir nurdur. Peki, biz insanlar bu nurun ne kadarına aşinayız? Her daim bizimle olan ve yolumuzu aydınlatan bu ilahi nuru görmemek için çok mu çabalıyoruz acaba?! Yahut dünya güneşi gözümüzü mü kamaştırdı da asıl olanı göremez hale geldik.. Oysa ki ayın on dördünü izler gibi can güneşini izleyebiliyorken neden bir dakika dahi sürekli bakamadığımız dünya güneşine çeviririz gözümüzü?!

İnsanoğlu hep bir ışık arar. Hep bir yerlere ait olmak ister ve ait olduğu yerdeki ışık ile rahatlamak ister. Elest bezminden dünyaya geldiğimiz günden beri bu arayışın içerisindeyiz. Aydınlıkmiş gibi gördüğümüz her limana siğirmeye çalışırız. Oysa her ışık aydınlatan değildir. Oysa her liman da güvenli değildir.

İşte tam da bu yüzden nereye siğinceğimizi aktelebilen gönüllere ihtiyacımız var. Gönül nasıl akıllı olacak demeyin. Gönülün bir akli vardır ve bu akil her daim doğru limanı bulduracak kapasitededir. Çünkü o, yani gönülün akli doğru limanın sahibine aittir. Dedik ya insanda aidiyet duygusu vardır diye.. İşte gönül ait olduğu limanı bilir ve hep oraya doğru insanı sürükler.. Burada tehlike başlar. Yol imtihandır.

Hakikatte ait olunan limana doğru gidilirken yalancı limanlar yalancı ışıklarını yakar. Ve

insan şaşırabilir. O anda da gönülün akletmesi imdada yetişir. Çünkü bu akletme kişiye doğruyu ısıttırır ve gösterir.

Cenab-ı hakkın ayeti kerimede "...aklı olmayana işittiremezsin..." şeklinde buyurduğu gibi dünya akli doğruyu işitmez. Lakin gönülün akli en güzel duyar. Hz Mevlana "akla sırdaş olmak akıldan geçmekle olur" diyor Mesnevide. Bakınız çok calib-i dikkat bir mevzudur. İki akil var demek ki. Birinden vazgeçip diğerine sırdaş olunacak. Dünyalık olandan vazgeçip gönülün aklına sırdaş olunursa ait olduğumuz liman bize görünür.

Gönülün aklına sırdaş olmak demek aşk ehline sırdaş olmak demektir. Onlar Kuran'ın nuruyla aydınlananlardır. Geçip gidecek dünya güneşi onları aldatmaz. Vitrinlerin cazibesi onları kandırmaz. Onları mest eden, onları coşturan, onlara enerji veren Cemalullah'ın nurudur. O nuru seyre dalmaktan hoşnut olurlar ve de bu güzelliği herkes ile paylaşmak isterler. Onlar yalancı güneşe arkalarını dönerler ait oldukları can güneşine de yüzlerini dönerler.

Hani der ya insanı güneş doğdu, güneş battı diye... Hakikat bu mu kı? Oysa güneş durur. Dünya döner. döndüğü için güneş gece görünmez, gündüz görünür. Vârlık aleminin güneşine dahi arkasını dönünce göremeyen karanlıkta (gecede) kalan insan, sonsuzluk güneşine sırtını döner gözlerini kaparsa, nasıl görecektir?! İşte aşk ehli tıpkı güneşi arkasına alınca göremeyen gezegen gibi, dünyaya ait olan fani tüm güneşlere, lezzetlere arkasını döner de gözünü kırpmadan, bir an gaffete dalmadan hakikat güneşini seyrederek durur.

Ehl-i dünya olan insan ehl-i dünya olan aklından vazgeçtiği anda kendini boşlukta hissetmekten kurtulur. Ait olduğu yeri bulur. Adres eline verilir. Yol gösterilir. Ta ki o kapıdan gireceği gün gelinceye dek yolculuk devam eder.

Ey insan!

Ey mükemmel sanat eseri!

Ait olduğun yere gitmek istiyorsan kalk ve gönül gözünü aç! Hayatın geçici güneşleri seni aldatmasın. Orası mıydı, burası mıydı, derken yoldan da kervandan da ayrı düşmeysin. Haydi, şimdi kalk!

Dimdik dur ve silkele üzerindeki tüm dünya lezzetlerini. Can güneşine arkayı dönme. Karanlıkta kalma. Ruhunu ait olduğu yerden uzaklaştırıp bir dar kafese koyma. Neden iç sıkıntısı yaşarsın hiç düşündün mü? İçin daralır bazen, gitmek istersin buralardan, neden diye hiç düşündün mü? Ruhunu güneşinden uzaklaştırdığın zaman bu nedenlerin ortaya çıkar. Ruhun fani dünyadan sıkılır. Sahibine gitmek için yükseldikçe dünya aklın ona zincir takar. Dünya güneşi ebedi kalacak sanırsın. Bu geçici eş dost seninle her daim var zannedersin. Hepsini bir anda yok olup gittiğinde ise tutunduğun dal kesiliverir.. Hâlbuki ruhunu sahibine gitmekten alıkoymasın faniler seni terk ettiğinde baki olan ile mutlu olursun. O vakit de iç sıkıntılarının sona erer huzura erersin. Ey insan!

Gel! Gel!

Ait olduğun yere gel!

Gel de ruhun güneşine kavuşsun.

Gel de gönül aşk'a kavuşsun.

Güneş altında eriyip tüklenen buz gibi bitiverecek zamanın peşinden koşarken; dünya denilen misafirhanede ait olduğunuz huzur mekânının sizin taa içinizin de içinde olduğunu unutmadan ve bu huzur dolu güzelliği etrafınıza bir güneş gibi yaymanız, bu dopdolu ışıkla aydınlanmanız dua ve temennisi ile...

YARATAN RABBİNİN ADIYLA OKU

Saliha AKOĞLAN
Kur'an'ı Kerim ve Ezber Hocası

"And olsun ki içlerinden kendilerine, Allâh'ın ayetlerini okuyan (kötülüklerden ve inkardan) kendilerini temizleyen, kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allâh, Mü'minlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar, apaçık bir sapıklık içindeydiler." (Al-i İmran 164)

Bilmiyorum farkında mıyız? Kainatın en güzel sözlerine muhatabız. Bizler öyle sevdik ki; O, bize duyduğu sevgi sayesinde bizi yoktan var etti. "O, bir şeyin olmasını dileyince, ona sadece OL! der ve o da olur." (Bakara 117) Ve sonra kendi kelimeleriyle bizimle konuştu. İnsan o kelimelerin nuruyla varlığını ve kainatı aydınlatı.

Yüce Allâh, sözüne "OKU"emriyle başlamıştı. "Yaratan Rabbinin adıyla oku!" (ALAK 1) Bereketli Kur'an yağmuru o büyük gecede indi. "Biz Onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik." (Kadr 1)

Hız.Peygamber'e Kur'an'ın inşi tertil üzereydi. "Biz Onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık (parça parça indirdik) ve Onu (Kur'an'ı) tane tane okuduk." (Furkan 32)

Rabbimiz ayetlerini tek tek açıklıyordu. "Ha_Mim .Bu kitap, Rahman ve Rahim olan Allâh'ın katından indirilmiştir. Bilen bir toplum için ayetleri açıklanmış, Arapça okunan bir kitaptır." (Fussilet 1-3)

Kur'an'ı tilâvet edenler (okuyanlar) hidayet bulmalıydı. "Hiç kuşkusuz bu Kur'an insanları en doğru yola iletir ve iyi ameller işleyen müminlere, kendilerini büyük bir ödülün beklediği müjdesini verir.(İsra 9)

Gelen her vahiyle, insanlığın gönlünde hidayet çiçekleri açtı. "Rabbinin izniyle güzel memleketin bitkisi (güzel) çıkar. Kötü olandan

ise faydasız bitkiden başka bir şey çıkmaz. İşte biz, şükreden bir kavim için ayetleri böyle açıklıyoruz." (Araf 58)

Ve... Müslümanlar kurtuluşa erdi. "İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler. Kurtuluşa erenler de ancak onlardır." (Bakara 5)

Kur'an bizden ne istiyordu? O'nu okumaya başlarken her türlü kötü düşünce ve histen sıyrılmamızı. "Kur'an okuyacağın zaman, kovulmuş şeytandan Allâh'a sığın." (Nahl 98)

Okumayı zorlaştırmayıp, kolaylaştırmamızı... "Kur'andan kolayınıza geleni okuyun." (Müzemmil 20) Okunan ayetleri dikkatle dinlememizi... "Kur'an okunduğu zaman Ona kulak verin, dinleyin ki merhamet olunasız." (Araf 204) Dinlenen ayetler üzerinde tefekkür etmemizi... "Düşünesiniz diye Allâh size ayetlerini böylece açıklar." (Bakara 266) Okunan ayetlerden, çıkardığımız derslere uymamızı... "Bu Kur'an bizim indirdiğimiz kutsal bir kitaptır. Ona uyunuz ve kötülüklerden sakının ki size merhamet edilsin.(En'am 55) Kısacası Kur'an Ona sarılmamızı istiyordu... "Sana vahyolunana sarıl, sen şüphesiz doğru yol üzerindesin." (Zuhruf 143)

Hız.Peygamber, kendi gözdelelerini sağlığında açıkladı. "Ümmetimin en şerefliileri, hamele_i Kur'an olan hafızlardır." (Ez-zevaid_VII_161) Daima Kur'an'la yaşamayı tavsiye etti. "Yatacağın zaman Kafirun suresini oku, zira bu sure şirkten kurtuluş vesilesidir." (Buhari Fadailü'l_Kur'an) Onu asla terk etmemeyi, her zaman okumayı söyledi. "En hayırlı amel, hatimden sonra tekrar hatme başlamaktır." (Tac,IV.6_7) Hız. Peygamberin bu güzel öğüdüne tüm sahabeler sarıldı. Kur'an ayetlerine yöneldiler. Duyar duymaz şükür secdesine kapandılar. Yüce Allâh'ın övgüsüne mazhar oldular. Ve yıldızlar mertebesine yükseldiler. "Ashabım, gökteki yıldızlar gibidir. Hangisine uyarsanız hidayet bulursunuz." (Camiul-ilm 2/91) Onlar, anlamadık bir ayetten diğerine geçmezlerdi. "Biz Kur'an'dan on ayet öğrenince, bunlardaki helal, haram, emir ve yasakları öğrenip hazmetmeden sonraki on ayete geçmezdik." (EL_musanef,III,380)

Ve... Farklı gaye taşıyanları birbirinden tek tek ayırdı, Hız. Peygamber: "Kur'an okuyup, gereğini yerine getiren halis mü'min, tadı ve kokusu güzel, turuncu meyvesi gibidir. Kur'an okumayan, fakat gereğiyle amel eden mü'min de, tadı güzel fakat kokusu olmayan hurmaya benzer. Kur'an okuyup gereğince amel etmeyen münafık, kokusu güzel, fakat tadı acı faslağın gibidir. Kur'an okumayan münafık ise, tadı ve kokusunda acı ve kötü olan Ebu Cehil karpuzu gibidir." (Buhari,Fadailü'l_Kur'an,26)

Rabbimizden bize indirilen Kur'an, ışıltı olur yol gösterir; her yolda kalana, yolunu kaybedene ve yoldan sapana. Kur'an tüm insanlık için en doğru yolu gösteren bir nurdur. Onun nuruyla nurlanana kaybolmak yok, şaşımak yok, sapmak yok. Darda kalanları Onun kelimeleri teselli eder, asla ümitsizliğe düşmeyin! der. Çünkü O varsa, ümidimiz de vardır. O varsa, zorluklar kolay olur. Elemeler, hüznler dağılır. Ve... HAYAT bir başka güzel olur.

DEĞİŞEN ZAMAN MI İNSAN MI?

HATİCE SALAR ÜNAL / 2-A Sınıfı Hocası

Büyükler bir şeyi beğenmediklerinde
"bizim zamanımızda öyle miydi; büyüğe
saygı, küçüğe sevgi, yaşlıya hürmet,
anlayış, canlıya merhamet vardı" derler.

Peki değişen zaman mı yoksa insanlar
mı?

Değişen zamana ayak uydurmaya çalışan
insanlar ve maalesef kaybolmaya yüz
tutmuş değer yargıları...

Başta milli ve dini değerlerimiz olmak
üzere Türkiye'de çok şey değişti.

Çok eskilerde çocuklar küçük yaşlarda
Kur'an Kursuna gönderilir, aile ve
hocalar beraber çocuğa hoş geldin töreni
düzenler, kursun yoluna kandiller dikilir,
akşam olunca bunlar yakılıp misafirlere
ailenin ikramları dağıtılırdı. Çocuk ilk gün
kendisine yapılan bu güzel karşılamadan
sonra ertesi gün eline cüzünü alıp
sevinçle heyecanla yollara düşerdi.

Günümüzde ise ailenin isteğiyle ve bin
bir nazla kursa gelen çocuklar ve onları
kursta tutmaya çalışan hocalarımız var.

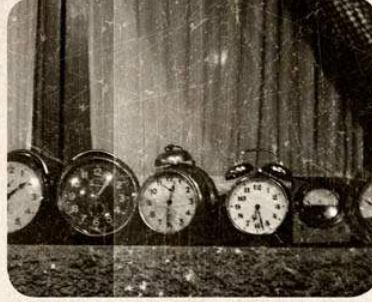
Çok eskilerde bayramlarımız vardı.
Gelmelerini ipe çektiğimiz, ninemizin
hazırladığı mendillerin içindeki
harçlıklarımızı sevinçle aldığımız, şekere,
tatlı ikramına doymadığımız sila-i
rahimlerimiz, doyayaşı yaşadığımız
bayramlarımız vardı.

Peki ya şimdi?

Bayramlar, tatil merkezlerine akın edilen,
büyüklerin gözleri camlarda, kulakları
kapılarda, şekerlerin hiç boşalmadan
şekerlikte kaldığı bayramlara
dönüşüverdi. Bayram gerçek kavramını
yitirip tatil kültürüne döndü.

Çok eskilerde düğünlerimiz vardı.

Helal ve harama riayet edilerek yapılan
düğünler... Kadınlar ve erkeklerin ayrı ayrı
eğlendiği, gelini baba evinden çıkacağı

gün dahi kimsenin görmediği, kem gözler
bakmasın düşüncesi ile etrafının kilim ve
battaniye ile korunduğu, gösterişten ve
israftan uzak düğünler...

Günümüzde ise Müslüman kimliğimizi
yansıtan taraflar hep budanarak,
din-i mübinimizin cevaz vermediği pek
çok batı âdeti maalesef bu düğün
merasimlerimizin baş köşesine gelip
oturuverdi.

Çok eskilerde ekmeğin kutsallığı vardı.
Sofrada ekmeğin kırıntıları toplanıp
yenir, ekmeğin bayatlayınca mutlaka
değerlendirilir çöpe atılmazdı. Ekmeğin
yere düşünce alın konup öpülür ve
yüksekçe yere konurdu.

Peki, şimdilerde ne değişti?
Ekmeğin bayatlayınca hemen çöpe
atıldı, taze ekmeğin içi midede hamur
olur denip yenmez oldu. İnsaflı olanlar
ekmekleri ayrı bir poşette toplayıp
çöpün kenarına astılar. Kimileri ise kimse
anlamasın diye diğer çöplerin arasına
karıştırıp elden çıkardılar.

Değişen zaman mıydı insanlar mı sormak
gerek...

Zaman elbette değişecekti ama değer
yargılarımız için değiş(e) mez ölçülerimiz
vardı. Kur'an gibi sünnet gibi..

Milli değerlerimiz vardı önemseydiğimiz,

hayatımızda, vicdanımızda yer eden ve
saygı duyduğumuz...

Türkülerimiz vardı yörelerimizi, hasreti,
gurbeti anlatan... Gönümüzün bam
teline dokunan ve bir anlam ifade eden;
kimilerini ağlatan, kimilerini neşelendiren,
nasihat veren türküler...

Şimdilerde ise ses kirliliği yaşanır oldu.
Ne dediği ve neyi anlattığı anlaşılmayan,
kültürümüzü yansıtmayan müzikler...
Milli değerlerimizden lisanımız vardı.
Doğunca, ilk annemizden öğrendiğimiz
sonraları kendi gayretimiz ile
geliştirdiğimiz ve bizi biz yapan lisanımız.
Türkçe kelimeler yerine yabancı kelimeler
kullanmamız, iş yerlerinin ismini ecnebi
isimlerle değiştirmenin modernleşme
adına yapılması ne kadar komik ve ne
kadar vahim bir durum.

Büyük bir düşünür şöyle söylemiş:
"Bir milleti yok etmek isterseniz önce
dilini, sonra da dinini değiştirmeye çalışın.
Ardından gerisi gelir"
Şimdi daha iyi idrak ediyorum bu
cümlelerin ne anlama geldiğini...

Haydi uyanalım gaflet uykusundan!
Milli ve dini değerlerimize sahip çıkalım.
Yukarıda zikredilen tüm olumsuzluklar
Allah'ın izni ve inayetiyle tekrar olumluya
dönüşebilir. Bahaneler üretmenin zamanı
değil. Her bilinçli Müslüman ömrünün
sonuna kadar mücadelesini devam
ettirmelidir. Düşmanlarımızı dini-millî
ve manevî değerlerimizi tahrip etmek
için çalışırken, imanımızdan güç alarak
sabır, sebat, azim, gayret, mücadele
ve tevekkül ile yeniden şahlanın tam
zamanıdır diyorum.

Ve Mıñallahi't-tevfik.

HAREMDEN BÜYÜYEN MEDENİYET

SEHER AYDIN - Araştırmacı / Yazar

'Geleneğin reddi' anlamına gelen Moderniteyle birlikte geçmişe ait bütün değerlerimiz dejenere oldu zaafa uğradı. Bunlar kadim medeniyetin estetik zenginliklerinden dilimize, kıyafetlerimizden mekânlarımıza, ideallerimizden aile yaşantımıza kadar uzandı. Kapımıza geldiği takdirde evlerimize kesinlikle almayacağımız 'tehlikeleri', 'şahsiyetleri' odalarımızın en başköşelerine oturttuk. En fazla konuşma hakkını onlara verdik. Bütün aile anlattıklarını pürdikkat dinledik, öğrettiklerini iyi belledik... Sonrasında mı?...

Yıllarca, topla tüfekte almayı beceremedikleri topraklarımızı, savaşla sürgünle fethedemedikleri yüreklerimizi medya ve teknoloji ile teslim ettik. Geçmişle aramıza fersah fersah mesafeler açıp, ecdadımızla birbirimizi tanıyamayacak derecede uzaklaştık... Daha elem verici olanlarına da müsaade ettik... Bir ömür İlay-ı Kelimetullah uğruna at sırtında yaşamış ceddimizi karalamalarına göz yumduk... Ezan seslerini altında

huzurla yaşadığımız toprakları borçlu olduğumuz padişahlarımızı yalan yanlış anlatmalarını sessizce izlemeye devam ettik...

Dünyanın dört bir tarafına adalet, hak hukuk insanlık götürerek medeniyet öğretmiş Osmanlı'ya en çetin savaşlar bu kadar acı vermemiş, onurlarını bu kadar incitmemişti...

....

Altı asır hüküm sürmüş Osmanlı İmparatorluğu, Söğüt'te küçük bir beylik olarak kurulurken Osman Gazi hedeflerini şöyle çiziyordu; "Bizim davamız, kuru bir kavga ve cihangirlik davası değil, "İ'layı Kelimetullâh"dır. Her feth edilen toprakta, her girilen bölgede tek gayemiz Allah'ın dinini yüceltmektir! Bil ki bizim mesleğimiz, Allah yoludur ve maksadımız da O'nun dinini yaymaktır..."

Temelleri böyle atılan bir imparatorluk, neslini 'Harem' ismi verilen yabancı erkeklerle karşılaşmaları mümkün olmayacak şekilde girift yapılarla iç avluya bakan konaklarda yetiştirmiştir. Harem kelime anlamından da

anlaşıldığı üzere; "Korunan, mahfuz kılınan, mukaddes ve muhterem olan" anlamlarına gelmektedir. Batılı tarihçi Henry Blunt şöyle anlatır harem odalarını; " Sarayın ikinci avluya girmelerine izin verilen bölümüne kadar girebildim. Buraya erkeklerin girmesi kesinlikle yasaktır ve bu yasak Hristiyan manastırlarından çok daha büyük bir dikkatle uygulanmaktadır." 1960'lı yıllarda Haremin restorasyonunda görev alan Mimar Mualla Anhegger ise 'Topkapı Sarayında Padişah Evi' isimli kitabında şunları yazmıştı; " Sarayda kapılar daireler ve geçişler öyle girift planlanmış ki padişahın cariyeleri görebilmesi ve aralarından birini seçebilmesi mümkün değildir. Cariyeler yirmi beş kişilik koğuşlarda yatıyor, üst katta yatan kalfaların sıkı denetimleri oluyordu. Haremin mimarisi düzenlenirken burada yaşayan herkesin bir dakika bile boş kalmaması hedeflenmiş olmalı. Harem bir askeri teşkilat, bir üniversite gibi sıkı ve denetimli. Haremdedkiler son derece iyi terbiye edilmiş, özenle yetiştirilmiş, zeki ve yetenekli kimseler..."

Osmanlı Padişahları kuruluş döneminde II. Bayezid'a kadar Bizanstan, Balkan Prenslüklerinden ve Anadolu Türk Beyliklerinden kralların kızları veya kızkardeşleriyle evlilik yapmışlardır. Yükselme devrinden sonra, özellikle Haremi Humayun'un kurumsallaşmasıyla birlikte suistimalleri önleyebilmek için padişahlar aileleriyle birlikte Harem dairesine yerleşmiş ve evlilikleri de genellikle Harem de yetişen cariyelerden olmuştur. Nitekim Haremi Humayun, yüksek öğretim düzeyinde sıkı bir eğitim verilen önemli bir merkezdi. Osmanlı tarihçisi Halil İnalcık şöyle anlatır Haremi ve uygulanan eğitimi; " Osmanlı Sarayı Birun, Enderun ve Harem olmak üzere üç bölümden meydana geliyordu. Enderun, Osmanlı Devletinin erkek yöneticilerinin yetiştiği üst düzey bir okulken Harem de kadın yöneticilerin yetiştiği bir mektepti. Osmanlıda Harem korunan mukaddes bir yerdi. Haremi Humayunda devlet adamları yetiştiren Enderun mektepleri bulunmasına rağmen Haremde padişah ve ailesiyle onlara hizmet eden kadın köleler yani cariyeler ve harem ağaları yaşıyordu. Haremin asıl sakinleri savaşlarda esir düşen köle kadın olan cariyelerdi. Esir edilen kadınlar terbiye süzgecinden geçtikten sonra İslama ısıdırılıp hürriyetlerine kavuşturulmaları tavsiye edilmiş ve tatbikatte buna zemin hazırlanmıştır. Ayrıca o devirlerin şartları içerisinde esir pazarlarından cariyeye satın alınmış başka hükümdarlardan da saraya cariyeler gönderenler olmuştur."

Haremin esas fonksiyonu padişaha ve ailesine hizmet eden kadınların yetiştirildiği uygulamalı bir eğitim müessesesi olmasıdır. Bu eğitim yuvasına savaşta esir düşen cariyeler-kadın köleler- alınmakta ve Türk İslam ahlakına göre yetiştirilmektedir. Nitekim savaşta esir düşen kadın veya kızların korunmasına İslam Dini büyük önem verdiği için Kur'anı Kerim'de ve hadislerde özel hükümler bulunmaktadır.

Hareme getirilen kadınlar 'Odalık' denilen bölümlere alınırdı. Burada çeşitli yönlerden sınavdan geçirilir bir çeşit mülakata tabi tutulurdu. Sağlıklı, ılımlı, ağırbaşlı olanlar Valide Sultana çıkarılır. Valide Sultan genç köleleri beğenirse Müslüman ismi verir ve Hareme alırdı. Haremde sıkı bir saray görgü ve kültürü, düzgün konuşma, güzel iş yapabilme dersleri almasının yanında; okuma yazma, dini bilgiler, kabiliyetlerine göre musiki, biçki dikiş, nakış dersleri verildi. Cariyeler bu eğitimlerden sonra Harem dairesi içinde çeşitli işlerde istihdam edilirdi. Buralarda ilerleme kaydedenler kalfa olarak Valide Sultan, Başkadin ve Sultanın kızlarına hizmet ederlerdi. Aynı zamanda mücevher bekçisi, sandık bekçisi ve masa servisi başı gibi görevlerde iş bölümü yapıldı. Bu işlerde başarılı olan cariyelere Kur'an-ı Kerim'i güzel okuma, ve hat dersleri verildi. Bu eğitimlerde de başarı gösterenler "Kadın Efendi"liğe, bu mertebeden sonra sırasıyla "Haseki Sultan" ve "Valide Sultan"lığa terfi olurdu. Tarihte en çok bilinen esir cariyelikten Valide Sultanlığa terfi olunan Hürrem ve Kösem Sultanlardır. Osmanlı Haremi üzerinde araştırmalar yapan Batılı tarihçi yazar Lady Mary, Sultanın gözdesi cilveli olan değil; özellikle ağırbaşlı ve en iyi Kur'an Kerim okuyan olduğunu bildirmiştir.

Haremde yetişen cariyelerin bir bölümü de azade edilip çeyizleri hazırlandıktan sonra kendileri gibi saray kültürü ve eğitimi alan Enderunlularla evlendirildi. Zor durumda kalan cariyelere Saraydan her türlü tahsilat yapılır, eşi ölenlere maaş bağlanırdı. Saraydan ayrılmak istemeyenler ise hayatlarının sonuna kadar himaye edilirdi. Haremde yüzlerce cariyeye olmakla birlikte bunların % 90'ı tamamen hizmetçi statüsündeydi. Hizmetleri karşılığında belli bir maaş alan bu cariyelerin padişah ailesinin hizmetleri dışında padişahla münasebetleri mümkün değildi.

Osmanlı imparatorluğunda neslin devamı hanedan açısından çok önemliydi. Nitekim küçük yaşta ölen şehzadeler, çocuğu olmayan veya kız çocuğu olan cariyeler nedeniyle padişahlar birden çok evlilik yapmışlardır. Padişahlar evlendikleri hür hanımlarla eş statüsündeki cariyeler arasında hukuki hiçbir fark gözetmemişlerdir. Velhasıl hem Padişahın Haremde hem de eğitim müessesesi olan Haremde hayat tamamen İslami kurallara göre belirlenir ve uygulanırdı. Hatta odaların girişlerinde büyük hat yazılarıyla ayetler hadisler ve dualar bulunurdu.

1299 yılında, Allah'ın dinini dünyaya anlatmak ve hakim kılmak arzusuyla çıkılan yolculuk tam altı asır sürmüş ve Osmanlı tarihte bir çığır açmıştır. Elinde Kur'an göğsünde iman bulunan ecdad canlarını vermiş ama asla küffara teslim olmamıştı. Ehl-i küffar da onların ellerinden Kur'anı almadıkları müddetçe mağlup edemeyeceklerini anlamış, antlaşma yollarına gitmişti. Bu antlaşmalar şimdiler de her şeyin madde ile değer biçildiği kapitalizm, beyinleri büyüleyen teknoloji ve hayatımızın lideri medyanın subliminal (bilinçaltı, gizli) mesajlarıyla devam etmekte. Ekranlardaki filmler, alışveriş merkezlerindeki tüketim çılgınlığı, evlerdeki internet ve teknoloji düşkünlüğü bunların başta gelenleri...

Bu toprakları küffarın elinden kazanarak ezan seslerini yükseltmek hiç kolay olmadı. Ama daha zor olanı ise kazanılmış topraklarda şehitlerimizin pâk ruhlarını incitmeden emaneti devredebilmektir.

Rabbim bizlere emanete hakkıyla sahip çıkabilmeyi ve gelecek nesillere de layıkıyla aktarabilmeyi nasip eylesin. Amin...

Eğitim ve Uygarlığın Zirvesinden

AMİN ALAYLARI

ZEHRA SERT

Osmanlı döneminin çocuklarının hayatındaki en mutan tönelerin başında "Amin alayı" diğer adıyla "Bed-i Besmele Cemiyeti" gelir. Hayatını Kuran çerçevesinde şekillendiren bir millete pek yakışan bu törene "Bed'-i Besmele(Besmele'ye Başlama) Cemiyeti" veya tören sırasında okunan dualara "Âmîn" denildiği için "Âmîn Alayı" adı verilmiştir.

Osmanlı döneminin çocuklarının hayatındaki en mutan tönelerin başında "Amin alayı" diğer adıyla "Bed-i Besmele Cemiyeti" gelir. Hayatını Kuran çerçevesinde şekillendiren bir millete pek yakışan bu törene "Bed'-i Besmele(Besmele'ye Başlama) Cemiyeti" veya tören sırasında okunan dualara "Âmîn" denildiği için "Âmîn Alayı" adı verilmiştir.

Mevzu şudur: Çocuk 4 yıl 4 ay 4 günlük olduğunda(buna Osmanlıda 444 metodu denirdi) ilim alma vakti gelmiş olduğundan mektep hayatına güzel bir törenle başlatılmasıdır. Çocuğun mektebe başlayacağı ilk gün, ailesi,

mektebin talebeleri, mektep hocaları ve mahallelinin iştirak ettiği kalabalık, coşkulu bir törenle çiçeği burnunda talebeyi evinden alır mektebe getirir ve ilk dersini almasına şahitlik ederler. Çocuğun Kuran öğrenmeye başlayacağı o ilk gün hazırlanan şaşalı merasim zihninden hiç çıkmayacak, o günü hayatının "en kıymetli günlerinden biri" olarak yad edecektir. Bu merasimler hali vakti yerinde olan aileler tarafından bir düğün gibi kutlanırdı.

Törenin Tarihinin Belirlenmesi ve Âmîn Alayına Katılacak Öğrencilere Duyurulması:

Çocuk 4 yaş 4 ay 4 günü doldurduğunda güzelce giydirilir, yakın akrabaları ile mektebe getirilir, hocasına dua ettirilirdi. Mektepteki çocuklara birer ikiyeşer kurşak akçe yahut şeker dağıtılarak gönülleri alınırdı. Hocaya da mendil ucuna bağlanmış kıymetli hediyeler takdim edilirdi. Sonra hoca ile konuşulup münasip bir gün belirlenir ve tören hazırlıkları başlardı. Bu günün kandil günlerine yahut pazartesi veya perşembeye isabet etmesine dikkat

edilirdi. Törenen evvel çocuk Kuran ile tanışacağı bu safhanın hayır içinde geçmesi niyazıyla evliya türbelerine götürülürdü.

Âmin alayının yapılacağı gün diğer talebelerde güzelce giyinir hazır oturlardı. Besmele'ye Başlayacak Çocuğun Giyeceklerinin Süslenmesi: Besmele'ye başlayacak olan çocuk, yeni elbise giyinmiş, elbiseleri değerli mücevherlerle süslenmiş, boynuna kıymetli bir şal ve sırmalı bir cüz kesesi asılmış bir şekilde Âmin alayını beklerdi.

ALAY YOLA ÇIKIYOR

En önde hoca ve başının üzerinde rahle taşıyan bevab (1) yürürdü. Rahlenin üzerinde çocuğun zerafetle hazırlanan minderi ve elif cüzü bulunurdu. Mektebin ilahici takımı bevabın arkasında gider mahalleyi inleyen ilahilerini söylerlerdi. Diğer çocuklarda gerekli yerlerde "amin" diye bağırlardı.

Yâ ilahî başlatalım ism-i Bismillâh ile Bu duâya el açalım ism-i Bismillâh ile Sen kabûl eyle duâımız Besmele

hürmetine
İlmîni eyile müyesser yâ İlâhe'l-âlemîn
Ol Muhammed hürmetine meded eyile yâ
Mu'în
İlmîni eyile müyesser yâ İlâhe'l-âlemîn
Kapuna geldik niyâza yâ İlâhe'l-âlemîn
Eyleyip mansûr muzaffer kullarına yâ
Mu'în
Nihayet alay evin önüne geldiğinde,
güzlerce süslenmiş alay faytonunu ve
özel kıyafetlerini giymiş Besmele'ye
başlayacak çocuğu hazır bulurlardı.

Faytonun önüne hoca ve bevvab binerdi.
Çocuk da yakınları ile faytona bindikten
sonra fayton hareket ederdi. Faytonun
arkasında ilâhi okuyanlar, onların
arkasında da aminciler ilerlerdi.
Bu şekilde önceden belirlenmiş bir
güzergâhta rengârenk ve pür-âhenk
dolaşan alay, bütün halkın dikkatini
çekirdi.

Bed'-i Besmele'nin Gerçekleşmesi:

Âmin alayı bu şekilde daha önceden
belirlenmiş güzergâhta dolaştıktan
sonra, tekrar çocuğun evinin kapısının

önüne gelir, okunan ilâhi ve gülbank (hep
bir ağızdan ve makamla yapılan dua)
la eve girerdi. Besmele'ye başlanacak
evin sofasında veya en büyük odasında
minderler, seccadeler serilmiş, öd ağacı
ile buhurlar yakılmış olurdu. Mektebin
hocası, odanın ortasındaki mindere,
Besmele'ye başlayacak çocuk da hoca'nın
karşısında otururdu. Evde bilginlerden
veya şeyhlerden biri varsa hoca'nın yerini
alardı.

Çocuk, boynundaki Elifba cüzünü çıkartır,
hoca ile aralarındaki rahleye koyar,
ailenin ekonomik gücüne göre bafon
(aslı fakfon, bakır, nikel ve çinkodan
oluşan gümüş görünüşünde bir alaşım),
pirinç, gümüş veya altından hitâl (harfleri
işaretlemede kullanılan araç) ini de
eline alırdı. Hoca, Besmele çekip Rabbi
Yessir(2)'i okuduktan sonra, Arapça
harfleri teker teker okur ve öğrencisine
de okutturur, Rabbi zidni ilmen(3)
duasıyla dersi bitirirdi. Öğrenci hem
hoca'nın hem de odadakilerin ellerini
öptükten sonra, hoca tarafından dua
edilip, tören tamamlanırdı. Evin müsait

olmaması durumunda tören mektepte
de yapılabilirdi. O zaman ikram edilecek
lokma tatlısı mektepte dağıtılırdı.

Ziyafet: Sofralar kurulur, Âmin alayına
katılan öğrencilere, törene katılanlara
yemek verilir veya yalnız lokma tatlısı
ikram edilirdi.

Törenin Sonunda Çocuklara Para Dağıtılması ve Hediye Verilmesi:

Âmin alayındakilere, ilâhicilere para
dağıtılır; mektep hocasına ve kalfalara
nakdî hediye'nin yanında cebelik çuha,
mıntanlık kumaş da hediye edildiği
olurdu.

Ecdadımızın çocuk eğitimine verdiği
ehemmiyet takdire şayandır. Nitekim
şehzadelerin eğitiminde de 4 yaş 4 ay 4
gün yani 444 metodu takip edilmiştir. İlk
eğitim törenle ve duayla taçlandırılmıştır.

Eğitime, bilhassa Kur'an eğitimine
gösterilen ihtimam neticesinde de
mükemmel şahsiyetler inşa edilmiştir.
Bed'-i Besmele törenlerinin, törene
katılan çocukların okul korkusunu
giderme, çocuklara okuma isteğini
aşılama ve çocukları arkadaşlarıyla
kaynaştırma gibi önemli pedagojik
amaçları vardır. Bu nedenle günümüz
toplumunda da bu güzel an-aneyi
yeniden canlandırmak için çaba sarf
edilmelidir. Bu konuda öncelikle kreş
ve kurs hocalarına büyük görevler
düşmektedir. Günümüz sosyal
şartlarına uygun olarak özellikle yaz
kurslarına başlayan çocuklarımız için
akıllarında tatlı anılar bırakacak törenler
düzenlenmeli. Hepimiz iyi biliyoruz ki; ilk
gün, dolayısıyla ilk izlenim çok önemlidir.

Dipnot:

- 1-Hademe-i Mektep yani Bevvab denilen kişi mektebin hocasından sonra en fonksiyonel kişisidir. Kelime manası olarak "kapıcı" anlamındadır. Bevvab, sabahın nurunda mektebi iştiyakla açtıktan sonra omzuna sırığını asarak sokak sokak gezinmeye başlar. Talebelerin yemek çıkınlarını omzundaki sırığa dizerek talebeleri bir bir peşine takar. Bir nevi seyyar servislik vazifesidir bu. Mektebin asayiş ve temizliğiyle de alakadar olur. Âmin alaylarının intizamını sağlar.
- 2- "Rabbi yessir velâ tuassir Rabbi temmim bi'l-hayr", "Rabbim işimi kolaylaştırsın, güçleştirme, Rabbim bu işi hayırla tamamla." anlamına gelen dua.
- 3-"ve gu-Rabbi zidni ilmen", "Rabbim! benim ilmimi artır!" de. Tâ-Hâ Süresi 20/114

BİZ İLİM TALEBELERİYİZ

İlim yolunda kořturuyor talebeler,
Nice zorluklara göğüs gererken yürüyor, yürüyorlar...
Her engel bir sınaama... Biliyorlar!
Onlar seçilmişlerin arasında, ne de güzel gülüyorlar.

Yoktur artık bir Allah'ın kulu,
Gelip de dur diyecek bize.
Bak ardımızdan geliyorlar,
Daha dün önümüze set vurup karşı koyanlar.

Biz birlik olmuş savunuyorsak devamızı,
Allah'fa bizimledir; ki veriyor bu inancı.

Kılavuzumuz varken her daim yanımızda,
Gayri yoktur hayatımızdaki yanlışlar da.
Havz-ı Kevserde bekliyorsa Nebi kardeşlerini,
Yürümek yerine koşalım, uçalım!
Bekletmeyelim Rasulü Erkem'i ayakta!

ZEYNEP ÖZYOL (1-B Sınıfı Öğrencisi)

BİTMEDEN ÖZLEDİK...

SİDİKA İNAN

1-A SINIFI ÖĞRENCİSİ

Daha dün gibi eve gitmek için dökülen gözyaşları....

"İstemiyorum ben burayı" diye yakınmalar...

Peki şimdi bu burukluk neden?

Kursun ilk günlerinde eve gitmek için ağlayan gözler, şimdi kurstan ayrılacağı için ağlıyor.

Ne kadar da çabuk geçti bitmeyecek sandığımız haftalar...

Kısalığından yakındığımız hafta sonları, gelmek bilmeyen Cuma günleri...

Daha neler neler... Ya mütalalar? Sabahın nurunda uykumuz bölününce "ne ezberi ya uykum var benim" diye köşe bucak aramalar...

Günlerimiz dolu dolu geçiyor burada. Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyoruz bile. Pazartesi Salı derken, bir de bakmışız Cuma gelmiş...

Bizimkisi bir kurs hikâyesi. Gece gündüz beraberiz arkadaşlarla ve hocalarımızla.

Bazen derslerin yoğunluğundan yakınsak da gurur duyarak söylüyoruz: Süreyya'da yatılı talebeyiz! Sözler kelimeler Süreyya'lı olur bir süre sonra; biz öğrenci değiliz talebeyiz. Etütte değil mütaladayız!

Gündüzlülerden farklı biliriz kendimizi. Onlar misafir der Süreyya'yı sahipleniriz. Bazen ufk tartışmalar bazen yaramazlıklar ama her evde olur kardeş kavgası....

Burası öyle güzel bir yer ki; evde bir, burada bir sürü annemiz, ablamız, kardeşimiz var. Kalabalık, çooooo kalabalık bir aileyiz biz! İlmi bir sürü bilginin yanı sıra hasretliği, mutluluktan ağlamayı öğreniyoruz. Kardeşliği öğreniyoruz.

Sevdik.. Mescidde gürültü yaptığımızda "hanım kızlarım susanlardan Allah razı olsun" diyen, "nöbet değil, hizmet bu kızlar!" diyen hocalarımızı, "Ayy yavrum yeni silmiştin orayı, ama hadi neyse geç bakalım" diyen teyzeleri... Biz Süreyya'nın her şeyini sevdik. Rabbim bize nasip etti, bu ilim yuvasında eğitim aldık. Rabbimiz dışarıdaki kardeşlerimize de nasip etsin SÜREYYA'lı olmayı...

Helal etsin haklarını tüm hocalarımız!..

İLİM VE ALİMİ SEVMEK

AYŞE YILMAZ
1-C SINIFI ÖĞRENCİSİ

selamı, yüreği güzel tüm insanların üzerine olsun. Selam! Sevmesini bilenlere ve selam! Sevgi dolu tüm yüreklere.

Sevgi... Sevenin arzu ve isteklerinin sevilende somut biçimde görülmesidir. Sevmek duygusu da insana Allah (c.c) tarafından verilmiş, en güzel anlamı duygulardan bir tanesidir. Sevgi sadece insana mahsus bir duygudur. Bu duyguyu en mükemmel bir şekilde yaşayabilen sadece insandır. Sevdığımız insana verebileceğimiz bir selam, ya da bir hediye sevgimizin somut bir göstergesidir. Bu duygu ve sevgi seli başında 'Allah' sevgisi, 'Peygamber' sevgisi ve Âlim, hoca sevgisi gelir. Sevmek! Ama nasıl sevmek?

Allah'ı seviyorsak ona kulluk etmeli, emirlerine boyun eğmeliyiz. Peygamberimizi seviyorsak onun sünnetine sarılmalı, hayatımızı

şekillendirmeliyiz. Âlimlerimizi seviyorsak onların göstermiş olduğu aydınlık yolda ilerlemeliyiz. Çünkü onlar peygamberlerin varisleridir.

Toplumları ayakta tutan iman ve ilimdir. İlimleri ayakta tutanlar ise âlimlerdir. Âlimler toplumların temel direkleri ve ışık kaynağıdır. Bu yüzden âlimleri olmayan toplumlar karanlıkta ya da boşlukta kalan insanlar gibidir. Ne yaptığını bilmez, doğru yolu bulmakta zorlanır. Bunun için "Âlimin ölümü âlemin ölümüdür" denilmiştir. Peygamberimiz (s.a.v) "Âlimin ölümü İslam'da açılmış bir gedik gibidir. Âlim helali, haramı bilen ve bildiğiyle amel edendir" buyurmuştur. Âlimlerimizi sevmek imanımızın alametidir.

Yolumuzu aydınlatacak, bize misal olacak o kadar çok yıldızımız var ki tarihte... Hangisine tutarsak yolumuzu buluruz. Bu manada asırlar boyunca memleketimize ve bütün İslâm âlemine sayısız ilim ve irfan erleri armağan eden, Konya mızın son asırda yetiştirdiği önemli şahsiyetlerinden birisi ve de tüm Konyalılar tarafından sevilen, ilmiyle amel; Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu Hoca efendidir. Manevi âlemde en yüksek mertebelerde olmasına mukabil; maddi âlemde bir o kadar mütevazı, vefakâr, cefakâr, ahlak ve fazilet timsali örnek bir kişidir. "İnsan yetiştirmek sanattır" sözünden hareketle, insanları sevmiş, onların İslâm ın bir askeri olması için gece gündüz çalışmış ve insanların sevgisini kazanmıştır. Çünkü; "Kim kalbini

Allah'ın

Allah'a bağlarsa, Allah mü'minlerin kalbinde ona sevgi ve merhamet yaratır." (hadisi şerif) O ilmiyle amil, hürmet ve saygıya layık bir insandı.

Hacı Veyiszade'yi seviyoruz, çünkü o hayatı boyunca doğruluktan ayrılmamıştı. Birlikte yaşadığı insanlara karşı anlayışlı ve nazik davranırdı. İnsanlar içinde bulundukları sosyo-ekonomik açıdan değil, Allah'ın eşit yarattığı kulları olarak görür ve değerlendirirdi. Karşılaştığı olaylardan doğru kararlar vererek hayatı yaşanılır kılma konusunda önemli bir davranış modeli sergilemişti. Olaylar karşısında hiçbir zaman yılmamış, sabretmenin zorlu fakat insanı huzura sevk eden, ruhu geliştiren bir eğitim aracı olduğunu öğretmişti. Samimiyeti, görev bilincini, yetkisini belirleyen sınırlarla, durması gereken yerde duruşu, onun davasına olan büyük inancının dışı vurmasıdır. Onu kendini feda etmeye kadar götüren tutum, davasına olan inancıydı. O bu yolda hiç tereddüt yaşamadan bütün riskleri göze alıyordu. Bu hususta büyük bir başarı elde etmesi, en başta kendisinin samimiyetiyle açıklanabilirdi. Çünkü o İslam'ı yükseltmeye çalışmaz, İslam'da yükselmeye çalışırdı. Bu anlamda insanlar için model bir kişidir. Model almak denildiğinde anlaşılması gereken, onun insanlarda değiştirmeye çalıştığı davranışları modellemek olmalıdır. Onun davranışlarının doğruluğunu, adaletini, sevgisini, saygısını barışçılığını, hoşgörüsünü yumuşak huyluluğunu ve çalışkanlığını kendi yaşantımızda uygulamak, onu örnek almak demektir.

Hacı Veyiszade Mustafa Hocaefendinin Kur'an Kursları'nın, hafızlık kurumunun ve İmam Hatip okulunun açılmasında büyük katkısı olmuştur. Bu okulun kuruluşunda büyük hizmetleri geçtiği gibi, vefatına kadar da bu okulda hocalık yapmış ve yüzlerce talebe yetiştirmiştir. Son nefeslerini verene kadar, ilim ve irfan yuvalarının kurulması için çaba gösteren, bu uğurda Allah'tan (c.c) aldığı güçle,

manevi gücünü kullanan, toplumu hayır ve hasenatta yarışa sevk eden önemli şahsiyettir.

Hacı Veyiszade Hoca Efendi imam ve öğretmendi. Talebeleri için herkese şöyle derdi: "Bu çocuklar meleklerin kanatlarıyla korunuyorlar. Bu memleketi ileriye götürecekler. Bu milletin sönen, söndürülen kandillerini onlar uyandıracak." Bazen kendisini şikâyet eden okul müdürü ve art niyetli kişilere karşı bile hep sabırlı olurdu. Bu hususta da şöyle derdi: "Bunlar beni talebe yetiştirmekten uzaklaştırmak istiyorlar ama ben adam yetiştirme bahçıvanıyım. Bir talebenin yetişmesi için bin münafığın kahrını çekerim. Bu uğurda yoluma çıkan engellere katlanırım hem de seve seve... Bir bahçıvan bir gülü yetiştirirken, elleri kan revan olur. Bizler de Gül-i Muhammed için bu kahrı çekeceğiz, bu bahçeye biz bakacağız." derdi. Geçmişten günümüze yetişmiş imanlı nesil, Hacı Veyiszade Hoca Efendi gibi âlimlerin sevgisinin hamuruyla yoğurduğu, kabul olmuş dualarının ve sabrının sonucu değil midir?

Binlerce talebe yetiştirmesi ve bu talebelerinin yüzlercesinin de yine binlerce talebe yetiştirmesi münasebetiyle hocaların hocasıdır. Az okuyandan çok okuyana kadar, kendi döneminde, kendisiyle temas kuran ve kurmayan cemaate irşat görevi yapmasıyla mürşittir.

İlmini kendisinden faydalanmak isteyen herkese ulaştırmasıyla, ilmi ile amil bir Âlimdir.

Kendisine başvuran herkese Allah'ın izniyle şifaya vesile olmasıyla manevi bir hekimdir.

Ölüye diriye selam vermesiyle sevgi ve barışın timsalidir.

Kendisi gerçek manada bir Hak aşığı, gönüllere taht kurmasını bilmiş bir sevgi adamı, herkesin gönülünü fethetmiş ilim ve irfan ordusunun unutulmaz

sımarlarından birisidir. Allah sevdiği kulunu başkalarına da sevdirmiştir. Biz de; "Kişi sevdiği kimseyle beraberdir" hadis-i şerifi gereğince değerli Hacı Veyiszade Mustafa Hoca Efendiyi seviyoruz ve ona her zaman duacıyız. Rabbim ebedi cennetinde bizlere onun gibi salih insanlarla beraber olmayı nasip etsin... Bizler de Hacı Veyiszade gibi bir Allah dostu olabilsek, bizler de onun gibi gönülden bağlanabilsek, onun gibi Hakk'a kul Habibi'ne ümmet olabilsek...Sevgi sevene, sevgi sevilene, sevgi sevgiye layık olana duyulur.

(Bu yazı Hacıvevayizade Mustafa Sabri Kurucu Hoca Efendiyi anma etkinlikleri çerçevesinde Kur'an Kursları arasında gerçekleştirilen "Hacıvevayizade'yi Niçin Seviyoruz?" konulu kompozisyon yarışmasında 1. olmuştur.)

İŞİN SIRRI

SEVDE NUR ZEYNEP KAPCI
1-C SINIFI ÖĞRENCİSİ

mutlaka bir sırrı olmalı. Ama ne? Keşke zaman tüneline girebilsem de onun devrine gidebilsem.

Tam da zihnim bu düşüncelerle meşgulken, birden karşımda o beliriverdi. Hacıveyiszade Camii'nin şadırvanında abdest alıyordu. Evet, o Hacı Veyiszade'ydi. Kitabın kapağındaki resminden tanıdım onu. Bir yandan bana bakıyor, bir yandan da abdest alıyordu. Ben, gayri ihtiyari ona doğru yöneldim. Çok heyecanlıydim. Kalbim, yerinden fırlayacakmışçasına çarpıyordu. Abdest almayı bitirince ayağa kalktı, gömleğinin kollarını indirirken, bana seslendi. Allah'ım! O ne etkileyici bir sesiyle öyle! "Söyle bakalım evladım müşkülün nedir?" Bir an nutkum tutuldu. Elim ayağım titredi. Ne diyeceğimi bilemedim. Zihnimde ne varsa hepsi uçtu gitti.

"Şey... Efendim... Ben diyecektim ki..." Benim sormak istediğim soruyu bir anda söyleyiverdi:

"Sizi bu insanlar neden çok seviyor? Bu işin sırrı nedir? Diyecektin, öyle mi?"

"Evet efendim. Siz de Mevlana gibi gönül ehliymişsiniz... İnsanların gönlüne girmeyi nasıl başarabildiniz?" Cevap vermeden yürüdü. Ben de onu takip ettim. Caminin bahçesindeki bir banka oturduk ve anlatmaya başladık.

"Bak evladım." dedi dostça bir sesle. Sonra devam etti:

"Her şeyin başı Allah sevgisidir, peygamber sevgisidir. Ne yaparsan yap Allah için yap. O'nu sev, O'nun elçisini

sev. O seni severse insanlar da seni sever. Çünkü O'dur kalpleri evirip çeviren. Lakin O'nun sevgisine giden yol da insanların gönlünden geçer. Diyeceklerimi iyi dinlersen, Allah'ın izniyle, bu işin sırrını öğrenirsin."

"Dinliyorum Efendim"
Devam etti:

"Öncelikle bilmelisin ki; insanın kalbi Kâbe gibidir. Selam bu Kâbe'nin anahtarıdır. Sevgi ise yoldur. Hoşgörü, güler yüz ve samimiyet de bu yolları birbirine bağlayan köprülerdir. Bütün mesele gönüller arasındaki bu köprüleri kurabilmektir. Bunun için kim olursa olsun herkese selam vereceksin. Sevgini kimseden esirgemeyeceksin. İnsanlara öyle değer vermelisin ki, gülümseyen yüzün, onların gönüllerinde bir güneş gibi parlayabilsin. Karanlıkta kalan yüzleri aydınlanabilsin. Bir huzur çeşmesinden akan billur sular misali, sözlerin insanların gönlüne akabilsin."

"Anlıyorum efendim. Siz de Mevlana gibi, bu işin sırrı sevgidir diyorsunuz."

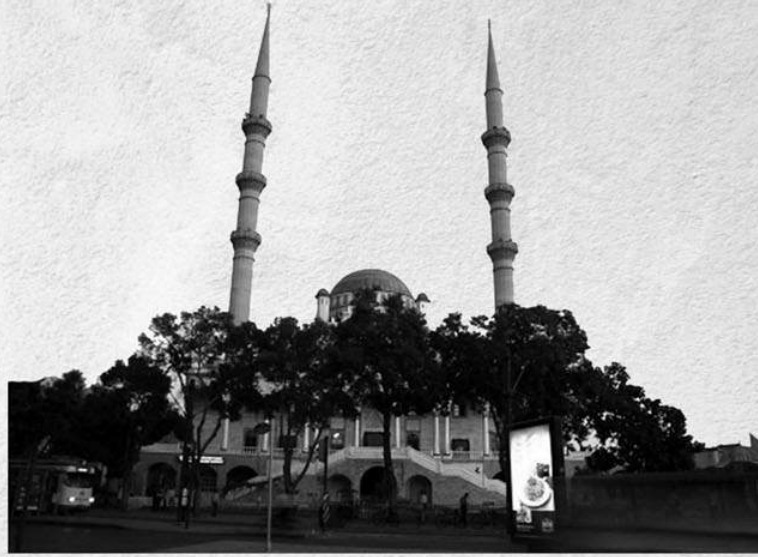
"Evet, ama sevgi yeterli değildir. Çok çalışman gereklidir. Sadece kendin için değil, halkın işiyle de uğraşmalısın. Nerede olursan ol, insanlara hep iyiliği, güzelliği, doğruluğu anlatmalısın. Neyi anlattıysan da onu önce kendi hayatında yaşamalısın."

"Efendim, kitaplardan öğrendiğim kadarıyla, siz yaptıklarınızdan dolayı hiç kibirlenmemişsiniz."

"İşin bir başka sırrı da budur işte. Gurura

Hacı Veyiszade adını ilk defa annemden duymuştum. Elinde tuttuğu Hacı Veyiszade'yi anlatan kitabı bana göstererek, "Bunu okumalısın" demişti. "Konya'ya geldiğimde Hacı Veyiszade Camii'ni gezerken anladım ki, Konyalılar Hacı Veyiszade'yi çok seviyorlar. Çünkü onun adına Konya'nın en büyük camisini yapmışlar.

Onu, daha yakından tanımak için, önce annemin bana "okumalısın" dediği kitabı okudum. Okudukça onu daha yakından tanıdım. Tanidikça da ona karşı hayranlığım daha da arttı. Onu görmeyi ne kadar çok isterdim. İnsanların onu neden bu kadar çok sevdiklerini kendisine sormak isterdim. Bunun

kapılmamak. Biliyorsun ki şeytan, Âdem atamıza karşı, kendini üstün gördü. Böbürlendi ve sonuç olarak lanetlendi. İnsanların gönlüne gireceksen eğer, kesinlikle hiç kimseye yukarıdan bakmayacaksın. Kim olursa olsun onlara değer vereceksin. Gönlün ummanlar kadar büyük olsun ki, Allah'ın kullarını şefkatle kucaklayabilesin. Yaratılmışı yaratandan dolayı hoş görebilesin. Hiç kimseyi incitmeyip, hiç kimseden incinmeysin. Söylediğinle yaptığın birbiriyle çelişmesin. Davranışlarında daima samimi olmalısın. Seni bu halinle tanıyanlar, yirminci asırda bir sahabe ile karşılaştıklarını sansınlar."

Hoca efendi biraz yorulmuş gibiydi. Durdu. Uzaklara baktı. Ben de durup onu seyrettim. Heybetli bir duruşu vardı. Ama korkudan çok, saygı uyandırıyordu insanda... Yüzü nur gibi parlıyordu. Beyaza yakın sakalları yüzüne ne de güzel yakışıyordu. Başındaki beyaz sarığı, nurlu yüzüyle ve sakalıyla bütünleşiyordu. Fazla oyalanmadan, bir başka konuya geçtim hemen.

"Efendim! Siz bir ömür cehaletle mücadele etmişsiniz. Okullar yaptırmışsınız. Sayısız öğrenciler yetiştirmişsiniz. Özellikle Konya İmam Hatip Okulu'nu yaptırmak ve okula öğrenci toplamak için çok çalışmışsınız. Neden?"

"Konya İmam Hatip Okulu sadece benim için değil, bütün Konyalılar için, hatta bütün bir ülke insanı için çok önemliydi. Çünkü bu mektepte çocuklarımız bu dünyanın da öte dünyanın da ilmini tahsil edeceklerdi. Böylece bu din yetim kalmayacaktı. Çünkü uzun yıllar bizleri, dinimizden, dinimizi öğrenmekten mahrum etmişlerdi. İmam Hatip Okullarına eklemek gibi, su gibi ihtiyacımız vardı. Allah dualarımızı kabul etti, bu hizmeti bize nasip etti."

"Hocam siz çocukları da çok severmişsiniz. Onları ne zaman görseniz, yüzünüzde gülücükler açarmış."

"Bir başka sır da budur işte. Dünya hayatının anlamı, eğlencesi çocuklar. Onlar olmasa bu hayat neye yarar. Dünya durdukça onlar olacaklar. Evet, ben çocukları çok severim. Çünkü onlar benim neşe kaynağım. Onların büyükler gibi ikinci planları yok. Yaptıkları her şeyde samimiler. Hem sonra onlar bu ülkenin geleceği. Gelecek onların. Ben de onları severek geleceğe bir yol açıyorum. Onların selam vermek için sıraya geçişleri var ya, hala gözlerimin önünde. Çoğu kere, selam için benden önce davranırlar, birbirleriyle yarışır keratalar. Ben de onların başlarını okşar, ellerini, bazen de ceplerini sarı leblebilerle doldururdum."

"Keşke leblebi alanlardan, size selam vermek için sıraya geçen çocuklardan biri de ben olsaydım. Ne olurdu benim de

başımı okşasaydınız." Diye mırıldandım farkında olmadan...

"Bir şey mi dedin evladım?" sorusuyla kendime geldim. Hoca Efendinin çocuklara olan sevgisini mi kıskandım ne?

"Şey efendim... Ben bir duanızı isteyecektim de... Siz insanlara çok dua edermişsiniz. Benim için de bir dua buyurur musunuz? Lütfen!"

"Hafız ol, hoca ol, âlim ol, amil ol, abid ol"

Gözlerimi kapatıp "Amiiin" diye inledim.

"Hayırdır kızım ne gördün rüyada ki böyle içten "Amiiin" dedin?" Bu ses annemin sesiydi. Odamın kapısını açmış bana bakıyordu. Benden bir cevap beklemeden telaşla bağırırdı "Kalk! Acele et. Yoksa otobüsü kaçıracaksın." Etrafıma baktım. Doğanhisar'da evimizdeydim. Ne Hacı Veyiszade vardı yanımda, ne de ben Konya'daydım. Ben olanlara bir anlam vermeye çalışırken, annem dışarıda hem bana söyleniyor, hem de valizimi hazırlıyordu.

(Bu yazı Hacıveyiszade Mustafa Sabri Kurucu Hoca Efendiyi anma etkinlikleri çerçevesinde Kur'an Kursları arasında gerçekleştirilen "Hacıveyiszade'yi Niçin Seviyoruz?" konulu kompozisyon yarışmasında 4. olmuştur.)

SONSUZ BİR DERYA: İLİM...

FÂTİMA ERVÂ EKEN
1-D VE 2-D SINIFI BELLETMENİ

Sözlükte, "bilmek, şuurda hasıl olmak, sağlam ve kesin bir biçimde bir şeyin gerçeğini bilmek" gibi manalara gelen ilim; Kur'an-ı Kerim'de 750 yerde geçmektedir. Kutsi Hadis'te Cenab-ı Hak "İlmi isteyene vereceğini" söylemiştir.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hadis-i şeriflerinde "İbadetin en üstünü ilim ve kemal istemektir." buyurmaktadır. Bununla birlikte kendisi de ilme çok büyük önem vermiştir. Nitekim asr-ı saadette bununla ilgili pek çok örnek vardır.

"Bedir Savaşı sonrası müşriklerden 70 kadar kişi esir edilmişti. Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) sahabe efendilerimizle istişare etmiş ve okur-yazar olan esirler 10 tane Ensar çocuğa okuma-yazma öğretme karşılığında serbest kalmışlardı. Bu hâdise sonrasında esirlerden iman eden olmuştu. Ne güzel fidiye... Ne güzel sonuç...

Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem)'in mescidinin avlusuna yani evinin yanı başına bir suffice (gölge) yapılmıştı. Evi ve ailesi olmayan fakir Müslümanlar burada kalırlardı. Onlara da "Ashab-ı Suffe" veya "Ehl-i Suffe" denirdi. Bunların maiyetlerini Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) temin eder, hali vakti yerinde olan sahabeinin de onlara yardımcı olmalarını isterdi.

Ashab-ı Suffe'den olan Ebu Hureyre (r.a) şöyle demektedir:

"-Suffe ehli; İslam misafirleriydi. Onların

ne sığınacak aileleri, ne malları ne de kimseleri vardı. Bir sadaka geldiğinde Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) onlara gönderir, kendisi ondan hiçbir şey almazdı. Gelen şey hediye ise ondan bir parça alır ve kalanını yine Ashab-ı Suffe'ye gönderirdi."

Fedâle bin Ubeyd(r.a) ise şöyle demiştir:

"Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) ashaba namaz kıldırırken, onlardan bazıları açlığın etkisiyle ayakta duramayarak düşüp bayılırdı. Bunlar suffice ashabı idi. Allah Rasulü namaz bitince açlıktan bayılanların yanına gider ve onları teselli ederek:

"-Allah Teala'nın katında sizin için neler hazırlandığını bilseydiniz, daha fazla yoksul ve muhtaç olmayı isterdiniz." buyururdu.

Suffe Ashabı, yüksek seviyede bir eğitim görmekteydiler. Nitekim en çok hadis-i şerif rivayet eden sahabeler umumiyetle onların arasından çıkmıştır. Bunların başında Ebu Hureyre (radiyallahu anh) gelmektedir. Medine dışından İslam'ı öğrenmek için kısa süreli olarak gelen heyetler bir taraftan Allah Rasulü ile görüşürken bir taraftan da Suffe ehlinden İslam'ı öğrenirdi. Hatta Medine dışına bir muallim göndermek gerektiğinde bunlar arasından seçilirdi.

Ashab-ı Kıram arasında fazilet bakımından Hülefa-i Raşidin, Aşere-i Mübeşşire ve Ashab-ı Bedir'den sonra Ashab-ı Suffe gelirdi. Allah Teala onları muhtelif ayetlerde methetmiştir. Cenabı

-Hak buyurur:

"(Yapacağınız hayırlar)kendilerini Allah yoluna adanmış, bu sebeple yeryüzünde kazanç için dolaşamayan fakirlere olsun. Bilmeyen kimseler, iffetlerinden dolayı onları zengin zannederler. Sen onları şimâlarından tanırsın. Çünkü onlar yüzüzlük ederek istemezler. Yaptığınız her hayrı muhakkak Allah bilir." (el-Bakara 273)

Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ilme ve ilim ile uğraşan kimseye vermiş olduğu önemi gösteren hadiselerden bir tanesi de şöyledir:

"Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) İslam'ı tebliğ etmek ve öğretmek maksadıyla etrafındaki kabilelere muallimler gönderirdi. Fakat gönderdiği bazı muallimler, ihanete mâruz kalmıştı. Bu ihanetlerin en büyüklerinden biri Rec'î Vakâsidir. (H.4 Safer ayı)

Medine yakınlarındaki Adâl ve Kâre kabileleri Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem)'den kendilerine İslam'ı öğretecek muallimler istediler. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) de Âsım b. Sâbit (radiyallahu anh) 'ın başkanlığında 10 kişilik bir heyet gönderdi. Kafile Rec'î mevkînde konakladı. Müslümanların bu mevkîye geldiği Lihyanoğullarına haber verilmişti. Lihyanoğulları onları 100 kişilik bir okçu grubuyla takibe aldılar ve Müslümanlar ihanete uğradı.

Müslümanlar her ne kadar kendilerini savunsalar da başta Âsım b. Sâbit (radiyallahu anh) olmak üzere

beraberindeki 9 kişinin hepsi şehit oldular. Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) bu haberi aldığı anda çok üzüldü. Hatta gözyaşlarına hakim olamadı. Zira bu 10 kişinin hepsi Ehl-i Suffe'de yetişmiş Kur'an hafızları idiler. Peygamberimiz zor yetişen bu ilim ehlinin gidişine fazlasıyla üzülmüştür.

Buna benzer bir hâdise Rec'î Vakâsıyla aynı günlerde tekrar yaşanmıştır:

Necid yöresinin ileri gelenlerinden Ebu Berâ, kabilesini irşad için muallimler istemek üzere Rasulüllah (sallallahu aleyhi ve sellem)'e müracaat etti. Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) onun bu teklifini kabul etmek istemedi. Hatta kendisine getirdiği hediyeleri bile almadı ve:

- "Ben, dostlarım hakkında Necid ehlinden (onların ihanetinden) korkuyorum." buyurdu.

Bunun üzerine Ebu Berâ, kabilesi adına Müslümanların can güvenliği için teminat verdi. Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'de, Ebu Berâ adına, Necid'deki kabileleri idare eden Âmir'e bir mektup yazdı. Sonra Ashab-ı Suffe'den, kendilerine "KURRA" denilen 70 kişilik bir muallim heyeti hazırlayarak Ebu Berâ ile birlikte gönderdi.

Muallimler kâfilesi, Medine'ye 4 konak mesafede bulunan Bi'r-i Maune'ye vardıklarında korkunç bir ihanetle karşılaştılar. Ebu Berâ'nın yeğeni Âmir, kalabalık bir ordu ile baskın yapmış, Hz. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'in mektubunu bile okumamıştı. Müslümanları Ebu Berâ himaye ettiği için Âmir'in

kabilesi, onlarla savaşmak istememişti. Fakat zalim Âmir, Usayya, Ri'l, Zekvân, Beni Lihyan kabilelerini kandırarak Müslümanları kılıçtan geçirdi. İçlerinden yalnız Amr bin Ümeyye kurtulabildi.

Cebrail (a.s) Rasül-i Ekrem Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)'e irşad birliğinde bulunanların şehit edildiklerini, Rablerinin de onlardan razı olduğunu ve kendilerini de razı ettiğini haber verdi.

Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) bu hâdiseler karşısında çok müteessir oldu ve büyük bir ızdırap duydu. Mübarek ellerini Rabbine açarak;

"-Ey Allah'ım! Allah'a ve Rasulü'ne isyan etmiş olan Ri'l, Zekvan ve Usayye (kabilelerine) lânet et." diye 1 ay boyunca sabah namazından sonra niyazda bulundu.

Enes (radiyallahu anh);

- "Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in Bi'r-i Maune'deki şehit olan ashabına üzüldüğü kadar hiçbir şeye üzüldüğünü görmedim." demiştir. Çünkü Bi'r-i Maune şehitlerinin hemen hepsi de Ashab-ı Suffe'den olup, Allah Rasulü'nün manevi terbiyesi altında yetişmiş Kur'an ve sünnet muallimiydiler. Nitekim büyükler "Âlimin ölümü âlemin ölümü gibidir." demişlerdir.

Ayrıca Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem)

'in terbiyesi altında

yetişmiş olan Mus'ab bin Umeyr (r. a.) Medine'ye irşad için gönderilen İslam'ın ilk muallimidir. Genç öğretmenlere başkanlık etmiştir. Onun sayesinde Medine hicretten evvel bir İslam şehri olmuş ve Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem); "Bütün şehirler kılıç ile fethedildi, Medine Kur'an ile fethedildi." diyerek bu konudaki memnuniyetini bildirmiştir.

Yine Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in terbiyesiyle yetişen Vehb bin Kebşe (radiyallahu anh) Peygamberimiz 'in ilim ve ilmi yayma tavsiyeleri üzerine tâ Çin'e kadar gitmiş ve orada İslamı tebliğ etmiştir. Vehb bin Kebşe (radiyallahu anh)'in kabri Çin'dedir. Bundan başka birçok sahabe İslamı tebliğ için dünyanın dört bir tarafına gitmişlerdir.

"Rabbimiz cümlemizi ilmiyle amel edip onun hakikatine varanlardan eylesin"... (Âmin..)

Yazımızı sözlerin en güzeli olan Allah'ın kelâmı ile noktalayalım;

"-De ki: Rabbim ilmimi arttır." (Taha 114)

DOST DOST DEDİĞİN

MERVE AYDIN SAKA

Hayatta bazı sesler vardır su gibi; can veren, hayata döndüren, ferahlatan, rahatlatan. Bir akarsuyun kenarında uzanmışçasına dinlendirdiği gibi, aynı zamanda da tüm akan suları durdurabilen.

İşittiğimiz bazı sesler vardır ki; hayatımızda, bir ricası ile dirseğindeki çatlaktan dolayı işlevini kısmen yitirmiş bir sağ ele sahip olmasına rağmen insana kalem tutturun.

İşte tam da kendi hayatımdaki bu sese ithafen;

Bana 'yaz' dersin ey dost,
Oysa bende mevsim kıştır.
Bana 'el' verirsin ey dost,
Oysa ben küskünümdür ellere.
Bana 'gül' dersin ey dost,
Oysa ben değemem ki güllere.
Bana 'dal' dersin ey dost,
Oysa ben tutamam ki dalları.

...
Çay dedin ya ey dost,
Berrak bir 'Meram Çayı' olsun.
İçinde, şeker tadında biraz şiir,
Biraz da muhabbet olsun.
Aynı seste farklı manalar değil,
Farklı seslerde aynı mana olsun.
Çoğalsın kelimeler, uzasın cümleler,
Yeter ki yalandan uzak olsun.
Kurgulu ve korkulu hikayeler değil,
Gerçek bir hayatın romanı olsun.
Yazmak benim maharetim değil,
Maksat dostun gönlü olsun.

...
Dosta söylenecek çok söz vardır
Hakiki dost sen söylemeden de
anlayandır.

Dostluğu tarife kalkmak elbette zordur. Lakin dilim döndüğünce birkaç bir şey söylemek istedim. Hele ki günümüzde gittikçe çoğalan, birbirine dostum diyen insanların içler acısı hallerini görüp, şahit oldukça bir nara koparırım geliyor: "Bu değil! Dostluk bu değil!" diye.

"Aaah ah, nerde o eski zamanlar ve eski zaman dostlukları?" diye söze başlayacak kadar yaşlı değilim belki

ama; hızla ilerleyen ve değişen bu zamanda kaybetmeye başladığımız en değerli unsurlardan biri de dostluk diye düşünüyorum. Öyle ki sosyal paylaşım sitelerindeki hesaplarımızda sadece sayılarının çokluğu ile övündüğümüz bir anlam kazandı arkadaşlık/dostluk. Karşılıklı oturup kahve içmek yerine, kahve fincanı fotoğraflarında etiketlenir olduk. Kahve sanaldan olunca tabi muhabbette sanal sohbet odalarından oldu. Hiç tanımadığımız birini okeye dördüncü olarak kabul ettik mesela. Sonunda kaçınılmaz olarak 'sanal dostluk' diye yeni bir kavram daha girdi lügatimize.

yazın bakalım neler çıkacak karşınıza?

Dostluk öyle sanaldan falan olmaz, sanal dostluğun getirileri sanal, götürüleri gerçek olur unutmayın!

Dostluk, insanın hayatında sahip olabileceği en güzel olgudur. Öyle ki, milli bir servettir özenle korunması gereken. Dini bir kazanımdır cennete götüren.

Hayatı paylaşmaktır dostluk, acısı ve tatlısıyla. Boşuna denmemiştir; "Dost kötü günde belli olur." diye. Sanal ifadesi ile sadece level atladığınızda değil, kurduğunuz şehir ve kaleleri kaybettiğinizde de yanınızda olabilen ve sizi destekleyendir dost.

bahçelerinde gelen hesabı ve cüzdanında kalan son parayı paylaşmaktır.

Vaktini paylaşmaktır. Gün boyu birlikte olduğun halde 'akşama ne yapıyoruz' diyebilmektir. Bıkmadan usanmadan onunla olabilmektir. En çok ösüm kaynaklı stresli, gergin ve heyecanlı bütün bekleyişlerinde yanında olmaktır.

Fedakârlıktır!..Kendi zevkinle onun zevkini harmanlayabilmektir. Rock, pop, türkü, özgün, arabesk tüm müzik türlerinden arka arkaya dinleyebilmektir. Bazı hayırlı iş kayıtlarında tek başına idare edebilmektir tüm görevleri.

Birlikte merak etmek, birlikte kakhaka krizlerine girmek ve birlikte ağlamaktır dostluk. Kimseye göstermediğin, hatta kendinden bile sakladığını bir tek onun farketmesidir dostluk. Maddi manevi tüm sınavlarda bir anneden sonra en çok dua ettirendir dostluk.

Birlikte yollara düşmektir dostluk. Yan yana yolculuk etmektir. Araya araya bulmaktır. Ayakların şişse de, yağmur yağsa da yine de vazgeçmeden devam etmektir. Cesaretlendirmektir! Şahitlik etmektir en ilginç raslantılara ve olaylara.

Hayret etmektir! Hayretle seyretmektir cümle alemi ve hayran olmaktır Rahman'a her defasında. Vefa demektir! Ayrılık düşse de paya, bir parçanı bırakıp, bir parçasını yüreğinde götürmektir. Bitirmemek, unutmamak, unutturmamaktır!

Anlatmakla, yazmakla bitmez 'dostluk nedirin?' cevabı. Gören bilir, yaşayan bilir. Bilmeyenlere tavsiyem, kanlı canlı bir dost edinmeleridir en kısa zamanda. Ama Ümit Yaşar gibi her yüze gülünen dost sanırsanız gün gelir ne onlardan eser kalır ne sizden... Aşık Veysel'in dediği gibi "dost dost diye sarılırsanız nicelerine beyhude dolanır yorulursunuz."

Rabbim kendine dost olanları bizlere dost eylesin, dostla imtihan etmesin.

Gayrısını dost anlasın diye sözü tüketir sessizliği bürünürüz vesselam.

Birçoğumuzun bilgisayarının başlangıç sayfası olan şu çokbilmiş arama motoru 'sanal nedir' diye yazdınız mı hiç? Hani bilmediğinizden değil de maksat bildiğinizi pekiştirmek olsun bir kere

Paylaşmaktır!..Sadece bir simidi ortadan ikiye bölüp yemek değil, dökülen susam tanelerini bile 'bi sana, bi bana' yapmaktır. İki maden suyuna gelen tek bir pipeti kesip paylaşmaktır. Çay

AYET ve HADİSLER IŞIĞINDA AİLE

Şerife AYDIN

Öncelikle kıymetli vakitlerinizi bize ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Hayırlara vesile olması niyazı ile... Hocam, âile müessesesi, hiç kuşkusuz hayırlı eşler ile sağlam temeller üzerine kurulur. Bu temelin en büyük yapı taşı, toplumun da yapı taşı olan hanımlardır. “Âileyi ayakta tutan, depresyonlardan koruyan en önemli unsur kadınlardır.” dersek yanlış olmaz, değil mi?

Yanlış olmaz, ama eksik olur. Çünkü âilenin temelini tek başına ayakta tutan ne kadındır, ne de erkek... Âile öyle bir kurumdur ki, tek başına bir kişinin omzuna yüklemek haksızlık olur. Toplumumuzda maalesef dini de kullanarak âilenin sorumluluğu tek başına kadının omzuna yükleniyor. Böyle olunca evliliklerde erkek, tek başına “sadece para getiren”, kadın da “sadece evde saçını süpürge eden” biri gibi algılanıyor. Ama âileyi, İslâm tek başına, ne erkeğe, ne de kadına yüklemiştir. Erkek ve kadının fitratlarına uygun olarak vazife dağılımı yapmıştır. Meselâ çocuğun terbiyesi hususunda toplumumuzda, özellikle de dindar kesimde sadece hanım sorumlu tutuluyor. Bu yüzden ortaya “özgüveni eksik, anne ve babayı beğenmeyen” bir nesil çıkıyor. İslâm’ın bakış açısı ise, daha farklı... Çocuğun büyüme devresine kadar annenin ağırlıkta olduğu, fakat babanın da her aşamada katkıda bulunduğu merhamet, şefkat ve sevgi yumağında örnek bir âile modeli var. Buna göre de âilede roller ve vazifeler dağıtılmış. Âyet-i kerîmede sâlih bir nesil

yetiştirme vazifesi, kadın-erkek diye ayrılmadan hepsine birden yüklenmiş bir sorumluluktur:

“Ey îmân edenler! Nefislerinizi ve âilelerinizi, yakıtı taşlar ve insanlar olan ateşten koruyun!” (et-Tahrîm, 6)

Bu minvalde Peygamber Efendimiz, bir hadîs-i şerîfinde:

“Bir baba, evlâdına güzel terbiyeden daha güzel bir mîrâs bırakamaz!” buyurmuş.

Başka hadîs-i şeriflerde de:

“Çocuklarınızı çokça öpün; zira sizin için her öpücüğe, bir derece verilir.”

“Çocuğu olan, onunla çocuklaşsın.”

Bu rivâyetlere baktığımız zaman ifadeler mutlak... Yani anne veya babanın tek bir tanesini işaret etmiyor. Belki bu vazife, duruma, şartlara, mizaca göre her ikisine de hitab ediyor. Ortada çocukların bir ihtiyacı var; duygusal, psikolojik, bedenî... Ne dersiniz deyin. İşte bu ihtiyacı, âile fertleri olarak anne ve baba mümkün mertebe karşılayacaklar. Zaruri hâller dışında, anne veya babanın yokluğu sebebiyle çocuk ruhunda oluşan boşluk, tek taraflı olarak kolay kolay dolmuyor. Bu yüzden anne ve baba, çocuklarıyla ilgilenmek, onlarla kaliteli vakit geçirmek, gerektiğinde eğlenip oyun oynamak mecburiyetindeler.

Bu aslında bir sünnet... Peygamber Efendimiz, hem torunlarıyla, hem de Medine’de bulunan bütün çocuklarla mümkün mertebe ilgilenmiş, onlara sevgi ve şefkatini gösterecek pek çok fırsatı değerlendirmiştir.

Anne, “bütün gün zaten evdeyim, onlarla birlikteyim” demeyecek; ev işlerinden

zaman ayıracak, çocuklarıyla özel zaman geçirmeye çalışacak... Baba, en az işleri kadar, hattâ bundan daha fazla çocuklarının rûhî ve bedenî gelişimiyle ilgilenecek... Belki bütün insanlığa ulaşabilirsiniz, ama kendi çocuklarınızı ihmal ettikten sonra ne anlamı var?! Peygamber Efendimiz, dünyanın en ağır vazifesi altına girdiği hâlde, bütün çocuklarının eğitim ve terbiyesiyle bizzat meşgul olmamış mı?

O hâlde, tekrar başa dönersek, evlatlar, anne ve babaya Allâh’ın birer emâneti... O emânetleri, fitratlarına uygun bir şekilde, olabilecek en iyi tarzda eğitmek gerekiyor.

-Bu bağlamda bize bir anne, bir eş olarak kadının görev sıralamasından bahseder misiniz?

Kadının bir insan olarak en büyük vazifesi, Allâh’a kulluktur. Bu sebeple kadınlar, evi ve âilesi için yaptığı işleri, toplumun veya geleneklerin kendisine yüklemiş olduğu sıkıcı bir görev olarak görmemelidirler. Aksine bunları, ucunda Allah rızası bulunan hizmet imkânı olarak görmelidirler. Eğer bu şekilde görür ve yaşadıkları sıkıntılara bu sebeple katlanırlarsa, o zaman yapmış oldukları her şey başlı başına ibadete dönüşür. Yaptığı hiçbir şey kendisine zor gelmez; eşini, çocuklarını, akrabalarını Allâh’ın rızasını kazanmaya götüren birer “vesile” olarak görür. Eşini râzı ettiğinde Allâh’ın râzı olacağını bilir. Çocuklarını hayırlı birer insan olarak yetiştirdiğinde, geride bir “sadaka-i câriye” bırakacağını farkında olur.

Aynı zamanda biz yaptığımız iyilikleri ve katlandığımız fedakârlıkları, insanlar için yaparsak, herhangi bir sebeple aramızda kırınlık olduğunda, yaptıklarımızı başa kakar, böylece boşa kürek çekmiş oluruz. Hâlbuki bunları yaparken de Allâh'ın rızasını gözeterek yapsak, insanlar, iyilik ve fedakârlıklarımızı takdir etmese de onlara güvenmez, "Allah biliyor ya, yeterli" deriz.

Bu hususta, bakın, Sevgili Peygamberimiz bize ne güzel müjdelar veriyor:

"Râzı değil misiniz ki? Biriniz, eşi kendisinden râzı olduğu hâlde hâmile kaldığında, Allah yolunda gündüz oruç tutup gece ibadet eden bir kişinin sevabı kadar sevap alsın. Doğum sancısına tutulduğunda, gök ve yer ahâlisi dahî onun için ne sevirici şeylerin hazırlandığını bilmesin. Doğum yaptığına çocuğun emdiği her yudum süte karşılık kendisine bir sevap yazılsın. Gece çocuk, onu uykusuz bıraktığında Allah rızası için yetmiş köle âzâd etmiş gibi sevap kazansın. Ey Selâme! Bununla kimi kastettiğimi biliyor musun? Nâmusunu muhafaza eden, sâlihâ, eşine itaat eden ve eşinden gördüğü iyilikleri inkâr etmeyen hanımları kastediyorum."

Hadîs-i şerifte açıkça görüldüğü gibi, Peygamber Efendimiz, hanımların çektiği belli başlı sıkıntıları sıralamış ve Allah rızasını gözeterek bu dertleri kabullenen hanımların sahip olduğu sevaplara işaret etmiştir. Bundan sonraki bütün sıralamalar teferruat bence...

Hadîs-i şerîfin son kısmında "nâmusunu muhafaza eden, eşine itaat eden ve gördüğü iyilikleri inkâr etmeyen hanımların" zikredilmesi de çok dikkat çekici... Sanki hanımların en hassas olması gereken noktalara işaret edilmiş, öyle değil mi?!

O hâlde annelik de, ev hanımlığında bir "şuur" olması gerekiyor. "Kimim, ne

yapıyorum, niçin yapıyorum." Yoksa yapılanlar, yine yapılmaya devam ediyor belki, ama kuru bir yük olarak görülüyor. İnsan, kazanma imkânı varken "şikâyet ederek, başa kakarak, kendi kendine oflayıp pufalayarak" kaybedebiliyor.

-Evlilik sürecinin huzurlu ve daim olması için evlilik öncesi hazırlıklar neler olmalı? Bununla da bağlantılı olarak bir eşte aranması gereken hususlar nedir?

Evlilik için en büyük hazırlık; iki tarafın da kalbindeki niyeti netleştirmesidir. Bu niyet, "öncelikle Allah'ın rızasına kavuşmak", "Peygamber Efendimizin sünnet-i seniyyesini yerine getirmek" ve hadîsi şerifte buyrulduğu üzere "îmanımızı tamamlamak" olmalıdır. İnsan, niyetini ve hedefini bu gaye üzerine kurarsa, bu, evliliğin bütün aşamalarında insanı hayra ve güzelliklere yöneltiyor. Şöyle ki, Allah rızasını kazanacak, Allâh'ı bilen, O'nun dinini hayatına geçirmeye çalışan birisini aramaya başlıyorsunuz. Ardından böyle bir aday ile, yine Allâh'ın koymuş olduğu meşrû çizgiler içinde tanışıp buluşuyor ve beraberliğinizi nikâhla taçlandırılıyorsunuz. İki yürek de "O'nun rızası" için çarpınca, âile buram buram saadet kokmaya başlıyor. İki tarafta birbirlerinin kıymetini biliyor; muhatabını Allâh'ın bir nimeti ve emaneti olarak görmeye başlıyor. Ve bu emâneti, kırmadan dökmeden en güzel bir şekilde muhafaza etmeye, sonra da sahibine teslim etmeye çalışıyor. Görüldüğü gibi, böyle bir evlilik modelinde, insanlar aradan çıkıyor; Allah için sevilir, Allah için buğz ediliyor, Allah için hizmet ediliyor ve Allah için her türlü sıkıntı ve belalara katlanılıyor. Artık bu sağlam evlilikten sonra, ister saraylarda yaşansın, ister mahrumiyet ve sıkıntı dolu bir hayat sürülsün, fark etmez. İnsan, her hâlûkârda mutludur.

-Mü'minlerin annelerinin nümune teşkil eden hayatlarına yolculuk ettiğimizde hepsinin şahsiyetlerinde farklılıklar

görüyoruz. Bu durumun hikmetlerine değinebilir misiniz?

Bilindiği üzere âyet-i kerimde, **"Andolsun ki, Rasûlullah'ta sizin için, Allâh'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allâh'ı çok zikredenler için bir «üsve-i hasene: en güzel örnek» vardır."** (el-Ahzab, 21) buyrulmuştur.

Cenâb-ı Hak, bu âyet-i kerime ile bize Peygamber Efendimizi en güzel örnek olarak takdim etmiştir. Onun örneğliğinin en bâriz ortaya çıktığı yerlerden biri de âile hayatıdır.

Nasıl insan karakterleri farklı farklı ise, her çiftin oluşturduğu âilenin karakteri de birbirinden farklıdır. İşte Peygamber Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- çok evlenmesinin hikmetlerinden biri de burada ortaya çıkıyor. Farklı şahsiyetlerle evliliği, bize âdeta çeşit çeşit kadınlarla nasıl evleneceği, nasıl geçinileceğini göstermek için ilâhî bir tâyinle yaptırılmıştır. Onun çeşitli zamanlarda on iki hanımla evlenmesiyle âdeta on iki ayrı kadın rûhu ve bir o kadar âile modeli ortaya çıkmıştır. Asr-ı Saâdet'ten itibaren kıyamete kadar gelecek hanımlar, Peygamber Efendimizin âilelerinden hangisini kendilerine yakın görürlerse o âile tipini örnek alacaklar. Yine erkekler, Peygamber Efendimizi ve âile hayatını okuduğunda, kendi hanımı hangi mübârek annemize benziyorsa, Peygamberimizin o annemize nasıl davranıp onun gönlüne nasıl girdiğine dikkat edecek; kendisi de böyle bir huzurlu bir âile yuvasını model alıp onu tesis edecek...

-Annelerimizden bahsetmişken Hazret-i Hatice annemiz ile evli kaldığı sürece Peygamber Efendimiz (s.a.v.) başka bir evlilik yapmamıştır. Acaba Efendimiz (s.a.v.) için Hz Hatice annemizi farklı kılan hususiyetler mi vardı?

Peygamber Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, Hazret-i Hatice Annemiz için: "Allah onun sevgisini benim kalbime rızık

olarak verdi." buyuruyor.

Demek ki Hatice Annemiz, Peygamber Efendimiz'in gönlünde öyle bir yer edinmiştir ki, âdeta **"kalbinin aızığı"** olmuş. Gerçekten onun hayatına baktığımızda muhabbeti, itaati, en zor zamanda eşine olan desteği, kulluğu, anneliği, ilk ümmet olmanın çilekeşliğini, zor zamanlardaki fedakârlığı, firâseti, ahlâk ve iffeti ile o mübarek annemiz, hakiki bir "el-Kübra" (büyük kadın) olmuştur.

Aynı şekilde Hatice Annemizin vefat ettiği yıla, "Hüzün yılı" denmiştir. Peygamber Efendimiz, onu ömür boyunca hiç unutmamış ve daima yâd etmiştir. Bizlere de bu minvalde güzel bir nümune olmuştur. Rabbimiz, o mübarek annemizin hâliyle hâllenmeyi cümlemize nasip etsin..

-Annelerimize baktıktan sonra günümüzdeki "kadına özgürlük" diye çabalayıp duranların, hatta sokaklara dökülenlerin, bununla da kalmayıp medyanın abartılı yayınları ile veryansın edilen kadınların "özgür olma istekleri" nedir sizce? Kişi bir yerde hapisce özgürlüğü onun için ister. Acaba kadın, bulunduğu kutsal yuvasını cezâevi olarak mı görüyor ki, bu özgürlük isteği var?!

Âah, hanımlar bir bilseler, en büyük özgürlüğün fitrata uygun yaşamak olduğunu... Huzurun da evlerimizde olduğunu...

İki-üç asırdır Batı dünyası ve onun borazanlığını yapan medya, özgürlüğün sokaklarda olduğunu; kadının aynı bir erkek gibi çalıştığı zaman ancak mutlu olabileceğini ve erkeklerle kadınlar arasında hiçbir farkın olmadığını sürekli gündemde tutarak âdeta kadın erkek bütün toplumun şuur altına kazıdı. Artık bunlar hakkında konuşmak bile, topa tutulmak için mânevî linç kampanyasına uğramak için yeterli... Ama durum gerçekten böyle mi?

Kadın, tıpkı bir erkek gibi sabahtan

akşama sokaklarda çalıştığında mı daha mutlu oluyor; yoksa bir anne olup kucağına aldığı bir yavrusunu emzirirken mi daha mutlu?! Hayatın şartlanmışlıkları, ön kabulleri bir tarafa bırakıldığında, sıcacık yuvasını, eşinin kadını olmayı, kendi çocuklarını emzirip büyütmeyi istemeyen bir kadın düşünülebilir mi? Bakın, magazin dünyasının erkek veya kadın pek çok gözde (!) kahramanı, hep "sıcak bir yuva" hasreti çekmiyor mu? İşte bu hayatın, fitratın, yani yaratılışın gereğidir. İnsanlar, yüzyıllar boyu bu fitratı değiştirmeye çalıştı. Suyu aksine akıtmaya gayret etti. Sonuçta kim mutlu oldu; kadınlar mı, erkekler mi, çocuklar mı? Günümüz modern âilesi mi mutludur; yoksa vazife ve sorumlulukların fitrata göre taksim edildiği bir âile hayatı mı? Modern hayatta kadın, ruhunun çığlıklarını şuuraltının baskısından duymuyor veya duymak istemiyor. Halbuki rûhu açılıyor. Her sabah erkenden işe giderken çocuğunun saçını doğru dürüst tarayamadığında veya kahvaltı masasında onları yalnız bıraktığında veya ateşli hastayken bile yavrusunun başında duramadığında bu kadının içinde fırtınalar kopmuyor mu?! Boşuna kendini kandırarak "Ben özgürüm!" demesin... İllâ bir şey diyecekse, "Ben modern çağın süslü, iflah olmaz kölesiyim!" desin.

Âcizâne çalışan bir hanım olarak fitratıma uygun, dinimin kurallarını çiğnemenin çalıştığım hâlde ben bile kendimi bazen bir köle gibi hissediyorum. İsteğim, iradem olmadığı hâlde çalışmaya mecbur olmak gibi... Çünkü çocuklarımı çoğu defa ateşli iken bakıcısına bırakıp vicdan azabı ile hizmetime gittim. İşim, sadece dünyevî amaca yönelik olsaydı, herhalde depresyona bile girerdim. Allah'ın rızası için, dine hizmet ettiğim için bu fedâkârlıkları göze aldım; Muhammed **Sûresi'ndeki "Siz Allah'ın dinine yardım edin ki Allah'da size yardım etsin."** âyeti tesellî etti, bir de...

-Bir de ekonomik özgürlük ifadesi var? Kadının ekonomik özgürlüğü kendisine ne kazandırır ve ne kaybettirir?

Az önce ifade ettiğim gibi, tek dünyevî amaç ile çalışılınca "özgürlük" değil, asıl "tutsaklık" başlamış olur. Ve kadın, bu niyetle çalışırsa, çok yorulur. Fıtratı da buna müsait olmadığı için çok yıpranır. İslâm'da kadın da, erkek de ekonomik olarak zaten özgürdür. Erkek, evin bütün masraflarından mes'uldür. Yani kadın, çalışıp eve para getirmek zorunda değildir. Ama âileden kalan bir malı, evlenirken aldığı mehri, çalışıp kazandığı parası kendisine aittir ve dilediği gibi kullanır. Kadın da, erkek de ev için harcamalarında sadaka vermiş gibi ecir kazanırlar. Hadîs-i şerîfte;

"Helâlinden kendine, çocuğuna, eşine ve hizmetçine yedirdiğin şeylerin hepsi birer sadakadır." buyrulur. (Ahmed bin Hanbel, Müsned)

Herkes, "Bu benim param!" deyip kendini düşünüp hareket ederse, zaten âile kurumu zedelenmiş olur. İki taraf da sahip olduklarına, "Bizim malımız" derse ve harcadıkları her şeyi sadaka olarak görürse, en büyük ekonomik özgürlüğü elde etmiş olurlar zaten...

-Peki, siz İslâm'da kadının özgürlüğünü kısaca nasıl tanımlarsınız?

Bu dünyada Müslüman için mutlak özgürlük yoktur. Biz imtihan dünyasındayız. Nasıl bir imtihana girerken yasaklanan şeylerle sınava giremeyiz. Ve sınavda istediğimiz gibi davranamazsak bu dünya imtihan salonunda da özgür değiliz. Asıl özgürlük, ruhun huzurlu olmasıdır. Ruh da Allâh'ın emirlerini yerine getirdikçe huzurlu olur. Allâh'ın zikri ile tat bulur. İslam olan Allâh'ın emir ve yasaklarına teslim olur, bunlara teslim olan insanlara kölelikten kurtulur ve huzur bulur. En büyük özgürlük, Allâh'a lâyıkiyle kulluktur.

Sona yaklaşırken bir de boşanmalara değinebilir miyiz, sizce günümüz boşanmalarında en önemli etkenler nelerdir?

Aslında bu iş, evliliğe başlarken yapılan yanlışlarla başlıyor. Bir kere yuva kurulurken niyet, Allah rızâsı değil ki... Niyet, güzel bir kadına veya yakışıklı bir erkeğe sahip olmak... Niyet, paraya para dememek, rahata kavuşmak... Niyet, varlıklı, soylu, mevki-makam sahibi bir âileye kapak atmak... Niyet, birkaç gün hayattan kâm almak...

Şimdi niyetler böyle menfaat ve haz maksatlı olursa, yuva sağlıklı kurulmuş olur mu?

Sonra birbirini tanıırken yapılan yanlışlıklar... Uzun nişanlılık dönemleri, gizli gizli buluşmalar, flört dönemleri... İffet, nâmus, hayâ ve edeb sınırlarına dikkat edilmeden geçirilen yanlış zamanlar...

Geç evlilikler, çevrenin olumsuz telkinleri, "kimsenin kahrını çekme, bırak git!" diyenler... Gözlerin hep daha zengin ve varlıklı kimselere dikilmesi, kanaatin tükenmesi, medya eliyle pompalanan yalancı "pembe dünyalar"... Daha sayayım mı?! Bu kadar menfî tesire karşı evliliklerin devam etmesi bile bir mucize, değil mi?

Evlilik esnasında da yapılan hatalar var. Meselâ fedakârlığı hep karşı taraftan beklemek... Evliliği, Allah rızasını kazanma fırsatı yerine, karşı tarafın maddî ve manevî bütün duygu, düşünce ve varlığını sömürme fırsatı olarak görmek vesâire...

Evlilikler, sevgi ile kurulur; saygı ile devam eder demişler. Eski evliliklere bakınca sevgi ve saygının harmanlandığını görüyoruz. Şimdi bırakın eşlerin birbirine saygı göstermesini, kimse kimseye saygı duymuyor. Gerçi saygı, zorla olmaz, hak edilir. Ama büyüğüne saygı göstermeyen, bunu bir ihtiyaç olarak görmeyen bir nesille karşı karşıyayız. Bu nesil, hanımların

beylerine, âilelerin büyük anne ve büyük babalarına saygı duymadığını göre göre büyümüş. Demek ki, bir yanlışlık var ve bu katlanarak büyüyor. Bu gidişe bir "Dur!" demeliyiz.

Âyet-i kerîmede erkeklere, "Hanımlarınızla iyi geçinin." (en-Nisa 19) diye buyururken hanımlara da, "İyi hanımlar itaatli olanlardır. Allah onların haklarını nasıl korudu ise, onlar da erkeklerin haklarını öylece korurlar. (...) Eğer (hanımlarınız) size itaat ederlerse, onların aleyhine başka bir yol aramayın." (en-Nisa 34) buyurmuştur.

Bugün itaat etmek, ezilmek gibi algılanıyor. Hayır, ezilmek değil, sevginin bir göstergesidir. Çünkü seven, sevdiğine itaat eder. Hem Rabbimizi seviyorsak, O'nun emrine isyan olmayan hususlarda kocamıza itaat etmemiz de Rabbimize itaat demektir. Bundan neden mahrum kalalım.

Çok kıymetli Halime Hocam, bize son olarak tüm konuştuklarımızın da bir hülâsas olması için Kur'ân-ı Kerim ve Sünnet ışığında âileyi tanımlar mısınız?

Bir hülâsa olarak, Allah erkeği ve kadını birbirini tamamlar şekilde yaratmıştır. Onların birlikte kendi rızasına uygun bir hayat yaşamalarını ve yine dinini yaşatacak sâlih ve sâliha nesiller yetiştirmelerini emretmiştir.

Kadın ve erkeği hem fizikî, hem de rûhî bakımdan farklı özelliklerde yaratmış, yaratılışlarına uygun hak, vazife ve sorumluluklar yüklemiştir. Herkes hakkını ve haddini bilirse, zulüm olmaz. Zulüm olmayınca, zâlim de, mazlum da olmaz. Günümüzde insanların hem zâlim, hem de mazlum duruma düşmelerinin sebebi, ilâhî tayinle insan fitrat ve hayatına konulmuş bu hükümlerin bilinmemesi ve uygulanmaması yüzündendir.

Eşler birbirine Allâh'ın emânetidir. İki taraf da Allâh'ın sınırlarını korumak ve dini, bir bütün olarak hayatlarına tatbik etmekle mükelleftirler. Bu, onların birinci vazifeleridir. Bu konuda hata yapanı ikaz etmek, öncelikle birbirlerinin borcu ve vazifesidir. Diğer taraftan çocuklar da, bu anne-babaya verilmiş cennet kokulu emanetlerdir.

İnsanlar, hem eşlerinin, hem de çocuklarının haklarını ödemez, bu konuda üzerlerine düşeni yapmazlarsa, kıyamet gününde "birbirlerinin yüzüne bakamayacak, birbirlerinden kaçacak" duruma gelebilirler.

O hâlde her birimiz, Allâh'ın kulları olarak, Allâh'ın diniyle, Allâh'ın boyasıyla boyanmaya bakalım. O'nun boyasından daha güzel bir boya var mıdır ki?!

Efendim bu güzel ve hayırlara vesile olacak söyleşi için çok çok teşekkür ederiz... Rabbimiz, bizleri tüm İslâm âlemine hayırlı olan hanımlardan eylesin inşaallah...

Bizde sizin aracılığıyla derginize teşekkür ederiz. İnşâallah söylediklerimiz, yüreklerde aks-i sedâsını bulur. Hayırlara ve hidâyetlere vesile olur.

SÖZÜM MECLİSTEN İÇERİ

ŞERİFE KADIOĞLU

Bir tutam mesafe, yeteri kadar hüznü, araya bol miktarda özlem girdiğinde, hasretin bu denli hissedildiği bir anda yazılırsa, ıslık ıslık parlayan gözlerin alabildiğine uzakları göreceği, sıcacık gülümsemelerin içeriye süzüleceği kapılar aralanır belki. Anlatacak o kadar çok şey var ki geçmişe ve âna dair, haydi durma; kapat gözlerini ve yüreğinle dinle beni...

Bir gün kapı çalınsa ve başında şapka, elinde bir zarf, mektubunuz var dese

postacı... Heyecandan çarpsa yüreğimiz, bir an için bakamasak kimden olduğuna veya o keyif verici merak ânını uzatsak kendi isteğimizle... Tâ ki içinde yazılanı merak etme vaktine kadar... Bir süre sınırsız tutsak elimizde hatta yüreğimizde... Sonra oturup bir kuytuya okumaya başlasak önce süratle sonra tane tane, sonra da cümleleri ikiye üçer başa sararak...

"Değerli arkadaşım, kıymetli dostum, ciğerparem, kıymetlim!" vb. samimiyetle başlayan ve kim bilir nasıl devam

edecek olan, yazan kişinin kokusunun sindiği, el yazısının kıvrımları bile insanı alıp götürmeye yetecek sıcaklıkta ve sahicilikte bir mektup ulaşırsa elimize! Verdiği hazzı ve sürüklediği o güzel duyguyu hangi cümlelerle aktarabiliriz birbirimize? Üç-beş sefer değil belki on sefer okuruz baştan aşağı hiç sıkılmadan, her seferinde daha çok keyif alarak ve belki de cümleler arasında yeni anlamlar belirir umudu ile...

Bu eşsiz kültürümüz maalesef artık mazinin derinliklerinde kaldı ve yerini

zamanla cep telefonları, elektronik postalar ve sosyal paylaşım platformları aldı. Yazılı hizmetin haricinde görsel ve duysal olarak da hizmet veren bu teknolojik gelişimden, iletişim kolaylığı ve hızı noktasında elbette ki şikâyetçi değiliz. Sağladığı imkânlardan her yaş grubundan milyonlarca insan yararlanmakta ve özellikle çalışma alanında, ı ışık hızıyla bilgi edinme konusunda olağanüstü işimize yaramakta. Hatta değil memleketin, dünyanın diğer ucundaki yakınımızı istediğimiz zaman karşımızda görüp sohbet edebildiğimiz için, farklı bir kentte üniversite okuyan çocuğumuzun sabah çıkarken üzerindeki kıyafetinden, öğlen yediği yemekten, akşam eve girdiği saatten yanı başımızdaymış gibi haberdar olduğumuz için, hasılı âni paylaştığımız için o kadar mutluyuz ki! Fakat unuttuğumuz bir şey var: Özlem! Bu sistem içerisinde insanlar birbirini özlemeyi unutuyor, daha doğrusu özlemeye vakit bulamıyor. Özlem olmadığı için ne kadar muhabbet ediliyormuş gibi görünse de yapılan sohbetler, kurulan iletişim tamamen samimiyetten ve sıcaklıktan uzak geliyor. Uzakları yakın eden bu sistemin yakını alıp uzaklara götürdüğü kalben hissedilmiyor bile. İnsanlar mektupla uzun uzun dertleşirken cep telefonu veya internet aracılığı ile birkaç kısa cümleyle geçiştiriyor birbirini. Çünkü sadece ihtiyaca binaen irtibat kuruluyor çoğu zaman.

Örneğin; 'nasılsın?' sorusu, günümüzde üç i harfinden müteşekkil 'iii' (iyi) şeklinde geçiştirilirken, mektupta karşı tarafın merak içerisinde olduğu bilindiği için özenle seçilmiş kelimelerden oluşan doyurucu bir cümle ile karşılık bulurdu. Yazılan mektubun cevabını büyük bir sabır ve samimiyetle bekleme süreci teknolojik ortamda yaşanmıyor, müspet menfi tüm duygular geliştiği andaki gibi

direkt olarak karşı tarafa yansıtılıyor ve bu da insanların birbirine olan saygı ve sevgisinin zamanla azalmasına sebep oluyor. Mehmet Akif'in edebiyat arkadaşı Mahir İz'e yazdığı mektubun giriş kısmındaki naiflik, zamanımızdaki teknolojik yazışmalara ne de güzel gönderme yapar: İki gözüm Mahir Bey; Kaç haftadır sana mektup yazmak istediğim halde muvaffak olamadım. Çünkü neşveli bir zamanımın vürûdunu bekliyordum. Baktım ki, intizârım daha bir hayli uzayacak, hemen "her çi bâdâbad" diyerek şu satırları karalamaya başladım...

İşte tam da bu açıdan doğallığın simgesidir mektup. Sevgimiz, saygımız neşemizdir, kültürümüzdür mektuba yansıyan, özümüzdür. Geçmişte kullanılan; sevgi-muhabbet ifadelerinin yansıması olan 'muhabbetname, meveddetname', saygı yansıması olarak 'ariza', alçakgönüllülüğü temsilen 'varakpare' şeklinde kullanılan farklı isimler bu doğallığın açık örnekleridir. Öyle ki ilkokul zamanlarımızda uygulamalı öğretilirdi mektubun nasıl yazılması gerektiği. Bir defa tertemiz olmalıydı kağıt ve özenle üzerinde durulan en önemli ayrıntı 'hitap'tı. Olabildiğince saygıyı ve sıcaklığı içinde barındıran bir şekli olmalıydı, öyle sıradan değil. Daha ilk cümlede pamuklara sarmalıydı okuyanın. Keza bayramlarda veya farklı özel günlerde gönderilen kart postallarda da aynı sıcaklığı bulmak mümkündü. O nedenle çocukluğumdan kalma hala sakladığım ve çıkarıp ısıltısında kaybolduğum eski kartpostallar vardır çekmecemde, bilhassa kar manzaralı olanlardan. Mektup kültürünün kaybolması özellikle öğrencilerin kompozisyon yazmakta, bir konuya giriş yaparken veya konuşma esnasında cümlelerini toparlamakta ve kendilerini ifade etmekte zorlanmalarının

üzerinde de bir hayli etkilidir. Mektup alışkanlığımız devam ediyor olsaydı büyük ihtimalle dilimiz şuan daha düzgün ve akıcı kullanılıyor olacaktı. Bununla bağlantılı olarak daha çok kitap okunacak ve daha çok yazı yazılacaktı. Yabancı kelimeler hatta yabancı dahi olamayacak kelimeler gelip Türkçemizin baş köşesine oturmayacaktı. Özellikle gençler daha zarif ifadeler seçeceklerdi cümlelerini kurarken. Türkçe ve edebiyat sınavları daha başarılı geçecekti elbette ki..

Maalesef internet dilinde Türkçe karakterler neredeyse kullanılmaz hale geldi. V harfi yerine W, kişinin ismini yazarken bile ünlüleri kaldırıp tamamen yabancı bir isim modeli kazandırma çabası günümüzün modası artık. İtici kısaltmalar, yakışmış, güzel olmuş yerine 'ciks olmuş', arkadaş dost kelimeleri yerine 'pampa' çok yeni öğrendiğim ezik, sefil anlamına gelen 'stayla' vb. terimler harf evrimi yöntemiyle artık dilimizin doğal üyeleriymiş gibi kullanılmakta. '24 Saat open' vb. ifadeler ise gelinen son

nokta olarak değerlendirilebilir. Bu durum karşısında neler yapılabilir bilemiyorum. Net ortamı bu tür ifadeleri desteklediğine göre! Öyleyse hali hazırda teknoloji geri mi gitsin? Tabi ki hayır. Bundan sonra bu kadarına sanırım cesaret edemeyiz. Ama mektup geri gelsin isteriz. Dilimizin naifliğini geri kazanmak adına, muhabbetin sıcaklığını hissetmek adına, klavye ve ekrandan ziyade kağıt ve kalem gerektiren çalışmaların yaygınlaşmasını isteriz. Adresimi bilen arkadaşlar, sizden başlayalım; haydi temiz, mis kokulu kâğıtlar masa üzerine...

Not: Kalem 'in' klavye 'out' diye slogan atmanın tam yeri! Ama kendime hakim olmalıyım. Sözüm meclisten içeri hem de tâ içeri!

TEBESSÜM

TÜRKÇENİN GİRK İKİNCİ(42.) HALİ

ZEYNEP SÜMEYYE ÇALIŞKAN
2-C SINIFI ÖĞRENCİSİ

TÜRKÇENİN GİRK İKİNCİ(42.) HALİ

Size bir soru:

Konyalılar, "yiyorsun yiyorsun yiyorsun yemedim diyorsun; diyorsun diyorsun diyorsun demedim diyorsun" u nasıl söylerler?

Cevap:

Yin yin yin yemedim din, din din din dimedim din! :):):)

Gonya da Bayram Klasîği

-Esselam aliiküüm

-Aliiküm selaam buyurun buyurun ana maşallah geçinele şoole dipsedire! Hoş geldiniz bayramınız mübareg ossun!

-Hoş gordük sizinde bayramınız imübareg ossun. Allah bu günlere gine gavişdîrsin.

-Amin cümleyen beraber. Haccaba mantonu çıkar da irahat otur gıı iireti gibi durma hele hadi.

-Ana yoo valla fazla durmıyacazz. Hincik çıkıvırdık bura geldik, daa bissürü gapı var.

-Diyele gı ana; zati bi bayramdan bayrama gelirsiniz, ateş almaya mı geldiniz? :):):)

SU BÖREĞİ TARİFİ

Su böreği yimeklerin padişahı olduğı için sofraya ööle sessiz sedasız gelivirmez. Bi sürü tantanası var onun. Mübareği Osmanlı'nın mehter takımıynan garşıliyaan. Haa durun'ele, önce bi bişirmesini annadalım, ondan soğna yumulması golay, dee mi amma? 5-6 köy yumurtasını gırıp hamuru garacan, 11-12 bezeyi gözeelce açıp boş odaya serdiğin sufra bezinin üsdüne şebitle sıralayacan. Ondan soona fazla gurutmadan deliklide şebitle haşlıyaan. Bu arada "Annee garım

acıkdı, daa börek olmadı mı?" diyi vizileşen çocuklara gurbanda kedilerin önüne pay atar gibi haşlanmış hamurdan bir iki parça virip onnarı bi susduracan. Bakır tepsinin altını döşedikten soona senitde giymayı, soğanı, madinisii incecik giyip gavuracan, ortası-gıyısı dengeli olacak amma gözeel bi yirleşdirecen. Su böreğini açması bi marifet, Haşlayıp döşemesi bi marifet.

Altı bişdikten sonra iki siniyi öpüşdürüp altını üsdüne çevirmek bi marifet, Ortasını -gıyısını yakmadan-yıkmadan hakık gibi bişirip de bütümetten soona hiç ara virmeden iççağıynan ocakdan indirip bezinen dutup gelip de anında sofraya yitişdirmek hep aynı bi marifet.. Bazı gadinnar "Caara böreği olmasın, su böreği yapalım" diyor tamam amma onnar da ikindinden bişirip su böreğini fasla fasla bir tavanın üsdüne yığıyor, ağışamüsdü de onu ısıdıp altı ihmiş, üstü gurusmuş vaziyetde güya su böreği niyetine adamin önüne goyuyor. Olur mu canım sen de, sen kimi gandırıyor? Su böreğinin yakışanı köşesi gıyısı gırpılmadan bütümcene bişdiği siniynen gelecek, sininin iççağı soğumadan da öölece yinecek.

Eğer su böreği bööle dassız dussuz değil de adamakıllı yokarda tarif itdiğimiz gibi usulüne uygun yapıldıysaa, bu böreği usulü adabına göre yimek de ayrı bi marifet haa..¹

¹ Adnan Özkafa-Gonya Kitabı

SÜRÇ-Ü LİSAN ETTİK İSE...

Kafanız karışık, moraliniz bozuk, gerginsiniz ya da aceleniz var. İşte tam o

sırada dilinizden dökülüveren kelimeler sizi öylesine tebessüm ettirir ki; ne o sinirli halinizden eser kalır, ne de moral bozukluğundan...

-Aksi olacak ya; sakınılan çöpe göz batar zaten:)

-Ya git başımdan Allah aşkına! Canımı sıkısan burnum çıkacak zaten! :)

-Ay o neydi öyle?! Dikenlerim tüy tüy oldu:)

-Geç kaldık diyorum anlamıyosun! Gazsana baza kardeşim! :):) (Bassana gaza)

-Bu çocukların hepsi bi tuhaf! Al vurunu bir ötekinel! :):) (Al birini vur ötekinel)

-Misafirler gelmek üzere hala kaşal çatıklar hazır değil! :):)

-Ondan hiç öyle bir tavır beklemiyordum çok canım sıkıldı ya, neye şaşırdığımı uğradım:):)

-Ah şu yalan dünyanın halleri saçımda baş bırakmadı! :):)

İyisi mi biz daha fazla sürücü lisan etmeyelim. Söz sukutsa gümüş altındır vesselam...

4?

HAZIR CEVAPLAR

SEVDE NUR ZEYNEP KAPCI
1-C SINIFI ÖĞRENCİSİ

SIR SAKLAMAK

Yavuz Sultan Selim, bir çok Osmanlı Padişahı gibi devletin selameti için sefer hazırlıklarını gizli tutarmış. Bir keresinde vezirlerinden biri ısrarla seferin yapılacağı ülkeyi sorunca, Yavuz ona:

-Sen sır saklamasını bilir misin? diye sormuş.

Vezir, Yavuzdan cevap alacağı ümidiyle:

-Evet hünkarım, bilirim dediğinde, Yavuz Sultan Selim cevabı yaptırmış:

-Ben de bilirim.

HZ.ADEM'İN MİRASI

Fatih Sultan Mehmet, adamları ile gezerken, yanına sokulan dilenciye bir altın vermiş. Dilenci parayı alınca: -Aman Sultanım, demiş. Koskoca bir padişah, kardeşine bu kadar para verir mi?

Fatih Sultan Mehmet, nereden kardeş olduğunu sorunca, dilenci:

-İkimiz de Hazreti Ademin çocukları değil miyiz? demiş. Elbette kardeşiz.

Sultan Fatih:

-Bu keşfini sakın başkasına söyleme, diye gülümsemiş. Diğer kardeşlerimiz de pay isterse, sana zırnık bile düşmez.

BÖYLE KORUNUR

Çok değerli olan kütüphanesini millete vakfeden Koca Ragıp Paşa, onların bakımı için tanıdıklarından birini memur tayin eder. Bir gün ansızın kütüphanesini ziyarete giden Paşa, etrafı ve kitapları toz, toprak içinde bulunca canı çok sıkılır ve belli etmemeye çalışarak:

-Seni tebrik ederim yavrum, der. Gerçekten de gerçekten de emniyetli bir adammışsın. Teslim edilen şeylere hiç el sürmemişsin, aferin!

SUSTURUCU TEDAVİ

Zamane gençlerinden biri, bir toplantıda Akifi küçük düşürmeye çalışıp:

-Siz baytardınız, değil mi? demiş.

Akif, istifini bozmadan şu cevabı vermiş: -Evet, bir yeriniz mi ağrıyordu?

ANLADIĞININ İSPATI

Tanıdıklardan biri, yazdığı romanın müsveddelerini Neyzen Tevfik'e göstererek fikrini sorar:

Neyzen beğenmediğini ifade edince, adam:

-İyi ama, der. Siz hiç roman yazmadınız ki!

Neyzen Tevfik şu cevabı verir:

-Ben yumurtanın tazesini bayatını iyi anlarım. Ama bu güne kadar hiç yumurtlamadım.

SOKRAT VE BİLEYTAŞI

Talebelerden biri Sokrat'a sormuş: Herkese güzel konuşma dersleri verdiğin ve onlara hitabet sanatını öğrettiğin halde, niçin sen de çıkıp bir konuşma yapmıyorsun?

-Evlad, demiş Sokrat. Biley taşı keskin değildir amma, en sert demiri bile keskin eder...

BİRBİRİNE BAĞLI

Hakim, kaza yaparak birkaç kişinin ölümüne yol açan bir şoförün ehliyetini iptal edince, şoför:

-Aman hakim bey, diye sızlanmış. Benim yaşayabilmem, şoförlük yapmama bağlı.

Hakim bey vermiş:

-Başkalarının yaşaması da sizin şoförlük yapmamanıza bağlı.

MÜSLÜMAN MUCİDLER

MERVE KAPCI
1-B SINIFI BELLETMENİ

1-Ahmed bin Sehl el-Belhî, Ebu

Zeyd Ahmed bin Sehl el-Belhî

Bazen sadece Ebu Zeyd el-Belhî (850-934) ismiyle anılan, İranlı çok yönlü bir Müslüman bilim adamı; coğrafyacı, matematikçi, hekim ve psikolog. Ayrıca bunların dışında ilahiyat dahilinde kelim ve fıkıh gibi dallarla da ilgilenmiştir. Bugün Afganistan sınırları içinde bulunan Belh şehrinde doğmuş, el-Kindî'nin öğrencilerinden biri olmuştur. Her ne kadar ilgilendiği birçok dalda önemli eserler yazmış olsa da bu eserlerin neredeyse tamamı bugüne ulaşamamıştır. Bugüne ulaşan yegâne eseri Mesalik-ül-Ebdan vel-Enfûs isimli tıp kitabıdır.

2-El-Razi (D. 865 - Ö. 925) (tam adı: Ebu Bekir Muhammed ibn Zekeriya el-Razi)

Simyacı, kimyager, hekim ve filozof. Gençlik yıllarında edebiyat ve musiki ile de ilgilenmiştir. Razi'nin eserlerinin hemen hemen hepsi Latinceye çevrilmiştir. Tıp alanında yazdığı el-Havi adlı ansiklopedi 17. yüzyıla kadar en önemli başvuru kaynağı olmuştur. Onun tıp tarihinde yaptığı en önemli katkılardan biri ilk defa kimyayı tıbbin hizmetine kullanmış olmasıdır.

3-El Bîrûnî

4 Eylül 973 yılında Harezmi'nin başkenti Kath yakınlarında doğdu. Çok yönlü bir bilim adamı olan El Bîrûnî, ilk öğrenimini Yunan bir bilginden aldı. Tanınmış ve seçkin bir aileden gelen Harezmi matematikçi ve gökbilimci Ebu Nasr Mansur tarafından kullanan El Bîrûnî, ilk çalışmalarını bu alimin yanında yaptı. İlk eseri, "Asar-ül Bakiye"dir.

Bîrûnî'nin eserlerinin sayısı yüz seksen civarındadır. Yetmiş adet astronomi ve yirmi adet de matematik kitabı bulunmaktadır. Tıp, biyoloji, bitkiler, madenler, hayvanlar ve yararlı otlar üzerinde bir dizin oluşturmuştur. Ancak bu eserlerden sadece yirmi yedisi günümüze kadar gelebilmiştir. Özellikle Bîrûnî'nin eserlerinin Ortaçağ'da Latince'ye çevrilmemiş olması, kitaplarının ağır bir dille yazılmış olmasının bir sonucudur. Ancak Bîrûnî kendisinin de dediği gibi, yapıtlarını sıradan insanlar için değil bilginler için yazmaktaydı.

Bîrûnî'nin matematikçi yönü, en çok bilinen yönüdür. Yaşadığı yüzyılın en büyük matematikçisi olan Bîrûnî, trigonometrik fonksiyonlarda yarıçapın bir birim olarak kabul edilmesini öneren ilk kişi olup sinüs ve kosinüs gibi fonksiyonlara sekant, kosekant ve kotanjant fonksiyonlarını ilave etmesidir. Bîrûnî'nin bu yönü Batı Dünyası tarafından ancak iki asır sonra keşfedilip kullanılabilmiştir. Bîrûnî'nin astronomi alanında yaptığı çalışmaların başında Sultan Mesut'a 1010'da sunduğu "Mesudî fi'l Heyeti ve'n-Nücum" adlı yapıtı gelmektedir.

"Nihâyâtü'l-Emâkin" (Mekânların Sonları) adlı eseri, coğrafyadan, jeoloji ve jeodeziye kadar bir dizi konudaki yazılarını içerir. Sultan Mesut'a sunduğu "el-Kanunü'l-Mesudi", Bîrûnî'nin astronomi alanındaki en önemli eseridir. Bilim tarihçilerine göre o, Kopernik'le başlayan çağdaş astronominin temellerini atmıştır.

Bunun yanında gözlem aletlerinin boyutunu büyütme yerine onları çapraz çizgilere bölmemiş ve bu şekilde duyarlılığı arttıracak keşfederek "Verniye İlkesi"nin temellerini atmıştır.

Bîrûnî, "Kitâbü'l-Camahir fi Mârifeti'l-Cevâhir" (Cevherlerin özellikleri üstüne) adlı eserinde 23 katı maddenin ve 6 sıvı maddenin özgül ağırlıklarını bugünkü değerlerine çok yakın olarak saptamıştır.

Tıp alanında da birçok eser veren Bîrûnî, döneminde bir kadını sezaryenle doğum yaptırmayı başarmıştır. Şifalı otlar ve birtakım ilaçlar üzerine yazdığı "Kitabu's Saydane", Bîrûnî'nin son eseri olmakla beraber 1050'de yazılmıştır. Bu kitapta üç bin kadar bitkinin neye yaradığını ve nasıl kullanıldığını yazmaktadır. İlaçların yanında o bitkinin Arapça, Farsça, Yunanca, Sanskritçe ve Türkçe gibi başka dillerdeki adının yer alması etimolojik açısından çok önemli bir gelişmedir.

4- Gıyaseddin Cemşid

14. yüzyılın son yarısında, Kaşan'da doğmuş bir Hekim, Matematikçi ve Gökbilim adamıdır. Doğum ve ölüm tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Öğrenimini Kaşan'da tamamlamış, Uluğ Bey'in daveti üzerine Semerkand'a gitmiş ve çalışmalarına burada devam etmiştir. Matematik ve astronomi üzerine çalışmaları olan al-Kaşi, aritmetikte ondalık sistemi ilk kullanan kişidir. Usule uygun, sin 10 belirlemek için Gıyaseddin Cemşid al-Kaşi aşağıdaki çözümü bulmuş, sonraları 16. yüzyılda Fransız matematikçilerinden François Viète tarafından sık sık kullanılmıştır.

5-Lagâri Hasan Çelebi (17. yüzyıl)

Roketle dikey uçuşu başarıyla gerçekleştirmiş ilk insan. Füzeciliğin atası olan ünlü Türk bilim adamı Lagari Hasan Çelebi 17. yüzyılın başlarında barut dolu haznesi bulunan bir basit hava roketi ile ilk kez havalanmayı başarmıştır. Uçuş 1633 yılında dönemin Osmanlı padişahı IV. Murat'ın kızının doğum günü kutlamalarında sergilenmiştir. Lagâri Hasan Çelebi 'nin yaklaşık 300 metre kadar havalandığı ve 20 saniye boyunca havada kaldığı ölçülmüştür. Kendisine bağlı bulunan kanatlar sayesinde Boğaziçi'ne oldukça yumuşak bir iniş yapmıştır.

6-Abdüsselam : (1926 -)

Pakistanlı Fizik Bilgini İlk nobel ödülünü alan Müslüman bilim adamı.

7-Ahmed Bin Musa :(10. yüzyıl)

Sistem mühendisliğinin öncüsü. Astronom ve Mekanikçi

8-Akşemseddin : (1389 - 1459)

Pasteur' dan önce mikrobiyoloji bilim adamı. İstanbul'un fethinin manevi babasıdır. Fatih sultan Mehmet' in Hocasıdır.

9-Ali Bin Abbas : (? - 994)

1000 sene önce ilk kanser ameliyatını yapan bilim adamı. Kılcal damar sitemini ilk defa ortaya atan bilim adamıdır.

10-Ali Bin İsa : (11. yüzyıl)

İlk defa göz hastalıkları hakkında eser veren Müslüman bilim adamı.

11-Ammar : (11 yüzyıl)

İlk katarakt ameliyatını kendine has biçimde yapan Müslüman bilim adamı.

12-Battani : (858 - 929)

Dünyanın en meşhur 20 astronomdan biri trigonometrinin mucidi, sinus ve kosinüs tabirlerini kullanan ilk bilgin.

13-Beyruni : (973 - 1051)

Dünyanın döndüğünü ilk bulan bilim adamı. Ümit Burnu, Amerika ve Japonya'nın varlığından bahseden ilk bilim adamı. Beyruni Amerika kıtasının varlığını Kristof Colomb'un Keşfinden 500 sene önce bildirmiştir. Matematik, Jeoloji, Coğrafya, Tıp, Felsefe, Fizik, Astronomi gibi dallarda eserler yazmıştır. Çağın En Büyük Alimidir.

14-Bitruci : (13. yüzyıl)

Kopernik'e yol açan öncülük eden astronom bilim adamı.

15-Cabir Bin Eflah : (12. yüzyıl)

Ortaçağın büyük matematik ve astronom bilginidir . Çubuklu güneş saatini bulan ilk bilim adamıdır.

16-Cezeri : (1136 - 1206)

İlk sistem mühendisi ve ilk siberetikçi ve elektronikçi, bilgisayarın babası. Oysa bilgisayarın babası İngiliz matematikçisi Charles Babbage olarak bilinir.

17-Demiri : (1349 - 1405)

Avrupalılardan 400 yıl önce ilk zooloji ansiklopedisini yazan alimdir ... "Hayat-ü'l Hayevan" isimli kitabı yazmıştır.

18-Ebu Kamil Şuca : (? - 951)

Avrupa'ya matematiği öğreten İslam bilgin.

19-Ebu'l Vefa : (940 - 998)

Matematik ve Astronomi bilginidir trigonometriye tanjant, kotan jant, sekant ve kosekantı kazandıran matematik bilginidir.

20-Ebu Maşer : (785 - 886)

Med-cezir olayını (gel-git) ilk keşfeden bilginidir.

21-Farabi : (870 - 950) Ses olayını ilk defa fiziki yönden ele alıp açıklayan Müslüman bilginidir.

22-Fatih Sultan Mehmet :

(1432 - 1481) İstanbul u feth eden ve Havan topunu icat eden yivli topları döktüren padişah'tır. Fatihin kendi icadı olan ve adı "şahi" olan topların ağırlığı

17 ton ve bakırdan dökülmüş olup 1.5 ton ağırlığındaki mermileri 1 km ileriye atabiliyordu bu topları 100 öküz ve 700 asker ancak çekebiliyordu..

23-Harizmi : (780 - 850)

İlk cebir kitabını yazan ve batıya cebiri öğreten bilgin. Adı algoritmaya isim oldu. Rakamları Avrupa' ya öğreten ve Cebiri sistemleştiren Müslüman bilim adamı.

24-Hasan Bin Musa : (-)

Dünyanın çevresini ölçen, üç kardeşler olarak bilinen üç kardeşten biri..

25-İbni Cessar : (? - 1009)

Cüzzam hastalığının sebeb ve tedavilerini 900 sene önce açıklayan Müslüman doktor.

26-İbni Ebi Useybia : (1203 -

1270) Tıp Tarihi hakkında eşsiz bir eser veren doktor.

27-İbni Fazıl : (739 - 805)

12 asır önce ilk kâğıt fabrikasını kuran vezir.

28-Abbas İbn-i Firnas :(? - 888)

Wright kardeşlerden önce 1000 sene önce ilk uçağı yapıp uçmayı gerçekleştiren alim.

29-İbn-i Haldun : (1332 - 1406)

Tarihi ilim haline getiren sosyolojiyi kuran mütefekkir. Psikolojiyi tarihe uygulamış, ilk defa tarih felsefesi yapan büyük bir İslam tarihçisi aynı zamanda Sosyolog ve şehircilik uzmanıdır.

30-İbn-i Hatip : (1313 - 1374)

Ve banın bulaşıcı hastalık olduğunu ilmi yoldan açıklayan doktor.

31-İbni Heysem : (965 - 1051)

Optik ilminin kurucusu büyük fizikçi. İslam dünyasının en büyük fizikçisi, batılı bilginlerin öncüsü, göz ve görme sistemlerine açıklık kazandıran alim. Galile teleskopunun arkasındaki isim.

GÜNDEM

DİL YARESİ

SAMİ SERT / EĞİTİMCİ- YAZAR

Düne kadar hüznüydüm. Ama bugün sevinçten çalakalem yazmak zorunda kalıyorum. Çünkü size felsefi ve ilmi bir yazı hazırlamıştım. Ancak, okullara önemli bir yazı gönderildiğini duyduğumda kederim sevince dönüştü ve tüm yazılarımı iptal edip, sizinle bu müjdeli haberi paylaşmaya karar verdim. Uzunca bir süredir üzerinde çalışılan bir konu vardı Meclis'te. Liselerde Osmanlıca'nın zorunlu veya seçmeli ders olarak okutulması ile ilgili kanun teklifi yapılmıştı.

Ve nihayet bu teklif kabul edildi. Artık Osmanlıca, Sosyal Bilimler Liselerinde "zorunlu ders", diğer liselerde "seçmeli ders" oldu. Ebru, Tezhib ve Dini Müzik de seçmeli dersler arasına alındı. Rabbimize ne kadar şükretsek azdır.

Malum olduğu üzere, bin yıllık şanlı tarihe sahip milletimiz, son bir-kaç asırdır, adeta, kör kerpetenle dili sökülümüşçesine, çile doldurmaktadır. Tabiatıyla bu konulardaki adaletin ifa ve iadesini sabır taşı olma pahasına beklemektedir. Artık şafak sökmek üzeredir. Allah azze ve celle, ya bu kararı Meclis'te onaylayanları, ya da başkalarını sebep kıtarak, bu adaletin er geç tecellisini halk edecektir inşaallah..

Nehrin aksine çekilen kürekler kırılmaya, kayıklar ise

batmaya mahkumdur. Zavallılar dışında, bu akıştaki kolay mücadele ve bedava mükafattan kim istifade etmek istemez ki? Akışın yönü zaten bellidir çünkü... kayığını akışa bırakman yeterli. Allah (c.c.), İmam Hatipleri, şeytani maksatlara alet etmek isteyenlerin müfsid gayelerini müsbet ve münbid bir sahaya tebdil eylemiştir. Rabbimize sonsuz şükürler olsun. Bugünleri görebilmek şerefine nail olduğumuz için ne kadar şükretsek azdır. Mücahedemiz ve gayemiz, bu akış ve nakıştan manen hissedar olabilmektir. Eserlerinin dilini ve harflerini bilmeyen tek millettir, bugünlere gelebilmek için mücadele etmiş mazlumların ahı çıkmaktadır artık.

Şimdi, diyorum ki:

Babamın takkesini yırtıp, elindeki Kuran'ı parçalamaya teşebbüs edenler! Artık kışınız geldi!

Benim gencime, top sakalı, çizgi sakalı, sivri favoriye, tramvay hattı gibi kazınmış saçları imrendirip hoş görenler! Bilin ki yazınız bitti!

Başörtülümüzün altına tayt giydirip, sırtına gitar vuranlar! Şarkınız da, dansınız bitti!

Ve.. Kur'an Lisanından uzaklaştırmak için; güya; halka yaklaşmak, halkın dilini kullanmak adına, halkın kullandığı lisana rağmen;

İhtimal yerine "olasılık"

Ahlak yerine "etik",

Hayat yerine "yaşam" dedirtmeye çalışanlar!

Büyük olasılıkla! sizin etik! değerlerinizin yaşam! süresi bitti!)

"Surda bir gedik açtık, mukaddes mi mukaddes!

Ey kahpe rüzgar, artık ne yandan esersen es!". NFK.

Karanlıklar ne kadar zifiri ise; güneşin doğuşu da o kadar yakındır. Her şeye rağmen, gözleri kamaştıracak kadar münevver bir gençlik yetişiyor. Karanlıklar izafidir, geçicidir çünkü.. Müjdelers olsun herkese! Allah (c.c.) hepimize o güzel günleri görmeyi nasibetsin.... (Amin..). "Mehmedim sevinin başlar yüksekte! Ölsek de sevinin, eve dönsek de.. Sanma bu tekerlek kalır tümsekte!

Yarın elbet bizim, elbet bizindir! Gün doğmuş, gün batmış, ebed bizindir..". NFK.

Dayan yığdım dayan, az kaldı inan! Kur'an'a sarıl, Allah'a dayan! Çok yakında bitecek, bu çilen inan! Kurtaracak tek yol var; sağlam bir iman!..

Allah'ın yardımı gelmek üzere.. Kahrolası çilen, dolmak üzere.. Hakk batılı boğdu, boğmak üzere İşte güneş doğdu, doğmak üzere.. (S.S.) Hürmet ve muhabbetlerimle...

DİLİNE SAHİP ÇIK

"Evet" yerine "ewet" yazmak;
"İyiyim" yerine "iiii" yazmak;
"Sağol" yerine "saol" yazmak;
"Bak" yerine "baq" yazmak;
sana hiç bir şey **KAZANDIRMAZ!**
Diline **sahip çık**, dilinden **UTANMA!**

HER BİR ŞEY
ŞEY HER ZAMAN AYRI YAZILIR.

Sen eksik misin ki harflerin
eksik olsun?

tmm **DEĞİL** tamam
cnm **DEĞİL** canım
saol sağ ol
Dil toplumun çimentosudur

BAĞLILIK MI BAĞIMLILIK MI?

ZEYNEP SÜMEYYE ÇALIŞKAN
2-C SINIFI ÖĞRENCİSİ

Bulduğumuz dönemde sosyal medya kullanımı çok yaygın. Sosyal medya aracılığı ile bir çok kişiye ulaşabiliyorsunuz. Facebook, Twitter gibi siteler kullandığımız medya sitelerinin en önemlilerinden bazıları. İnsanların birbirleriyle iletişim kurup sosyalleştiklerini zannettikleri sanal bir dünya. Diğer iletişim kurma yöntemlerinin yanı sıra bu yöntem insanların biraz daha kolayına gelmekte; zira değerlendirilme, eleştirilme kaygısı yok. Mimiklerin ifadelerin olmadığı bir iletişim samimi olmuyor tabi ki... Bu sitelere günde pek çok kez giriş yapmak ya da her an çevrimiçi kalmak da kişiye zarar veren bir durum. Her yaptığımızı yazmak ve buna bir yorum beklemek, her gittiğimiz yerde görüştüğümüz kişilerle resimlerimizi paylaşmak bir özgüven problemi. Onay almak adına yapılan şeylerdir bunlar. Eleştirilmekten, beğenilmemekten

korkuyor ve insanları görmeden iletişim kurabileceğimiz bu tür yolları tercih ediyoruz. Kullanım oranı ve amacına dikkat edilmediği takdirde olumsuz yönleri çok fazla. İnsanlarla doğru iletişim kurmaya engel oluyor. İçekapanıklığa ve anti sosyallığe neden oluyor. Sosyal paylaşımda beğenilme kişilik bozukluğuna sebebiyet veriyor.. Aynı zamanda sosyal paylaşım ağları depresyona yol açabiliyor. Araştırmaya göre eğlenen, hoş vakit geçiren kişilerin fotoğraf ve görüntüleri aynı imkana sahip olmayan kişilerde 'eksiklik' duygusuna neden oluyor ve bu da kişileri depresyona sürüklüyor.

California Üniversitesinden Larry Rosen araştırmasında aşırı derecede facebook kullanan çocukların iletişim zorluğu yaşadıklarını belirtmiştir. Bu çocukların genel özelliklerinin

bencil, kendini beğenmiş, sabırsız ve agresif olduğu gözlenmiştir. İngiltere'de yapılan bir araştırmaya göre de sosyal ağlarda çok fazla zaman geçirmenin insanları soyutlayarak gerçek hayattan kopardığı ortaya çıkmıştır.

ABD'li Psikoloji Profesörü Rauland Miller'in yapmış olduğu araştırmaya göre sosyal paylaşım siteleri utanma duygusunu yok etmektedir. Bununla birlikte sağlık problemlerine de yol açtığı gözlenmiştir.

Hiçbir şeye ona bağımlı olacak kadar bağlanmayın. Çünkü sağlıklı duyguların ifadesi bağımlılık değil 'bağılılık'tır. Zaman akışı içinde birbirimizle doğru iletişim kurabilmemiz temennisiyle...

SAĞLIK

AKNE

(SİVİLCE)

DR. NECLA ERYILMAZ
ÖZEL BÜYÜKŞEHİR HASTANESİ DERMATOLOJİ

AKNE(sivilce) ergenlik çağının en sık rastlanan cilt problemidir. Bazen tedavisi zor ve uzun süren bir sorun haline gelebilir. Dönemsel bir problem olmasına rağmen, ergenlik dönemi geçse bile akne 20'li yaşların sonuna kadar devam edebilir. Nadiren 40'lı yaşlara kadar görülebilir. Tedavisinin zorluğunun ötesinde yaşam boyu kalıcı olabilen akne izleri kişileri sosyal ortamlarda psikolojik yönden ciddi biçimde etkilemektedir.

Yüz, boyun, göğüs, sırt, omuz ve üst kollar en sık tutulan bölgelerdir. Hem erkek hem de kadınlarda bulunan erkeklik hormonları ergenlik çağında yükselir ve derideki yağ bezlerini uyarır, genişletir ve sebum üretimi artar. Yağ bezlerinin deriye açılma kanallarının tıkanmasıyla akne başlar. Akne değişik formlarda bulunabilir. Siyah noktalar(açık komedon),beyaz cilt altı lezyonlar(kapalı komedon),iltihaplı kırmızı yaralar, derin kistler değişik akne elemanlarıdır. Bir kişide bunların birisi veya birkaçı beraber bulunabilir.

Aknenin iç hastalıklarıyla ilgisi var mıdır?

Çoğu kez aknenin karaciğer hastalığına bağlı olduğu düşünülür. Günümüzde aknenin iç hastalığına bağlı olmadığını biliyoruz. Fakat halkımız bu takıntıdan halen kurtulamamıştır.

Fakat hormonal bozukluklar akneye yol açabilir. Kadınlarda böbrek üstü bezlerinin veya yumurtalıkların aşırı miktarda erkeklik hormonu (androjenler) üretmesi halinde akne başlayabilir. Uzun süren, tedaviye yanıt vermeyen, saç dökülmesi ve tüylenmenin olduğu durumlarda bu açıdan testler gerekir. Hormonal bozukluk olmasa da bayanlarda aylık siklularda akne alevlenmesine sık rastlanır.

Akneye yol açan başka faktörler

nelerdir?

Tedavi amacıyla kullanılan bazı ilaçlar (kortizon, hormon ilaçları vb) akneye neden olabilir veya çoğaltabilir. Muayene esnasında kullandığınız mutlaka sorgulanmalıdır.

Stres aknenin ana nedenlerinden değildir. Ancak stresli dönemlerde bazı hormonların açığa çıkması nedeni ile sivilcelerin ortaya çıkmasına veya artışa sebep olabilir

Kozmetikler özellikle yağlı ürünler gözenekleri tıkayarak akneyi başlatabilir. Bu geç başlangıçlı akneleri olanlarda sıkça karşılaşılan bir durumdur.

Akne de cilt temizliği nasıl olmalı?

Cildin günlük bakımında yüz, günde iki kez temizleyici madde (sabun ya da jel) ve ılık su ile yıkanmalıdır. Süt tarzı temizleyiciler yağlı baza sahip olduklarından temizleyici olarak tercih edilmemelidir. Çok sık yıkama ve cildin aşırı ovulması akneyi alevlendirebilir. Şampuanla düzenli saç temizliği gereklidir. Eğer saç yağlı ise sık temizlemek önerilir.

AKNE TEDAVİSİ:

Akne (sivilce) etkili bir şekilde tedavi edilebilir ancak tedavi yavaş ilerler. Akne tedavisinde iyileşmeler 2. ayda başlar ve 4-8 ay arasında tamamen bir düzelme sağlanır. Özellikle ilk 1. ayda aknenin artması gibi durumlar söz konusu olabilir. Düzelmeler zaman alır, sabırlı olmak gerekir. Eğer akneler 6-8 haftada iyileşmeye başlamadıysa tedavinin değiştirilmesi gerekir.

Hafif ve orta şiddetli akne:

1-) Hafif akne jel, solüsyon veya losyonlarla tedavi edilir. Ekstra vitamin ve minerallerin kullanımının tedaviye faydası bulunmamıştır. 2-) Yüz su ile hafif bir temizleyici sabun veya antiseptik jel kullanarak günde iki kez yıkanır.

3-) Akne (sivilce) ürünlerini sadece akne üzerlerine nokta halinde değil tüm etkilenen alanlara yayarak uygulanmalıdır.

4-) Akne (sivilce) tedavi ajanları ilk 2-4 hafta kuruluk yaratabilir. Zamanla cilt bu reaksiyonları göstermez.

5-) Yağsız bir nemlendirici kuruma şikâyeti için kullanılabilir.

6-) Yağlı kozmetikler, fondöten, krem ve güneş koruyucular kullanılmamalıdır.

7-) İyileşme 2-4 ay arasında olabilir.

8-) Şiddetli tahrişlerde tedavi bırakılmalı doktorunuzla görüşülmelidir.

9-) Hafif derecede ki aknelerde genellikle topikal yani dışarıdan sürme şeklinde ilaçlar kullanılır

10-) Orta dereceli akne Sürme ilaçların yanı sıra yanı sıra ağızdan alınan tedavilerde uygulanır. Antibiyotikler, kadınlarda östrojen ve antiandrojen tedaviler ve tedaviye dirençli akne isotretinon tercih edilebilir

Şiddetli akne tedavisi:

Şiddetli akne (sivilce) ağızdan ilaçlarla tedavi edilir. Hasta mutlaka dermatolog kontrolünde olmalıdır.

Pek çok hasta isotretinon ile tedavi edilir.

Uzun süreli antibiyotikler,

Kadınlarda antiandrojenler tedavi kullanılabilir.

Son yıllarda meyve asitleri de akne (sivilce) tedavisinde rol oynamaya başlamıştır. Yarı kozmetik yarı ilaç sayılan bu ürünlere glikolik asit, laktik asit örnek verilebilir. % 5-20'lik krem ve jel şeklinde evde uygulamaya yönelik ürünleri mevcuttur. Akne (sivilce) tedavisine yardımcı olarak veya tedavi sonrası bakım amacıyla kullanılır. Ayrıca yağlı ciltlerde yağ kontrolü ve yağlanmanın getirdiği hafif sivilceleri geçirmek içinde önerilmektedir. Meyve asitleri cildi soyarak yeniler, gözeneklerin temiz kalmasını sağlar böylece akneye engel olur.

HOCALARIMIZIN SIKÇA KULLANDIKLARI SÖZLER :) :)

SULTAN UÇAR - EMİNE NUR SAMANCI
1-B SINIFI ÖĞRENCİLERİ

HAVVANUR ÇALIK: "Susun ya hu!"

EMİNE TÜREL: "Hazaar"

BÜŞRA OĞUZ: "Ana! Ne işin var senin burda!"

SALİHA AŞIKFERKİ: "Bir daha oku bakıyım annem"

SALİHA AKOĞLAN: "Hanım efendi kızlar olun"

DEMET ÜNLÜ: "Aşk ile şevk ile bir daha!"

HATİCE ÜNAL: "Minik kuşum"

MERAL ÜNLÜ: (Pazartesi geç giriş yapan öğrencilere) Niçin gelmedin çocuğum yavrum evladım!

MERVE ALTIN KAPÇI: "Kuzum"

ZEYNEB RAVZA EKEN: (Mescidde çok ses olduğunda) "ALLAH susanlardan razı olsun"

ERVA EKEN: "Sevgili kızlar"

DİLEK EKER: "ALLAH hayrını versin"

MERVE BİYİK: "Güzeller"

TESLİME ÇİFTÇİ: (Yemekhane sorumlusu hocamız)"Kaşıkları bir daha çöpte görmüyorum tamam?"

ALİYE KAYA: "Bardağımın dolmasına son 1-2 damla kaldı kızlar"

HABİBE BODUR: "İyi bakalım"

SÜREYYA'NIN BİRİCİK HOCALARINDAN DUALAR

SULTAN UÇAR - EMİNE NUR SAMANCI
1-B SINIFI ÖĞRENCİLERİ

MERAL ÜNLÜ: Ey Rabbim!Bizi ve neslimden (gelenleri de) namazı gereği gibi kılanlardan eyle.Ey Rabbimiz!Duamı kabul buyur.Amin.

DEMET ÜNLÜ: ALLAH'ım öğrencilerin zihnini aç.İlimlerini kuvvetlendir.Amin.

HATİCE ÜNAL: Ey abbim,Öğrencilerime aldıkları eğitimle amel etmeyi namazlarına devam etmeyi ve iki dünya da mutlu olmayı nasip et. Bizleri rahmetinden mahrum bırakma. Amin.

DÜRDANE ASLANTAŞ:Rabbim ilmimi derinleştir.O ilimler doğrultusunda Salih ameller işlemeyi nasip eyle.

MERYEM TAŞPINAR:Rabbim bizlere Kur'an okumayı nasip eylediğin gibi ahkamıyla amel etmeyi de nasip eyle.

SALİHA AKOĞLAN: ALLAHIM! Bizlere doğruyu gösterdikten sonra,ayaklarımızı haktan kaydırma.Nefsine zulmeden bizleri affetmezsen zarara uğrayanlardan oluruz.Gazabını geçen rahmetinle bizleri affet.Gençlerimize,çocuklarımıza peygamberimizin ahlakı olan Kur'an ahlakını nasip et.Senin kelamını yüceltmek için gayret eden Müslümanlara yardımını esirgeme. Bizlere dünyada da ahirette de iyilikler nasip et.Bizi,annemizi,babamızı ve tüm Müslümanları affederek cennetinle sevindir.Ve bizleri razı olduğun kullarından eyle...Amin

MEHTAP KOÇYİĞİT: EY VEDUD olan ALLAH'ım .Hem seven hem seilmeyi dileyensin.Varlığın senin varlığının şahidi.Varlığın senin rahmetinin şahidi.

Bırakma bizi tut elimizi.

HAVVANUR ÇALIK: ALLAH'ım sana layık kul,peygamber efendimize layık ümmet olmayı nasip et.Neslimizi hayırlı zürriyetlerle devam ettir.

EMİNE TÜREL:Ey eksik sıfatlardan pak ve uzak,rahman ve rahim olan rabbimiz!İslam ile yücelt bizleri,Görüldüğü zaman ALLAH'ı(c.c) hatırlatanlardan eyle.Kur'an-ı Kerim'in hükümleri ile hemhal olabilmeyi nasip eyle.Hak yolunda sabit kıl bizleri.Sırat-ı Müstakim üzere bir hayat yaşayıp son nefeste Kelime-i Tevhidi nasip eyle...

ZEYNEP RAVZA EKEN:Yorulmuş ve yıpranmış kalplere sen inşirah ihsan et ALLAH'ım..

BÜŞRA OĞUZ: ALLAH'ın adıyla!ALLAH'a tevekkül ediyorum.ALLAH'ım sapıtmak ve saptırılmaktan,alçalmak ve alçaltılmaktan,zulmetmekten veya zulmedilmekten, bilgisizlikten veya bilgisiz kalmaktan sana sığınırım....Ey kalpleri evirip çeviren ALLAH'ım!Kalbimi dinin üzerinde sahip kıl.

ERVA EKEN: Ey rahmet sahibi ALLAH'ım!Bizlere siyer-i Nebi doğrultusunda ve pak nebinin siması aydınlığında bir yaşam nasip eyle...

Benim ruhumu M edine'nde Habibinin yanı başında kabzeyle ALLAH'ım!

DİLEK EKER: Yarabbi! Efendimiz(sav) senden hangi hayırları istediye onları istiyor,hangi şerlerden sana sığındıysa onlardan sana sığınıyoruz.

HATİCE SİVRİKAYA: ALLAH'ım beni kendin ile meşgul eyle. Dostlarınla hem dem eyle.Aklımı mükemmel eyle.Akıl noksanlığı verme.Muhammed ümmetini hidayet eyle.Sırat-ı müstakimden ayırma Yarabbi!

TESLİME ÇİFTÇİ: ALLAH'ım! Sen'den sevgini,seni sevenlerin sevgisini ve beni sana yaklaştıracak olan şeylerin sevgisini istiyorum.Rabbim!Kalbimde senden başkasının zikrini bırakma.Ruhumu yakınlığınla doyur.Her anımı rızana uygun kıl!Amin.

MERVE ALTINKAPÇI: Rabbimiz bizi İslam'ın istikbalinde rol oynayanlardan eylesin.Elimizden dilimizden insanları güvende eylesin.

ELMAS AKTAŞ: Cenab-ı Hak bizleri nail olduğu her nimeti ilahi bir emanet bilerek layıkı vechile kullanılabilen, insanlara lütuf, merhamet ve yumuşak sözle muamele ederek kalplerde muhabbet filizleri yeşerten salih kullardan eylesin.

EMİNE AŞÇI: YA Rabb! Seni zikretme,sana şükretme ve ibadetlerimizi en güzel şekilde yapabilmemiz konusunda bizlere yardım et.

MERVE BİYİK: ALLAH'ım! Senden kamil bir iman doğru bir inanç,bol ve helal rızık huşu dolu bir kalp,seni anan bir lisanı asla bozamayacağım nasuh bir tövbe ve faydalı ilim niyaz ediyorum. Amin.

ONUR TABLOMUZ

2012 – 2013 döneminde
kursumuz 20 hafız
öğrenci mezun etti.

Meram Müftülüğünün
düzenlemiş olduğu Kur'an
Kursları arası Kur'an-ı Kerim'i
güzel okuma yarışmasında
öğrencimiz Sümeyye YILMAZ
Meram birincisi oldu.

Meram Müftülüğünün
düzenlemiş olduğu Kur'an
Kursları arası 40 Hadis
Yarışmasında öğrencimiz Zeynep
Sümeyye ÇALIŞKAN Meram
birincisi oldu.

Meram Müftülüğünün
düzenlemiş olduğu Kur'an
Kursları arası 40 Ayet
yarışmasında öğrencimiz Sevdener
Zeynep KAPÇI Meram ikincisi
oldu.

Türk Anadolu Vakfı ve Konya
Müftülüğü'nün ortaklaşa düzenlemiş
olduğu Kur'an Kursları arasında
gerçekleştirilen "Hacıveysade'yi Niçin
Seviyoruz?" konulu kompozisyon
yarışmasında kursumuz öğrencilerinden
Ayşe Yılmaz birincilik elde ederken yine
kursumuz öğrencilerinden Sevdener
Zeynep Kapçı dördüncü oldu.

ZEKA SORULARI

SULTAN UÇAR
1-B SINIFI ÖĞRENCİSİ

Aşağıdaki test, 4 sorundan ibarettir:

Düşünmeden çarçabuk cevap vermek gerekiyor, mızıkçılık yapanlar kanayınca kadar dövülecek, yaralarına tuz basılacak !!
Söylemedik demeyin..

**Soru 1: Bir koşuya katılıyorsun, ikinci adamı solluyorsun.
Hangi sıralamada yer alırsın?**

Cevap: Birinci sıraya çıkarım dediysen tamamen yanıldın!
İkinciye sollarsan onun yerini alırsın, yani ikinci olursun.

Ayrıca ikinci soru için lütfen biraz daha az düşün !!

Soru 2: Sonuncuyu sollarsan hangi sıralamaya çıkarsın?

Cevap: Sondan ikinci dediysen yine yanıldın!
Biraz düşünsene kardeşim! Sonuncuyu nasıl sollarsın?
Sen onun arkasındaysan o sonuncu olamaz sen sonuncu olursun değil mi?

Anlaşılan dikkatin biraz dağınık.
Hadi bir soru daha deniyoruz, not tutmak, hesap makinesi kullanmak yok, hemen cevap vermen gerektiğini de unutma!

Ha gayret !!!!!

Soru 3:

1000 al
40 ekle
1000 daha ekle
30 ekle
1000 daha
Artı 20
Artı 1000
Ve artı 10
Toplam ne çıkıyor ?

Cevap:

5000 ??? Yine yanlış !!!
Doğru cevap 4100.
Aynı hesabı iyi bir hesap makinesiyle tekrar yap...

Soru 4: Aylin'in Babasının 5 kızı var :

1. Çaça
2. Çeçe
3. Çiçi
4. Çoço
5. ????
Beşincinin adı ne? İyi düşün ha...

Cevap: Çüçü??? Yanlışmışşışş
Aylin kardeşim Aylin!!! :)

BULMACA

HAZIRLAYAN: SEVDENUR ZEYNEP KAPÇI / 1-C SINIF ÖĞREÇİSİ

H	A	C	E	R	Ü	L	E	S	V	E	D	H	Z
U	S	A	H	A	B	E	B	T	İ	S	R	A	İ
D	A	A	S	A	B	İ	Y	E	T	V	K	K	N
E	R	S	Ü	N	N	E	T	B	D	E	İ	A	N
Y	İ	İ	R	A	V	A	H	L	N	İ	K	İ	U
B	D	D	R		A	K	E	İ	S	A	R	F	R
İ	V	M	S	İ	Y	E	R	Ğ	B	İ	N	K	E
Y	A	K	E	H	C	T	B	E	İ	B	S	İ	Y
E	N	E	U	K	L	A	A	G	İ	A	E	S	N
S	A	D	H	S	K	İ	H	İ		S	V	L	B
İ	V	N	S	Y	V	E	O	U	F	U	R	A	L
G	E	E	İ	E	M	A	B	A	M	M	H	M	S
A	L	H	K	S	D	A	İ	Ğ	İ	A	N	U	Ş
Z	A	E	A	R	İ	H	A	B	M	Y	F	İ	D
V	N	P	Y	İ	E	Ş	İ	Z	N	F	E	D	Ü
E	Ş	M	E	B	V	A	A	E	E	M	İ	L	İ

AKABE
EVS
MEKKE
SUFFE
ASABİYET
GAZVE
MUHACİR
SÜNNET
BAHİRA
HACERÜL ESVED

MUSAB
TAİF
BEDİR
HAMZA
RİDVAN
TEBLİĞ
EBVA
HAVARİ
SAHABE
UHUD

HENDEK
SEVR
VAHİY
HİRA
SİKAYE
VELA
HUDEYBİYE
SİYER
YESRİB
ZİNNUREYN

ARKADAŞLARI VERİLEN KELİMELERİ KUTUCUK İÇERİSİNDEN BULDUKTAN SONRA BOŞTA KALAN HARFLERİ YANYANA YAZDIĞINIZDA BİR AYET ÇIKACAK ORTAYA.. HAYDİ KOLAY GELSİN

BULMACA

HAZIRLAYAN: MAŞİDE KEPİR / 1-A SINIF ÖĞRENCİSİ

G	İ	R	İ	Ş	A	E	N	G	E	L	D	R	Ş	Ü	S
B	O	G	F	İ	V	B	O	Z	U	L	M	A	C	I	E
K	U	J	T	A	K	V	İ	M	K	A	D	N	C	J	Ç
T	L	V	E	S	A	B	C	S	D	B	İ	H	N	Ç	K
D	I	G	I	F	Ü	S	T	Ü	N	L	Ü	K	E	C	İ
H	Ğ	Y	İ	M	K	E	M	T	E	Z	N	E	B	İ	N
K	E	N	D	İ	L	İ	Ğ	İ	N	D	E	N	T	U	M
K	Ö	R	O	İ	T	E	Ç	Ö	Z	Ü	M	L	E	M	E
P	Ö	Ğ	Y	P	A	T	Z	Ç	J	H	F	Ü	I	R	R
D	O	L	U	Ş	S	K	S	A	Ç	M	A	S	N	M	K
R	H	I	G	S	A	İ	E	Ö	L	E	E	T	V	D	E
Ğ	B	P	O	M	R	N	Ş	Z	F	M	C	H	Ç	P	Z
K	A	R	Ş	I	I	L	L	Z	J	Y	B	U	L	Y	Ü
E	Ğ	İ	L	İ	M	İ	K	B	A	Ğ	L	A	N	T	İ
L	A	Ö	U	A	Ü	K	G	V	G	F	Z	Ş	N	T	O

AŞAĞIDA VERİLEN VE GÜNLÜK KONUŞMALARIMIZDA SIKÇA KULLANDIĞIMIZ YABANCI KELİMELEİN ASIL KULLANILMASI GEREKEN TÜRKÇE KARŞILIKLARI YUKARDAN AŞAĞI, SAĞDAN SOLA VE SOLDAN SAĞA OLMAK ÜZERE KUTUCUK İÇERİSİNE YERLEŞTİRİLMİŞTİR. KELİMELEİN TÜRKÇE KULLANIMLARINI BULUP NOKTALI YERLERE YAZINIZ.

SPONTANE	
FİKSTÜR	
BARİYER	
AVANTAJ	
ASİMİLE	
ELİT	
CENTER	
DEJENERE	
LİNK	
DİZAYN	
ANTRE	
ANALİZ	
AKTİVİTE	
FULL	
ANTİ	
TREND	
ABSÜRT	

MATBAH mutfak

HÜNNAP

Hünnap (Zizyphus zizyphus), Rhamnaceae (cehrigiller) familyasından bahar aylarında hoş kokulu sarı renkli çiçekler açan dikenli bir ağaç. Çigde ya da Ünnap da denmektedir.

Marmara, Batı ve Güney Anadolu'da yetişir.

Güneşte kurutulan olgun meyveler çerez olarak çay ile tüketilebilir.

Ayrıca kaynatılıp içilmekte ve reçeli de yapılmaktadır. Bitkisel ilaç olarak kullanılmaktadır.

HÜNNAP' IN FAYDALARI: (Ender Saraç' tan)

- *İlaç kadar faydalı bir meyvedir.
- *Astım ve solunum sistemi hasalarına çok faydalıdır.
- *Balgam söktürücü özelliği vardır.
- *Sebebi bilinmeyen öksürüğü keser.
- *Böbrek hastaları tuz yemeyi azaltarak hünnap meyvesini yerlerse idrar söktürücü özelliği vardır.
- *Bağırsakları çalıştırır.
- *Kanı temizler.
- *Şeker hastalarının rahatlıkla yiyebilecekleri bir meyvedir.
- *Çocukların beslenmesinde de mutlaka yemeleri gereken bir besindir.

HÜNNAP REÇELİ

20 Adet hünnap

1 su bardağı şeker

1/2 limonun suyu

1,5 su bardağı su

Hünnapları yıkayalım. Kabuklarını soyalım. Elma gibi dilimleyelim. İster küp küp istersek de şerit halinde dilimleyebiliriz.

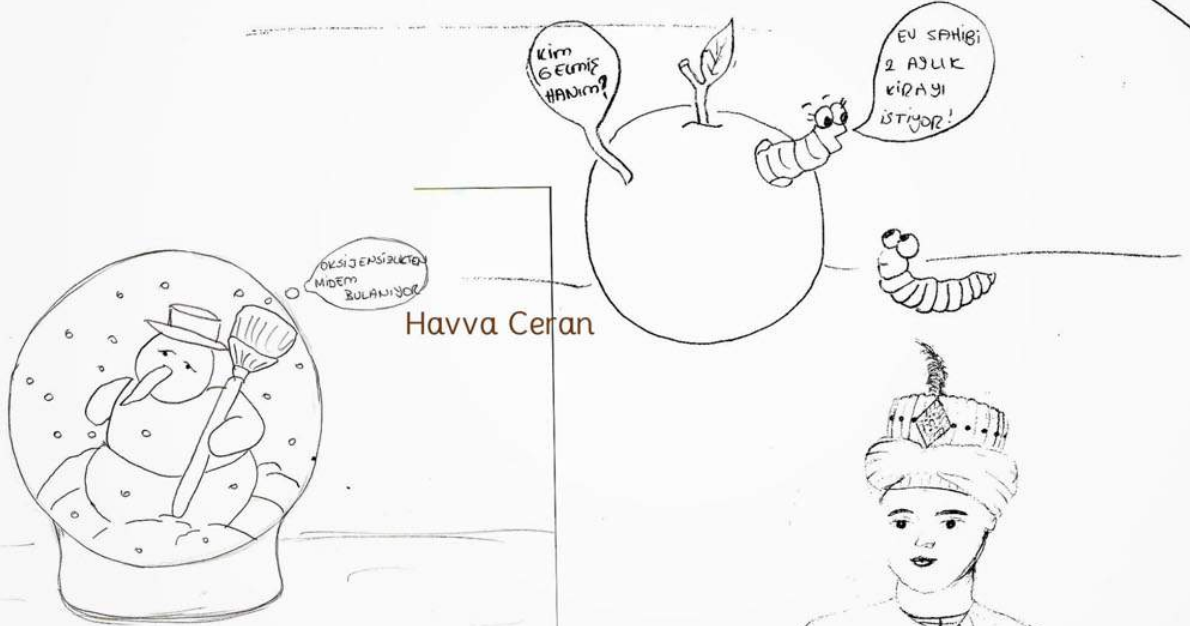
Üzerine şekeri döküp en az beş saat bekletelim. Geceden bekletmek daha uygundur. Sabah tencereyi ocağa koyalım. Şekeri eriyince suyu ekleyelim ve ağır ağır kaynatalım. Hünnap yumuşayınca limon suyunu ekleyelim. Beş dakika daha pişirip, ocaktan alalım. Soğuyunca cam bir kavanozda saklayalım.

Afiyet Olsun.

Havva Ceran

Havva Ceran

Havva Ceran

Fatma Rümeyza Uzun

F. Rümeyza Uzun
4/2014

Etkinliklerinden

Fotoğraf Kareleri

Peygamberler Tarihi Projeleri
Kuran'da ismi geçen meyve ve sebzeler

Kanuni Piyesinden

Çanakkale Haftası Projeleri

Çanakkale Haftası Projeleri

Çanakkale Haftası Projeleri

Mevlana Haftası Projeleri

Mevlana Haftası Projeleri

Hobi Faaliyetleri Ahşap Boyama

Hobi Faaliyetleri / Örgü Makrome

Hobi Faaliyetleri / Ney

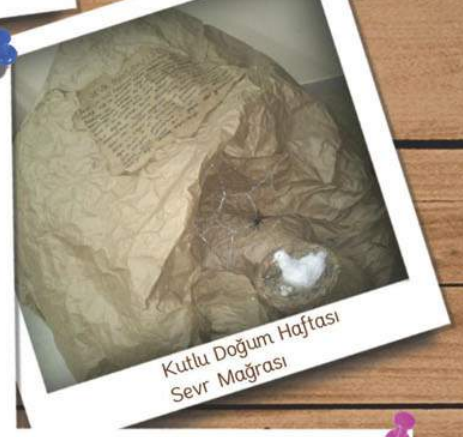
Hobi Faaliyetleri Hüsn-i Hat

Kutlu Doğum Haftası Medine Sofrası

Kutlu Doğum Haftası
Pano Yarışması

Kutlu Doğum Haftası
Sevr Mağrası

Kutlu Doğum Haftası
Hilye-i Serif Yarışması

Kutlu Doğum Haftası
Maket Çalışması

Peygamberler Tarihi Projeleri
Hz. İbrahim

Peygamberler Tarihi Projeleri
Hz. Yusuf

Kutlu Doğumda Meydana Gelen
Mucizeler

Kutlu Doğum Haftası
Bedir Kuyusu

Kitap Tanıtımı

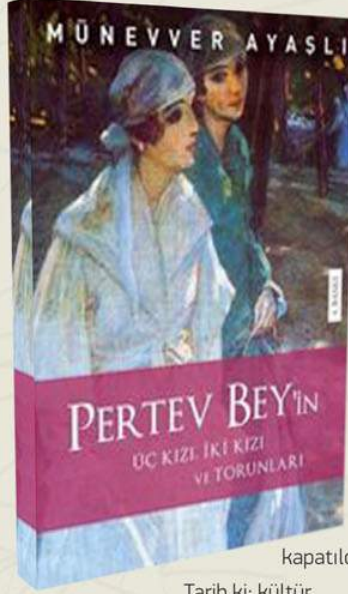
PERTEV BEY'İN ÜÇ KIZI, İKİ KIZI VE TORUNLARI

YAZAR: MÜNEVVER AYAŞLI

SEVDE ÇETİNKAYA YILMAZ

Osmanlı bir medeniyet. "Medeniyet" kelimesine anlam katan bir kültür atlası... Zengin bir haritada kıtalara numune olacak refah bir hayatı yaşadı ve yaşattı. Bütün özellikleriyle Osmanlı; batının gözünde, komşunun güzel, endamlı, terbiyeli, maharetli kızıydı. Hasedin baş göstermesi kaçınılmazdı. Ve oldu. Bu hased Osmanlı tarihinin iki geçmişi olmasında etkin bir rol oynadı. İlki İslam semasının altınında güneşlenen aydınlık bir mazi... Ki Osmanlı deyince ilk akla gelen dönem bu dönem olmalı. Diğer batının gölgesinde küflenmiş paslı bir hatıra... Maalesef günümüzde basın yayında "Osmanlı Gerçeği" olarak reklâm edilen dönem de bu dönemdir. Cemil Meriç'in bu süreç hakkındaki tesbitleri ne kadar doğru. "İhtiyar dev, mazideki ihtişamından utanır oldu. Sonra utanç yerini unutkanlığa bıraktı." İhtiyar Dev'e cücüler yol göstermeye başladılar. Öncelikle boy aynasında Hasta Adam olarak gösterildi kendisine. Dev olduğunu göremedi, hasta olduğuna ikna oldu. Tedavi için Avrupa'nın gaddar ellerine teslim edildi. Avrupa da eline geçen fırsatı son zerresine kadar değerlendirdi.

Bugün geldiğimiz noktaya bakınca insanın aklı almıyor. Kendi bahçemizdeki cânım gülleri ezip koparıp saçıp savurup ardından komşunun bahçesindeki ayırık otlarına nasıl oldu da iştah kabartır olduk. Çok acı ama bir o kadar da gerçek olan dehşet bir manzardır bu. Tarihimizi unutturmak adına kültürel anlamda ne varsa; kıyafetlerimiz, geleneklerimiz değiştirildi, tahrip edildi. Sanat eserlerimize sahip çıkan olmadı. Medreseler içindeki muallimleri ile birlikte

kapatıldı.

Tarih ki; kültür kimliğimizin ispatıydı. Vardık, varız, var olacağız marşının destansı dizeleri... Tarihine sahip çıkmak demek, kültürüne sahip çıkmak; kültürüne sahip çıkmak ise toplumsal kimliğine ve yöresel özgürlüklerine sahip çıkmak demektir. En nihayetinde unuttuk, unutturulduk ve unutturduk...

Bu sürecin canlı tanıklarından ve tepki verenlerinden birisi de Münevver Ayaşlı'dır... "İşittiklerini, bildiklerini ve gördüklerini" uzun ve verimli hayatı boyunca aktarmaya çalışmış son Osmanlı Hanımefendilerinden birisi. Yaşamış olmanın verdiği büyük mesuliyet bilinciyle şahit olduklarını aktarmaya adanmış bir ömür onunki... 1999'da vefat ettiğinde 93 yaşındaydı. 93 yıllık bir hayatı sessiz kalmayarak, üzüntüsünü dile getirerek geçirdi. Yeri geldi mutaassıp, tutucu diye etiketlendi, yeri geldi siyasi fikirlerini empoze etmeye çalışan bir yazar olarak.

Ama o doğru bildiklerini savunmak adına yaftalanmayı önemsemedi ve yoluna devam etti. Ve "Pertev bey ve üç kızı, iki kızı ve torunları" roman serisini bu gaye ile bizlere takdim etti. "Ben gördüm, biliyorum ve sızlıyor bir yanım, siz de bilin" düşüncesinden yola çıkarak bütün gayretiyle anlatmaya çalıştı hislerini.

Ne anlatıyor bu Pertev Bey?!

Osmanlı'nın nasıl yıpratıldığını, nasıl eskitildiğini, yozlaştırıldığını... Roman; Osmanlı'nın son dönemlerinde Balkan savaşlarından başlayarak Cumhuriyetin kuruluş sürecine ve sonrasındaki çalışmalara şahit tutuyor bizi. Pertev Bey'in asilzade Osmanlı Beyefendisi ama batıya hayran karakterinden başlıyor bu yolculuk. Üç kızı var; Selmin, Berrin ve Nermin. Selmin güzelliği, kibarlığı ve zekâsıyla Osmanlı'dan geriye kalan bir hatıra olarak yaşamak zorunda kalıyor. Narin ve nazik yapısı bozulmakta olan Osmanlı topraklarında inciniyor ve yıpranıyor. Bir diğer yanda Nermin, Ankara'da kaba-saba ve özensiz kurulan bir hayat anlayışıyla kendisine uygun bir rol buluyor. Mutlu olduğunu da zannederken gerçeği anlaması uzun sürmüyor; asıl mutluluğu terk ettiği aile yadigarı yaşamda olduğu gerçeği... Bu yolculuk, Pertev Bey'in torunlarındaki batı taklit sevdasının son kerhinde yaşadıkları rezil hayat ile son buluyor.

Roman nereden nereye örgüsünün sistematik bir kurgusu... Anlamak isteyenlere, neydik ve ne olduk? Ya da hissettiklerinin anlatılmasını isteyenlere!..

Kitap Tanıtımı

MESNEVİ ŞERHİ

PADİŞAH CARIYE KISSASI

YAZAR: FATİH ÇITLAK

ŞERİFE AYDIN

Mesnevi-i Manevi'nin ilk kıssası padişah-cariye hikyesidir. Bu kıssa, hakikatimizi ve aslımızı bulmak için çıktığımız yolculukta hangi merhalelerden geçeceğimizi, nelerle karşılaşacağımızı ve ne ne yapmamız gerektiğini bize anlatmaktadır. Kissa, Hz Mevlana'nın bu büyük eserini anlamak için bize verilen en önemli anahtarlardan biridir. Ve bizi bize anlatır. Bunu da kıssanın ilk beyti ile şöyle

ifade eder;

'Dinleyin ey dostlar şu hikayeyi!
Anlatacağlarım aslında hikaye değil, bizim halimizin aynasıdır.'

M. Fatih Çıtlak, bu kıssanın en önemli noktalarını biz okuyucularının dikkatine sunmaktadır. Yapılmış olan bir çok sohbetinin de hulasası olduğundan sanki

okuyucu ile sohbet edercesine bir anlatım olmuştur. Zevkle ve feyz yağmurlarında ıslanarak okuyacağınıza (dinleyeceğinize) kanaat getirerek gönül rahatlığı ile okumanızı tavsiye ediyoruz..
Hz Pir'in tuttuğu aynada kendimizi görebilmek duası ile iyi okumalar (dinlemeler)...
(SUFİ KİTAP)

DÜNYAYA HÜKME DEN SULTAN KANUNİ

YAZAR: TALHA UĞUREL

ZEYNEP SÜMEYYE ÇALIŞKAN
2/C SINIFI ÖĞRENCİSİ

Kanuni Sultan Süleyman, sınırları üç kıtaya yayılmış Osmanlı İmparatorluğunu sadrazamı, Sokullu Mehmet Paşa; kapudan-ı deryası, Barbaros; mimarı, Mimar Sinan; şeyhülislamı, Ebussuud Efendi; şairi, Bâkî olan muhteşem kadrosuyla, yıllarca adaletle yönetti. Kimdi bu cihan sultanı? Nerede, nasıl ve kimler tarafından yetiştirilmişti? Bu yetişme sürecinde nerelerde kalmış ve hangi vazifeleri yerine getirmişti? Buralarda hayatının ilerleyen safhalarını etkileyen ne gibi gelişmeler olmuştu? Saltanat yıllarında hangi seferlere çıkmış, siyasi olarak nasıl bir mücadele sergilemişti?

Televizyon ve gezi programlarıyla

7den 70e herkese tarihi sevdiren Talha Uğurluel, şimdi de Kanuni Sultan Süleymanı fethettiği beldeleri, bıraktığı eserleri, yaptırdığı kaleleri çektiği fotoğraflar eşliğinde anlatıyor. Uğurluel, Kanuninin çevresindeki insanları, ailesini ve o günün dünyasını yakından tanıtarak tarih anlatımına taze bir soluk getiriyor. "Şehzadelik ve saltanat yıllarında Avrupada ve Asyada neler oluyordu? Kimler, hangi devletleri yönetiyordu? Bu devletlerin gücü, amacı, planları neydi?" sorularının da cevabını veriyor. Bu mukayeseli inceleme, Kanuni ve kadrosunun hangi durumlarda neye göre nasıl bir tavır sergilediğini, nereye hangi amaçla sefer yapıldığını, alınan kararların gerekçelerini tüm açıklığıyla

anlamanızı sağlıyor.

Talha Uğurluel, Dünyaya Hükmeden Sultan Kanuni kitabıyla sizleri Kanuninin doğduğu Trabzondan şehzadelik yaptığı Manisaya, padişah olarak geldiği İstanbul'dan fetihlere çıktığı Avrupaya götürecektir. Hürrem Sultandan Pargalı İbrahim'e, Mihrimah Sultandan Rüstem Paşaya kadar birçok tarihî şahsiyetin bilinmeyen yönlerini anlatacak...

Sayfa Sayısı: 240

Baskı Yılı: 2013

Dili: Türkçe

Yayınevi: Timaş Basım

BGS *BÜYÜK GEDİKLER* OTOMOTİV SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

**Büsan Organize San.Esenler Cad.No:16
KARATAY / KONYA**

Tel : 0.332.345 00 14-16 Faks : 0.332.345 00 23

www.buyukgedikler.com

HİLÂL

ETLİEKMEK ve DÖNER İSKENDER SALONU

ETLİEKMEK •
TEREYAĞLI BÖREK •
MEVLANA •
BIÇAKARASI •
LAHMACUN •
DÖNER •
İSKENDER •
YOĞURTLU KEBAP •
İNEGÖL KÖFTE •
SAÇ KAVURMA •

**EV ve İŞYERLERİNE
SERVİS YAPILIR.**

Mustafa AY

TEL.: 0.332. 233 87 47

236 91 37

**Feritpaşa Mahallesi Malazgirt Sokak
No: 29/A KONYA**

ERBİRLİK

Petrol Ürünleri Otomotiv Nak. İnş. Gıda Ltd. Şti.

dpet

madeni yağları

Mrk. : Karatay Sanayi Oğuzeli Sk. No: 29 - KONYA

Tel. : 0.332. 233 05 09 - 234 01 57 - Fax: 236 86 29

Şube : Karatay Sanayi Bozköy Sk. No: 39 - KONYA

Tel. : 0.332. 235 58 46

Fax: 238 25 93

e-mail : erkbirlik@ttnet.net.tr

BAŞARAN TURİZM

Her Yere Sevgi Taşır

**BAŞARAN GIDA TEKSTİL TURİZM
TAŞIMACILIK VE TEMİZLİK HİZMETLERİ
LİMİTED ŞİRKETİ**

ADRES : Aksinne Mh.Gülşen Sk.No:4/A Meram/Konya

TEL & FAKS :0332 350 06 53

GSM : 0532 372 25 76 - 0532 544 28 25

basaran_turizm@mynet.com - www.basaranturizm.net

Tıǵlı Ticaret

DAYANIKLI TÜKETİM MALLARI PAZ. LTD. ŞTİ.

**KÜÇÜK EV
ALETLERİ**

Eyüp TİǒLI ve Oǒulları

İsmail TİǒLI

0.542. 435 09 15

Ali İhsan TİǒLI

0.544. 542 48 43

Ömer TİǒLI

0.544. 533 50 86

Toptancılar arşısı 10. Blok No: 8 KONYA

TEL.: İŐ : 0.332. 233 50 85 - FAX : 233 83 72

CEP : 0.544. 533 50 85 - EV : 0.332. 323 46 23

İŞİKCİLER

mobilya

www.isikcilarmobilya.com

www.isikcilarmobilya.com

*2013 model Avantgard & Modern
guruplarımızla hizmetinizdeyiz...*

0332 355 12 48

Ankara Adana çevre yolu İşgalaman çıkışı

No: 264 Karatay - KONYA

pazar günleri açığız

0332 351 00 85

**Adres: Tevfikiye Cad. Aşık Şemi Sk. No: 20
(Kapu Camii Şadırvanı Karşısı) KONYA**

Tereyağları

www. .com

